

DECEMBER 2010

யாழ்ப்பாணம்:
ஒரு பயணம்

நாழிகை

International Tamil Newsmagazine

அற்புதம்;
ஆயிரம்

தஞ்சைப்
பெரிய கோவில்
1000 ஆண்டுகள்

Bringing great
food to life...

BRAND
Niru

Quality • Taste • Value

www.niru.co.uk

Produced in our ISO 22000
HACCP Certified Factory

Design by • Aambal Magazine • www.aambal.co.uk

Call India + MOBILE

1 p/min

CALL FROM YOUR EXISTING
LANDLINE OR MOBILE

GUARANTEED MINUTES
100%
MINUTES

- ✓ No Connection Charge
- ✓ No Maintenance Charge
- ✓ No Hidden Charges
- ✓ No Expiry Date

 Srilanka

5p
| Min

 Malaysia

1p
| Min

 Singapore | USA & Canada | Europe

1/2p
| Min

CALL NOW ON : 0800 652 7566 / 0207 132 9999

Or visit www.lycatalink.com

Products issued and Service provided by Lycatel Distribution UK Ltd. By purchasing a LYCATALK top-up voucher you consent to the Terms and Conditions as follows:
Rates shown are available from 0207 access numbers and are applicable when dialled to landlines of the mentioned countries, unless otherwise specified. Calls are charged 'per minute' rounded up in 1 minute increments. No maintenance charge will be applied for this card. No connection fee is applicable for any calls made using this card. Rates and offers are applicable 24/7, are correct as on 28/10/2010 and are subject to change without any prior notice; this may be due to circumstances outside the control of Lycatel Distribution UK Ltd such as changes to wholesale prices that it is charged by third party suppliers, changes in marketing strategy, etc. Charges may vary for some public and/or mobile phones. Lycatel Distribution UK Ltd. recommends that customers check the relevant charges with their mobile provider before using this product. A Toll free access (0800 ...) surcharge of 1 pence per minute will be applicable in addition to the 0207 access charges. Using the service abroad, there may be an additional surcharge of 1 pence per minute. A Payphone surcharge of 15 pence per minute will be applicable if calls are made from a payphone in the U.K. and may vary while using payphone in other countries. LYCATALK may allow dial-out calls to some premium, non-geographic, geographic, international and toll-free numbers if it finds reasonable to do so. Your service provider may charge you for using our access numbers, such as 020 and 0900; we recommend that you check this with your service provider before using this product. As a matter of policy Lycatel Distribution UK Ltd. will not intentionally disconnect any calls up to a threshold of 120 mins, provided that there is credit available for the calls. However it is possible that calls get disconnected due to matters beyond Lycatel Distribution UK Ltd control, e.g. force majeure, carrier fault, technology fault or human error. This service can only be used to terminate voice-based calls. Lycatalink may block any account(s) if they are deemed to be a financial risk due to non-payment of credit amount by wholesalers/retailers/distributors of credit vouchers. Lycatel Distribution UK Ltd. reserves the right to inform you by telephone or any other means of communication of any telecommunication products and/or services related to this product, offered by this company, or any affiliated company, if you do not wish to receive any further information, please send an e-mail stating your name and mobile/phone number to unsubscribe@lycatalink.com or call 020 7132 9999. Customer Services 0207 132 9999 or 0800 652 7566 For all Terms and Conditions visit www.lycatalink.com

TOP-UP ONLINE OR WHERE YOU SEE THIS SIGN (IN SELECTED STORES ONLY)

ஐரோப்பிய, மத்திய கிழக்கு நாடுகளில்
24 மணிநேரமும் ஒளிரும் தமிழ் தொலைக்காட்சி

DEEPAM

- ★ செய்திகள் ★ காலைக்கதிர் ★ சின்னத்திரைத் தொடர்கள்
- ★ அரசியல் ஆய்வு விவரணங்கள் ★ மகளிர், சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள்
- ★ நீங்களும் நாங்களும் இணையும் பல நிகழ்ச்சிகள்
- ★ இசை, நடன நிகழ்ச்சிகள் ★ புத்தம் புதிய திரைப்படங்கள்

உலகத் தமிழருக்கு ஒரு தொலைக்காட்சி

சந்தா விசேட சலுகைகளுக்கு தொடர்புகொள்ளுங்கள்

DEEPAM TV

EAST WEST BROADCAST LTD

UNIT 1, EBURY BUSINESS CENTRE

161-163 STAINES ROAD, HOUNSLOW, MIDDLESEX, TW3 3JB, UK

Tel: + 44 (0)208 814 6565, Fax: + 44 (0)208 814 1144

Email: info@deepamtv.tv Web: www.deepamtv.tv

32 | அட்டை சிறப்புக் கட்டுரை
கலை

அற்புதம் ஆயிரம்

14 | இலங்கை

இரண்டாவது பதவிக்காலத்தில்
ஜனாதிபதி
சுட்டு விரல் அதிகாரம்

16 | இலங்கை

யாழ்ப்பாணம்:
இன்னொரு பயணம்

20 | இந்தியா - தமிழ்நாடு

ஈழத் தமிழர் விவகாரம்
யாருக்கு அக்கறை?

22 | உலக விவகாரம் -
ஓபாமா இந்திய விஜயம்
யாருக்கு லாபம்?

40 | கலை

சென்னையில் மழை

26 | இந்தியா
தீர்வைத் தராத தீர்ப்பு

30 | இந்தியா
அருந்ததி ராய்
பொய்கள்
உண்மைகள்
சில மாயைகள்

42 | சிறுகதை
உறங்குநிலை உண்மைகள்

46 | சினிமா
மண்வாசனையும்
யதார்த்தமும்

Nazhikai International Tamil Newsmagazine ISSN 1357-6933 Vol: V, No: 5
Editor: S Mahalingasivam Published by: Pannews 123 Twyford Road Harrow Middx. HA2 0SJ UK
Tel: 00 44 208 422 5699 Fax: 00 44 208 426 4105 Email: pannews@hotmail.co.uk
Editorial: editor@nazhikai.com / letters@nazhikai.com

Canada: 880 Ellesmere Road, Suite 204, Toronto, ON. M1P 2W6 Tel: 416 613 2770
Chennai - Circulation & Subscriptions: K Aiyasamy 36 Kana Bagh Street 4th Lane Triplicane Chennai-600 005 Tel: 9840424655
Sri Lanka Agent: P S Sundaram & Sons 406 George R de Silva Mawatha Colombo 13 Tel: 4902304/2471250
Annual Subscription (12 issues): UK £20.00 Europe £25.00 Canada \$30.00 India Rs200.00 All Other Countries £30.00
Payable to Pannews (IBAN: GB70 LOYD 3096 6602 2983 78)

இலங்கையில் ஜனாதிபதியின் பலமும் பாதுகாப்பும்

இலங்கையில், ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ இரண்டாவது பதவிக்கால சத்தியப்பிரமாணத்துடன் பதவியைத் தொடர்கிறார். பாராளுமன்றத்தில் பெற்ற மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன், பதவிக்காலத்தை எத்தனை தடவையும் தொடர்வதற்கும், அதிகாரங்கள் பலவற்றையும் மேலும் ஜனாதிபதி வசப்படுத்துவதற்குமான அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களை செய்திருக்கிறார்.

மூன்று தசாப்தங்கள் தொடர்ந்த பிரிவினைவாத போராட்டத்தையும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளையும் ஒழித்த நிலையில், அவர் தன்னைப் பாதுகாப்புடன் பலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஜனாதிபதியின் இந்த பாதுகாப்பும் பலமும் மக்களால் எப்படி உணரப்படுகிறது?

பிரித்தானிய ஆட்சியிலிருந்து இலங்கை சுதந்திரம்பெறத் தலைப்பட்ட காலத்தில் ஆரம்பித்த இலங்கைத் தமிழர்களின் அரசியல் உரிமைகளுக்கான நடவடிக்கைகள், பின்னர் பிரிவினைவாதமாகவும், தீவிரவாதமாகவும் உருப்பெற்றது. இதில், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் நடவடிக்கைகள் சில, அவர்களைப் 'பயங்கரவாதிகள்' என்றும், அவர்களின் நடவடிக்கைகளைப் 'பயங்கரவாதம்' என்றும் இலங்கை அரசாங்கம் அடையாளப்படுத்த வழிசமைத்தன. அதில் வெற்றிபெற்ற அரசு, விடுதலைப் புலிகளையும் வெற்றிகொண்டது.

ஆனால், அந்த வெற்றி, தங்களுடைய உரிமைப்போராட்டத்தில் தமிழ் மக்களின் தோல்வியாக உணர்த்தப்படுவதுதான் துயரம். அண்மையில், யாழ்ப்பாண நூலகத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவம் இதன் அசல் வெளிப்பாடு என்றே கொள்ளலாம்.

அத்தகைய ஒரு நிகழ்வைத் தனிப்பட்ட ஒன்றாகவன்றி, பொதுவில் உணர்த்த முயல்வது நியாயமாகாது என்பது தெரியாததல்ல. ஆனால், அங்கு நிலவும் யதார்த்தத்தில் இது ஒன்றும் கடினமானதல்ல. வெற்றிகொள்ளப்பட்டதும், தோற்றுப் போனதுமான ஓர் உணர்வு அங்கு உருவாக்கப்படுகிறது.

இதுவரை காலமும் தங்களுக்கிருந்த தங்களது உரிமைக்காக போராடும் உரிமையையும் இழந்துவிட்ட ஓர் உணர்வில் அங்குள்ள தமிழ் மக்கள் மௌனித்திருக்கிறார்கள். தமக்கு, வெல்வதற்காக இருந்த ஒன்று இல்லாமல் போய்விட்டதாக அவர்கள் உணர்கிறார்கள்.

இதில், இதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் என்பதையும் மறுக்குடியாது.

அந்த நாட்டின் ஓரின மக்கள், தங்களது சுய கௌரவத்தில் இத்தகைய ஓர் இரண்டாந்தர உணர்வைக்கொள்ளும் நிலையில்தான் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ, பாதுகாப்பும் பலமும்பெற்ற தனது இரண்டாவது பதவிக்காலத்தைத் தொடர்கிறார்.

சமாதான வழியில் தங்களுக்கான நியாயமான ஜனநாயக உரிமைகளை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இது உண்மை. ஆனால், அதற்காக அந்த மக்களைப் பணிய வைக்க வேண்டும் என்பதுபோலான ஒரு மனப்பாங்கு அரசிடமும் ஜனாதிபதியிடமும் இருப்பதுபோல தெரிவது வேதனைக்குரியது.

'இலங்கையை இந்தியா ஓர் அண்ணனைப்போல பயமுறுத்துவதை விடுத்து, ஒரு தங்கையைப் போலப் பரிவுகாட்ட

வேண்டும்' என்று சொல்லும் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ, 'தனது பிள்ளைகளைப் பாரபட்சமின்றிப் பேணும் பெற்றோர்' என்ற உணர்வைத் தமிழ் மக்கள் கொள்ளவைக்கிறாரா? அவர்கள் பட்ட வேதனையில், இழப்புகளில், துயரங்களில் ஓர் ஆறுதல் உணர்வை அவர்கள் பெறுகிறார்களா?

நிவாரணமும், அபிவிருத்தியும் அவசியமானவைதான். ஆனால், இலங்கையில் அடிப்படையான பிரச்சனை என்ன?

அரசியல்வாதிகள் அரசியலுக்காக ஏற்படுத்திய பிரச்சனை அது. இன்னமும் அது அப்படியே தொடர்வதுதான் துர்லபம்.

1970 தேர்தலில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் தலைமையில் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி மிகப்பெரும் வெற்றியைப் பெற்று, ஐக்கிய தேசிய கட்சியை ஒழித்தேவிட்டதுபோல, 'லேக் ஹவுஸ்' நிறுவனம் போன்றவையெல்லாம் நொருக்கப்பட்டன. பின்னர், அதே நிலையில், 1977 தேர்தலில் ஐக்கிய தேசிய கட்சி மிகப்பெரும் வெற்றியைப் பெற்றது. சிறிமாவோ அரசில் மிக இள வயதினரான எம். பி. யாக பாராளுமன்றத்துக்கு தெரிவாகியிருந்த இன்றைய ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவும் அந்தத் தேர்தலில் தோல்வியுற்றார். அப்போது, இலங்கையின் அரசியலில் ஐக்கிய தேசிய கட்சியையே நிலைக்கவைக்கும் நினைப்பில் தேர்தல் முறையையும் மாற்றி, ஜனாதிபதி ஆட்சி முறையையும் கொண்டந்தார் ஜயவர்த்தன.

ஆனால், பின்னர் சந்திரிகா குமாரதுங்க ஆட்சியை அமைத்தார். சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் அந்த ஆட்சியில், ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ இந்த பலத்தை இப்போது பெற்றுத் திகழ்கிறார்.

ஆக, எவ்வளவு பலத்துடன் இருந்தாலும் அரசியலில் எதுவுமே நிகழலாம். 'ஆணைப் பெண்ணாகவும் பெண்ணை ஆணாகவும் மாற்றுவதைத் தவிர, எதையும் செய்வேன்' என்ற பலத்துடனிருந்த ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனவும் தமிழர் பிரச்சனைக்கு தீர்வுகாண மனமின்றி, அரசியல் கனவானாகவன்றி, அரசியல்வாதியாகவே இருந்தார். முப்பது ஆண்டுகள் நாடு இரத்தம் சிந்தியது. இப்போது, ஆணைப் பெண்ணாகவும் பெண்ணை ஆணாகவும்கூட ஆக்கவல்ல காலத்தில், முப்பதாண்டு யுத்தமும் ஒழிந்த நிலையில் பெற்றுள்ள பெரும் பலத்தில், ராஜபக்ஷவும் அரசியல்வாதியே என்பதைத்தான் காண்பிக்கிறார்; விரும்புகிறார்.

எதையும் நிறைவேற்றவல்ல வல்லமையில் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ உள்ளபோது, தமிழர் பிரச்சனை மாத்திரமல்ல, முழுநாட்டிலும் பத்திரிகைச் சுதந்திரம், மனித உரிமை, அரசியல் உரிமை போன்ற எல்லாமே அவரின் இந்தப் பலத்தில் ஒரு பீதி உணர்வையே கொள்வது தெரிகிறது.

என்ன இருந்தாலும், 'தனிப்பட்ட விதத்தில் மஹிந்த ராஜபக்ஷ நல்லவர்' என்று சொன்ன அரசியல்வாதிகள் சிலர், 'மஹிந்த மாறிவிட்டார்தான்' என்று சொல்லத் தொடங்குகிறார்கள்.

நியாயமான அரசியல் தீர்வுடன், சகல இன மக்களும் உரிமையோடு வாழும் நிலையே இலங்கையில் நிரந்தர சமாதானத்தையும் சுபீட்சத்தையும் ஏற்படுத்தும். இந்த மாற்றத்துக்கு மஹிந்த மாறுவாரா என்பதுதான் கேள்வியும் எதிர்பார்ப்பும்.

உலகம்

இங்கிலாந்து

அரச திருமணம்

சார்ள்ஸ் - டயானா திருமணத்தின் பின்னர், இங்கிலாந்தின் கோலாகல அரச திருமணம் அடுத்த ஆண்டு ஏப்ரல் 29 ஆம் தேதி நடைபெறுகிறது. இளவரசர் வில்லியம் அவரது பல்கலைக்கழக காதலியான கேற் மிடில்ரோனை மணம்புரிகிறார்.

30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடைபெற்ற பெற்றோரின் திருமணத்தைப்போல் மிகப்பெரும் ஆடம்பரத்தை விரும்பாததில் தமது திருமணத்துக்காக, பாரம்பரியமும் அடக்கமும் நிறைந்த வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபே தேவாலயத்தை இருவரும் தேர்ந்திருக்கின்றனர். திருமண தினத்தை இங்கிலாந்தில் பொது விடுமுறை தினமாக பிரதமர் டேவிட் கமரோன் அறிவித்திருக்கிறார்.

அரச குடும்பத்துடன் ஆயிரம் ஆண்டு வரலாற்றைக்கொண்ட வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேயில்தான் மாகாராணியினதும் அவரது தாயார் முதலாம் எலிஸபேத்தினதும் திருமணங்கள் நடந்தன. அத்துடன்,

1997இல் இளவரசி டயானாவின் மரண இறுதி வைபவமும் இங்கேயே நடைபெற்றது.

கடந்த ஒக்ரோபர் மாதம் கென்யாவில் இரகசியமாக செய்துகொண்ட நிச்சயதார்த்தம், ஒரு மாதத்துக்குப் பின்னர்தான் மகாராணிக்கும் மற்றையவர்களுக்கும் தெரியவந்தது. நீலக்கல்லில் வைரம் பதித்த டயானாவின் நிச்சயதார்த்த மோதிரத்தையே தாயின் நினைவாக கேற் மிடில்ரோனுக்கு வில்லியம் அணிவித்திருக்கிறார்.

திருமணத்துக்கான செலவினம் இரு குடும்பங்களினதாகவிருந்தாலும் பொலிசாரின் பாதுகாப்பு

நடவடிக்கைகளுக்கும் வெளிநாட்டு ராஜதந்திரிகளுக்கான பாதுகாப்புக்கும் பல மில்லியன் ஸ்டீர்ளிங் புல்கள் செலவாகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பொதுமக்களின் வரிப்பணம் இவ்விதத்தில் செலவிடப்படுவதும், நாடுமுழுவதும் ஒரு நாள் விடுமுறை வழங்குவதும் வீணானது என்று, அரச ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான 'குடியரசு' என்ற அமைப்பு தெரிவிக்கிறது.

சார்ள்ஸ் - டயானா திருமணம் சென் போல்ஸ் தேவாலயத்தில் நடைபெற்றது.

மியன்மார்

நீண்டகால

தடுப்புக்காவல் கைதி

உலகின் மிக நீண்டகால அரசியல் தடுப்புக் காவல் கைதியாக கருதப்படும் பர்மாவின்

ஜனநாயகவாத தலைவி ஆங் சான் கு கிய், 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் இராணுவம் வெற்றிபெற்றதையடுத்து விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

பர்மாவின் இராணுவ ஆட்சிக்கு எதிரான இவரின் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்காக கடந்த 15 ஆண்டுகளாக பல தடவைகள் இவர் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டார்.

சாத்வீக முறையில் பாரிய மாற்றம் ஒன்று பர்மாவில் அவசியம் என்று வற்புறுத்தும் இவர், மீண்டும் தடுப்புக்காவலுக்கு தயாராகவும் இருக்கிறார்.

இந்த விடுதலை, முறையற்ற சர்வாதிகார தேர்தல் முடிவுகளுக்கு ஒரு சாதகமான விளம்பரத்தைத் தேடும் நடவடிக்கையே என்றும் ஆங் சான் கு கிய் தெரிவித்திருக்கிறார்.

Western Jewellers

230 Upper Tooting Road
London SW17 7EW
Telephone : 020 8767 3445

✱

SILK EMBORIUM

122 Upper Tooting Road
London SW17 7EN
Tel : 020 8672 1900

✱

Western Jewellers & Textiles

5 Plaza Parade 29-33 Ealing Road
Wembley Middlesex HA0 4YA
Tel : 020 8903 0909

Traditional Sri Lankan and other Asian cooking adapted for modern living in the West

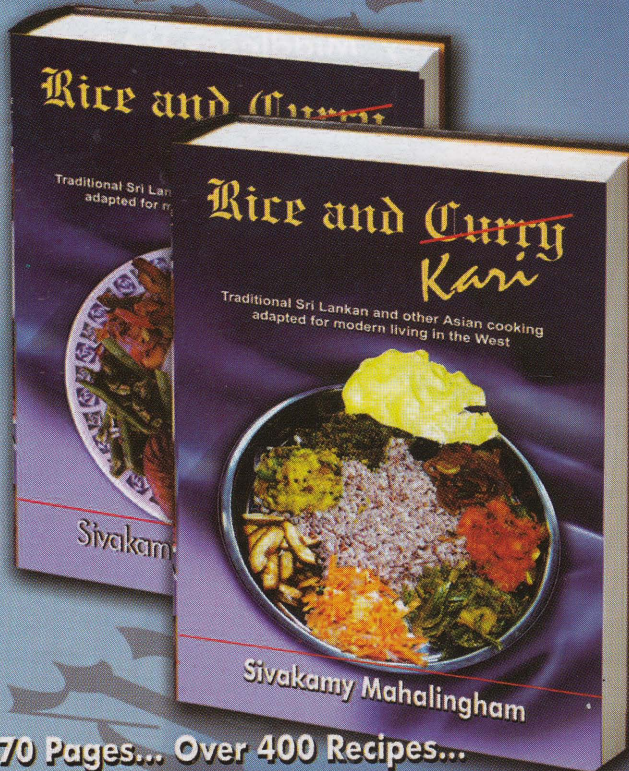
Rice & Curry Kari

by

Sivakamy Mahalingham

A must have book for all those interested
in easy preparation
of authentic Sri Lankan/Asian dishes

தமிழர் பாரம்பரிய சமையல் முறைகளை
எங்கள் புதிய தலைமுறையினர்
சமைத்துப் பழக ஓர் அரிய நூல்

570 Pages... Over 400 Recipes...

Price £24.50

கிடைக்குமிடங்கள்

Available at

EASTHAM:

Sri Murugan Temple (Veg. only)

0208 478 8433

Seelan Super Stores

0208 471 5733

Station Super Stores

0208 503 4711

HARROW:

0208 933 3498

NEW MALDEN:

0208 949 8876

WATFORD:

01923 238 062

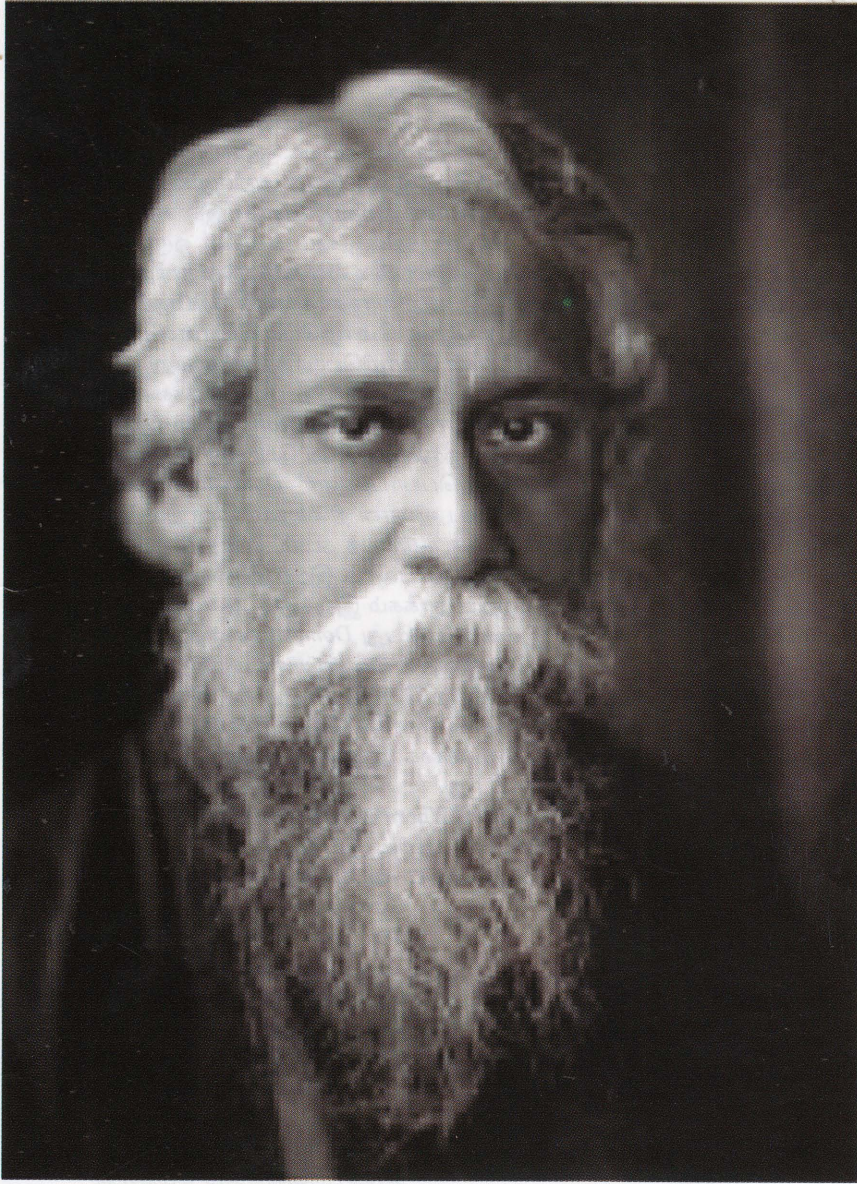
CAMBRIDGE:

01223 214709

sivakamy@gmail.com

sivakamy@talktalk.net

All profit from this edition to be donated to Cambridge Addenbrooke's NHS Trust Oncology Unit,
Great Ormond Street Hospital for Children and the London Sri Murugan Temple

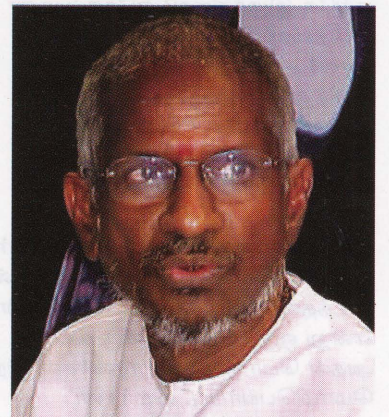

தாசுவரின் கவிதை
மொழிபெயர்ப்பும்
அதற்கு 'இசைநாணி'
இளையராஜாவின்
விளக்கமும்

எழுதினவன் எட்டைக்
கெடுத்தான்;
படித்தவன் பாட்டைக்
கெடுத்தான்.

தமிழ் இருக்கிறது;
ஆனால்,
தாசுவர் இல்லையே?

**இலக்கிய
கொலைகாரர்களும்
தாசுவரும்**

அ

திகம் வாசிக்கப்படுவதாக கருதப்படும் தமிழ் ஜனரஞ்சக வார சஞ்சிகை ஒன்றின் 'இலக்கிய சிறப்பிதழி'ல் தாகூரின் பிரபலமான, பல

பள்ளி, கல்லூரி மாணவ மாணவிகளுக்கு நன்கு அறிமுகமான, நாட்டில் எல்லோருக்கும் தெரிந்த 'Mind Without Fear' என்ற கவிதையை, பிரபல திரை இசை இயக்குநர் இளையராஜா பிய்த்தெறிந்துவிட்டார். தாகூர் இனி தமிழ்நாட்டில் தலைதூக்க முடியாது.

Where the mind is without fear and the head is held high என்ற வரி 'இதயம் எங்கே அச்சமின்றி உள்ளதோ, எங்கே தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறதோ' என்று தரப்பட்டிருக்கிறது. Mind என்பதை மொழிபெயர்ப்பாளர் 'இதயம்' என்று தமிழ்ப்படுத்திவிட்டதனால் ஆங்கில, அல்லது வங்காள மூலத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்காமல் இளையராஜா தந்துள்ள விளக்கம்: 'இதயத்தின் சுபாவம் அச்சமல்ல, எனவே அது தலையை நிமிர்த்தியே இருக்கிறது'.

'இதயத்தின் சுபாவம் அச்சமல்ல' என்கிற இளையராஜா, இதயத்துக்கு அச்சமின்மைப் பண்புடன் ஒரு தலையையும் வழங்கிவிட்டதால் பிரம்மதேவன் ஆகிவிட்டார். மொழிபெயர்ப்பாளரும் இளையராஜாவும் பெரிய அறிவாளிகளே. இவர்களுக்கு இதயநோய் வந்தால் மனநல மருத்துவரிடம் அழைத்துச் செல்லாம். இப்போதே கூட அழைத்துச் செல்வது நல்லது. தாகூர்கள் மேற்கொண்டு அவமானப்படாமல் தப்பிப்பார்கள். ஆனால் பாருங்கள், நேரம் வரவில்லை.

அடுத்த வரி: Where knowledge is free. நான்கு எளிய சொற்கள். 'சிறைவாசமின்றி அறிவு வளர்ச்சிக்கு எங்கே பூரண விடுதலை உள்ளதோ' என்று நீட்டி முழுக்கித் தமிழ்ப்படுத்துகிறார் மொழிபெயர்ப்பாளர். இளையராஜாவும் அறிவு சிறைப்பட்டுவிட்டதோ என்கிற ஆதங்கத்தில், 'அறிவைச் சிறைப்படுத்த எப்பொருளும் இல்லை. எனவே, அறிவுக்கு விடுதலை என்ற பேச்சு, அறிவுக்கு அர்த்தமற்றது' என்கிறார். அறிவுக்கு அர்த்தமற்றது, வேறு எதற்கு அர்த்தமுள்ளதோ, அவர்தான் அறிவார். அவர் பெரிய அறிவாளியாயிற்றே.

மொழிபெயர்ப்பாளருக்கும் இளையராஜாவுக்கும் ஒரே ஒரு கேள்வி: Where knowledge is free என்ற நான்கு சொற்கள்கொண்ட ஒற்றை வரியில் 'சிறைவாசம்' என்பதற்கான ஆங்கிலச் சொல் எங்கே இருக்கிறது? ஏதோ 'பூரண விடுதலை' என்கிறாரே, அந்தப் பூரணம் மூலத்தில் எங்கே ஒளிந்துகொண்டிருக்கிறது? மூலத்தில் கவிஞர் சொல்லாத வார்த்தைகளை மொழிபெயர்ப்பாளர் சேர்க்க, அதைப் படித்துவிட்டு இளையராஜா கிண்டல்செய்கிறார். 'எழுதினவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான், படித்தவன் பாட்டைக் கெடுத்தான்' என்று ஒரு பாமர வழக்கு உண்டு. அதன் பொருள் புரியாதவர்கள் இந்த மொழிபெயர்ப்பு, விமர்சனப்

பகுதியைப் படிக்கலாம்.

அடுத்த வரி: Where the world has not been broken up into fragments by narrow domestic walls. இதன் தமிழாக்கம் இப்படித் தரப்படுகிறது: 'குடும்பத்தின் குறுகிய தடைப்பாடுகளால் வெளி உலகின் ஒருமைப்பாடு உடைபட்டுத் துண்டுதுண்டுகளாகப் போய்விடவில்லையோ.'

அபாரம், அபாரம், மொழிபெயர்ப்பு அபாரம். 'Domestic' என்ற வார்த்தையைக் குடும்பம் என்று மொழிபெயர்த்திருக்கிறார் இந்த அறிவுஜீவி. அதனால், அவருக்கும் மேலான அறிவுஜீவியான இளையராஜா கேட்கிறார், 'குடும்பத்தின் தடை உலகின் ஒருமையை உடைத்துவிட, குடும்பம் உலகைவிட்டுத் தனித்தா இருக்கிறது?' இப்படி வாசகர்களைக் கேட்கும் இளையராஜா, இதன் மொழிபெயர்ப்பாளரைப் பார்த்து, 'நீர் சரியாகத்தான் மொழிபெயர்த்தீர்' என்று கேட்டிருக்கலாம். தாகூரின் பிற படைப்புகளையும் படித்தவர்கள் narrow domestic walls என்ற பதம் தேசியம் தாண்டிய உலக ஒருமை என்று பொருள் கொள்வார்கள்.

இந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் 'Domestic Airport' என்பதை 'குடும்ப விமான நிலையம்' என்றும் 'Domestic route' என்பதைக் 'குடும்பத் தடம்' என்றும் தமிழாக்கம் செய்வார் என்று நம்பலாம். இந்த இருவருக்கும் சமகால அரசியல் பற்றிய தாக்கம் இருக்கும் அளவுக்கு இலக்கிய ஞானம் இன்மை என்பது Domestic என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் கொள்வதில் வெளிப்படையாகிறது. இதுதவிர, தாகூர் world என்ற சொல்லுக்கு அடைமொழி எதுவும் கொடுக்கவில்லை. எனவே, 'வெளி' உலகின் என்ற மொழியாக்கம் மிகை அபத்தம். இல்லாததைச் சொல்லக்கூடாது.

அடுத்தவரி: "Where words come from the depth of truth." எவ்வளவு எளிய ஆங்கிலம். வாய், மெய், நெறிகள், அடிப்படை, வெளிப்படை என்று மூலத்தில் இல்லாத சொற்களைப்போட்டு இதை, "வாய்ச் சொற்கள் எங்கே மெய்நெறிகளின் அடிப்படையிலிருந்து வெளிப்படையாய் வருகின்றனவோ" என்று தமிழாக்கம் செய்திருக்கிறார் மொழிபெயர்ப்பாளர். இளையராஜா ஞானியல்லவா; எனவே, இதை மிக நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார். அதனாலேயே, "வெளிப்படையாய்க் காண்பதனைத்தும் மெய்யின் பூரணத்தை உணர்த்த இயலாது" என்கிறார்.

அது சரி, காண்பதனைத்தும் வாய்ச் சொற்கள் என்கிறாரே இந்த மகா ஞானி. சொற்களைக் காண்பது எப்படி? அதி மேதாவி இளையராஜாவுக்கு அது சாத்தியமாகலாம். நாம் பாமரர்கள்.

அடுத்த வரி ஆங்கிலத்தில்: Where tireless striving stretches its arms towards perfection. இதன் மொழியாக்கம்: "விடாமுயற்சி எங்கே தளர்ச்சியின்றிப் பூரணத்துவம் நோக்கித் தனது கரங்களை நீட்டுகிறதோ." Tireless striving

அறிவு பயணப்படுகிறது என்பதை உணர்த்தும் திருவள்ளுவர், இளையராஜாவின் பார்வையில் ஒரு முட்டாள்தான். ஐயா, வள்ளுவரே, நீர் இளையராஜா இருக்கும் பக்கம் செல்லாதீர். அதுதான் உமக்கு நல்லது. இல்லையென்றால், அறிவுக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ள இந்தப் போக்குவரத்து பொலிஸ்காரரிடம் மாட்டிக்கொள்வீர்.

என்பதை விடாமுயற்சி என்று கொள்வது தவறு. விடாமுயற்சியைக் குறிப்பிடும் ஆங்கிலச் சொல் *Perseverance*. தாகூர் அதைப் பயன்படுத்தவில்லை.

அதுபோலவே, இந்த வரியின் நிறைவுச் சொல் *Perfection*. அதற்குப் பூரணத்துவம் என்பது பொருளல்ல. சரியான தமிழ்ச் சொல் செம்மை.

மகாஞானி இளையராஜா விளக்குகிறார்: 'விடாமுயற்சியும் தளர்ச்சியும் மனதின் கற்பனையே அன்றி வேறில்லை. ஆனால், அதுவும் பூரணத்துள் உள்ளதுதான். அதை நோக்கிக் கரத்தை நீட்டி அது தனிப் பொருள் அல்ல.' என்ன தத்துவம் இந்தத் தத்துவம்! இவரை எப்படிப் பாராட்டுவதென்றே தெரியவில்லை. விடாமுயற்சியும் தளர்ச்சியும் மனதின் கற்பனை என்று சொல்கிறார். 'கரத்தை நீட்டுவது' என்பது இங்கே உடலியல் பொருளில் வருவதல்ல. விடாமுயற்சி, தளர்ச்சி இரண்டும் மனம், உடல் இரண்டும் சம்பந்தப்பட்டவையே என்பது சாதாரண மனிதர்களுக்குப் புரியும். ஆனால், இளையராஜா சாதாரண மனிதர் அல்லவே! எனவே, உடலை உள்ளமாகவும் உள்ளத்தை உடலாகவும் எடுத்துக்கொள்கிறார். அதிமேதாவி அல்லவா?

மொழியாக்கம்செய்ய சற்றே சிரமமானது அடுத்த வரி. ஆனால், புரிந்துகொள்ளச் சிரமமானதல்ல. *Where the clear stream of reason has not lost its way into the dreary desert sand of dead habit.* அது, 'அடிப்படை தேடிச் செல்லும் தெளிந்த அறிவோட்டம் எங்கே பாழடைந்த பழக்கம் என்னும் பாலை மணிலில் வழிதவறிப் போய்விடவில்லையோ' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 'அடிப்படை' என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு மூலக் கவிதையில் எங்கும் எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. பின், அது எப்படி மொழியாக்கத்தில் நுழைந்தது? *Reason* என்பது அறிவு அல்ல, பகுத்தறிவு.

இந்த வரிக்கு இளையராஜாவின் விளக்கம்: 'அறிவுக்குப் பாழடைந்த பழக்கம் என்ற பாகுபாடு கிடையாது.'

அட்டா, அட்டா, என்ன தத்துவமய்யா இது? அறிவு பாகுபாடு பார்க்காது என்கிறார். நல்லதையும் கெட்டதையும் அறிவு ஒன்றாகவே எடுத்துக்கொள்ளும் என்கிறார். மிகவும் சரி, இளையராஜாவின் பார்வையில் அறிவு பாகுபாடு பார்க்கும் என்று சொன்னவர்கள் முட்டாள்கள். அதிலும், வள்ளுவர்போல் முட்டாள் யாரும் இருக்கமுடியாது. "சென்றவிடத்தால் செலவிடாது, தீது ஓர்இ, நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு" என்ற பகுத்தறிவுத் திருக்குறள் இளையராஜாவின் தத்துவப் பார்வையில் அபத்தமோ அபத்தம்.

அதுமட்டுமா, 'சென்ற இடத்தால்' என்று சொல்லி, அறிவு பயணப்படுகிறது என்பதை உணர்த்தும் திருவள்ளுவர், இளையராஜாவின் பார்வையில் ஒரு முட்டாள். ஐயா, வள்ளுவரே, நீர் இளையராஜா இருக்கும் பக்கம் செல்லாதீர். அதுதான் உமக்கு

நல்லது. இல்லையென்றால், அறிவுக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ள இந்தப் போக்குவரத்து பொலிஸ்காரரிடம் மாட்டிக்கொள்வீர்.

அடுத்த ஆங்கில வரி: *Where the mind is led forward by thee into ever-widening thought and action.* இதன் தமிழாக்கம்: 'நோக்கம் விரியவும் ஆக்கவினை புரியவும் இதயத்தை எங்கே வழிநடத்திச் செல்கிறாயோ?' இங்கும் *Mind* என்பது மனம் என்று இல்லாமல் இதயம் என்றே மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. 'Thought' என்பது 'சிந்தை', நோக்கம் அல்ல. நோக்கம் என்ற சொல்லை முதலில் போட்டதால் ஆக்கம் என்றும், 'விரியவும்' என்ற வினைச் சொல்லுக்கு இணையாக 'புரியவும்' என்று எழுதியிருக்கிறார் மொழிபெயர்ப்பாளர். இந்த வரியில் தமிழ் இருக்கிறது; ஆனால், தாகூர் இல்லையே.

இதற்கு உரையாசிரியர் இளையராஜாவின் விரிவுரை: "நோக்கம் என்பதே குறுகியது. நோக்கு சுற்றுப்போவதே விரிந்த நிலை." நோக்கு அற்றுப்போவதே என்று இருந்திருக்கவேண்டும். 'அ' என்பதற்குப் பதில் 'ச' என்பது எழுத்துப் பிழை. கருத்துப் பிழைகள் மலிந்திருக்கும் விளக்க உரையில் எழுத்துப் பிழையை பொருள்படுத்த வேண்டியதில்லை. ஆனால், நோக்கமற்றுப்போவது இணையில்லாத ஞானி இளையராஜாவுக்கு ஒத்துவரக்கூடும். நோக்கத்தை ஒழியுங்கள் என்று தாகூர் சொல்லவில்லை. மொழிபெயர்ப்பும் விளக்கமும் தாகூரின் வாழ்வியல் நோக்கத்துக்கும் யதார்த்தத்துக்கும் முரணானவை.

நிறைவு வரி: *Into that heaven of freedom, my Father, let my country awake.*

இதைத் தமிழில் இப்படித் தருகிறார் மொழிபெயர்ப்பாளர்: 'அந்த விடுதலைச் சுவர்க்க பூமியில் எந்தன் பிதாவே விழித்தெழுக் என் தேசம்.' ஓரளவு மூலத்துக்கு அருகே வரும் வரி இது. ஆனால், இதிலும் ஒரு தவறு. மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பிடும் 'பூமி' என்ற

சொல் மூலத்தில் இல்லை. இதற்கு உரையாசிரியப் பெருந்தகை இளையராஜாவின் விளக்கம்: "ஆவதிலும் அழிவதிலும் இயற்கை நிலையாகத்தான் நிற்கிறதேதவிர எதனுடைய தனி வினைக்கும் அங்கு வேலை இல்லை. விடுதலை என்பது பூமியில் இல்லை - விழித்தால் இவை ஒன்றும் இல்லை." எவ்வளவு எளிமையாகப் புரிகிறது இந்தத் தத்துவம். இளையராஜா சொல்வதுபோல் அவருக்குப் பழக்கமானதுபோல் விழித்தாலும் உறங்கினாலும் இந்தத் தத்துவம் மிக நன்றாகப் புரியும் போலியிருக்கிறது. என்ன செய்வது, ஜடங்களுக்கு இது புரிவதில்லை.

இளையராஜாவை விட்டுவிடுவோம். அவரது அசாத்திய ஞானத்தை நாம் எப்போதும் எட்டிவிடமுடியாது. இப்போது, குறித்த ஜனரஞ்சக சஞ்சிகையின் ஆசிரியருக்கு சில கேள்விகள்: தாகூரின் கீதாஞ்சலியில் உள்ள ஒரு கவிதைக்கு இதுதான்

**இளையராஜாவை
உலக மகாஞானி என்று
ஆசிரியர் குழு
அங்கீகரித்திருப்பதாக
வைத்துக்கொண்டாலும்,
தாகூர் இவ்வளவு
பிதற்றலாகவா
எழுதியிருப்பார் என்ற
சந்தேகத்துடனாவது
மொழியாக்கத்தின்
மூலக் கவிதையை
அதன் ஆங்கில, வங்காள
வடிவில் ஒப்பிட்டுப்
பார்த்திருக்கலாமே.**

தமிழாக்கம் என்று ஒருவர் கொடுத்துவிட்டால், அதை ஆசிரியர் குழுவில் உள்ளவர் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டுவிடுவது நியாயமா? மூலத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்திருக்கவேண்டாமா? அந்தக் கட்டம்தான் போகட்டும்; இளையராஜாவின் விளக்கவுரை வந்தவுடன் இளையராஜாவை உலக மாகாளுனி என்று ஆசிரியர் குழு அங்கீகரித்திருப்பதாக வைத்துக்கொண்டாலும், தாகூர் இவ்வளவு பிதற்றலாகவா எழுதியிருப்பார் என்ற சந்தேகத்துடனாவது மொழியாக்கத்தின் மூலக் கவிதையை அதன் ஆங்கில, வங்காள வடிவில் ஒப்பிட்டுப் பார்த்திருக்கலாமே. பிதற்றலுக்கான உரிய தண்டனை இளையராஜாவுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்றால், அதே அளவோ அல்லது அதற்குக் கூடுதலாகவோ இச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியருக்கும் ஆசிரியர் குழுவில் இந்தக் கட்டுரைக்குப் பொறுப்பானவருக்கும் அது வழங்கப்படவேண்டும்.

தாகூர் தேசிய கவி என்பது பெரிதல்ல, நோபல் பரிசு பெற்றதும் பெரிதல்ல. இளையராஜாவினால் இவ்வளவு இகழப்படும் அளவுக்கா தாழ்ந்துபோய்விட்டார்? அதுசரி, இளையராஜாவுக்குமா தோற்றவில்லை, தாகூர் இப்படிப் பிதற்றலாக ஒரு கவிதை எழுதியிருப்பாரா என்று? அவருக்கு அந்த எண்ணம் தோன்றாததில் வியப்பில்லை. தன்னை விஞ்சிய அறிவாளியாக அவர் எவரையும் எப்போதும் அங்கீகரித்ததில்லை. மருத்துவம், பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளில் நோபல் பரிசுகள் பெற்றவர்களின் கருத்துக்கள்பற்றி விளக்கம் கேட்டாலும் அதிநூனவான் இளையராஜா தயங்காமல் நவீன விஞ்ஞான நுணுக்கங்களையும் அக்குவேறு ஆணிவேறாக பிய்த்துவிடுவார். அதற்காக, நோபல் பரிசுக்கு மேலான ஒன்றைத்தான் அவருக்கு வழங்கவேண்டும். அவர் இசையில் மட்டுமா ஞானி? எல்லாத் துறைகளிலும் அல்லவா?

அது போகட்டும், சொற்கொல்லர்களின் திரைப்படப் பாட்டுக்களுக்கு மெட்டமைக்கும் இளையராஜாவின் பார்வைக்கு இதேர் கீதாஞ்சலி ஆங்கில மூலத்தின் சரியான தமிழாக்கம்:

எங்கே அச்சமின்றி இருக்கிறதோ மனம்
எங்கே நிமிர்ந்து நிற்கிறதோ தலை
எங்கே சுதந்திரமாக இருக்கிறதோ அறிவு
எங்கே குறுகிய மனச் சுவர்களால்
சிதறிவிடவில்லையோ உலகம்
எங்கே உண்மையின் ஆழத்திலிருந்து
வருகின்றனவோ சொற்கள்
எங்கோ செம்மைக்குச் செல்கிறதோ
அயர்விலா உழைப்பு
தெளிந்த பகுத்தறிவு ஓடை
மாய்ந்த பழக்கங்களின் பாழ்மணலில்
எங்கே பாதை தவறாமலிருக்கிறதோ,
எப்போதும் விரிவுபடும் சிந்தையிலும் செயலிலும்
எங்கே நீ மனதைச் செலுத்துகிறாயோ
அங்கே, என் தந்தையே, என் நாடு விழிக்கட்டும்.

இதோ குழுதம் மொழிபெயர்ப்பாளரிடம்
படாதபாடுபட்ட ஆங்கில மூலம்:

Mind Without Fear

Where the mind is without fear and the head is held high;

Where knowledge is free;
Where the world has not been broken up
into fragments by narrow domestic walls;
Where words come out from the depth of truth;
Where tireless striving stretches its arms towards
perfection;
Where the clear stream of reason
has not lost its way into the dreary desert sand of dead
habit;
Where the mind is led forward by thee into ever-
widening thought and action -
Into that heaven of freedom, my Father, let my country
awake.

வாசக அன்பர்களே, என் மொழிபெயர்ப்பைப் படித்த பிறகு தாகூரையும் இளையராஜாவையும் எடைபோடுங்கள். தாகூர் போன்ற கவிஞர்கள் ஆங்கிலம் அறியாத மொழிபெயர்ப்பாளரிடமும் இளையராஜாபோன்ற மகாஞானிகளிடமும் சிக்கிக்கொண்டு அவமானப்படக்கூடாது என்பதில் உடன்படுவீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். தம் சொந்தக் கதை, கட்டுரை, கவிதைகளை யாரும் எப்படி வேண்டுமானாலும் எழுதட்டும். ஆனால், பிறர் படைப்புக்களை மொழிமாற்றம் செய்யும்போது, மூல ஆசிரியர் சொன்னதைத் தாமே சொல்வதாக ஒருவர் வரித்துக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை; அவரை மன்னித்துவிடலாம். அவர் செய்வது இலக்கியத் திருட்டு. இச் சஞ்சிகையின் மொழிபெயர்ப்பாளர் செய்திருப்பது இலக்கியக் கொலை. திருட்டுக்கு மன்னிப்பு உண்டு. கொலைக்கு தண்டனை? 'பிளேட்டோவின் படைப்பை மொழிபெயர்க்கும்போது அளவுகடந்த சுதந்திரம் எடுத்துக்கொண்டதற்காக ஒரு பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்பாளர் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டாராம்' என்று, சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் கொல்கத்தா கிருஷ்ணமூர்த்தி கூறியிருப்பதை இங்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

யார்யாரையோ ஞானி, மேதை என்று தூக்கிவைத்துக் கொண்டாடி, அவர்களுக்கு 'எல்லாம் தெரியும்' என்று துதிபாடும் பழக்கத்தை தமிழர்கள் என்று கைவிடுகிறார்களோ அன்றுதான் தமிழ் பிழைக்கும். நல்ல மொழிபெயர்ப்புகள்மூலம் பிறமொழிப் படைப்புகளும் இங்கே தழைக்கும். பொறுப்பற்று யாரும் எழுதட்டும்; பொறுப்பற்று யாரும் மொழிபெயர்க்கட்டும்; பொறுப்பற்று யாரும் விமரிசனம் செய்யட்டும்; பத்திரிகை ஆசிரியராவது குறைந்தபட்சம் வாசகர்களுக்கு தவறான தகவல் கொடுக்கக்கூடாது என்பதில் பொறுப்புடன் செயல்படலாமே.

இந்த அரைகுறை மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், விமர்சகர்களைக் குறித்து பாரதி அன்றே பாடினார்: "அணிசெய் காவியம் ஆயிரம் கற்கினும் ஆழ்ந்திருக்கும் கவியுளம் காண்கிலர்." பாவம் தாகூர்.

('அகராதி' தாகூரின் கவிதைகளில் தோய்ந்து, அவற்றை ஆய்வு செய்துள்ள ஒப்பிலக்கிய அறிஞர். தமிழகத்தின் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்களில் ஒருவர். மொழிபெயர்ப்புப் பரிசுத் தேர்வுக்குழுக்கள் பலவற்றின் நடுவர். ஆர்)

Nalli®

Code No. BH09007

பனகல் பார்க், தி.நகர், சென்னை-17, தொ. பே. : 24344115 / 42604567. Fax : (044) 24343062

Email : inquiry@nalli.com Website : www.nalli.com

• சென்னை • ரிப்பங்களுகு • கோயம்புத்தூர் • தில்லி • ஐதராபாத் • மதுரை • முல்பை • திருச்சி • திருநெல்வேலி • சிங்கப்பூர் • USA

இரண்டாவது பதவிக்காலத்தில் ஜனாதிபதி

சுட்டுவிரல் வல்லமை

தமிழர்களின் பலமும் பலவீனமும் அறிந்த பேரினவாதிகள்

தண்டாயுதன்

பா ராணமன்றத்துள் பெரும் பான்மை பலத்துடன், எதிர்க்கட்சிகளும் பலவீனமுற்ற ஒரு சூழ்நிலையில் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ இரண்டாவது தடவையாகவும் பதவியேற்றிருக்கிறார். இலங்கையின் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஐந்தாவது ஜனாதிபதியாக ராஜபக்ஷ விளங்குகிறார். 2005ஆம் ஆண்டு இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவைத் தேர்தலில் தோற்கடித்து, ராஜபக்ஷ ஜனாதிபதியானார்.

ரணிலின் தோல்விக்கு வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் ஜனாதிபதி தேர்தல் புறக்கணிக்கப்பட்டதே முக்கிய காரணமாகும். அப்போது, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வடக்கு - கிழக்கில் ஜனாதிபதி தேர்தல் வாக்களிப்பு புறக்கணிக்கப்பட்டது. இதனையடுத்து, ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் வெற்றி தென்னிலங்கையில் உறுதியானதோடு, ரணில் விக்கிரமசிங்க தோல்வியைத் தழுவிருந்தார்.

ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்ற மறுகணமே மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் முழுக்க வளமும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்கு முடிவுகட்டும் நோக்கத்தையே கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. இலங்கையில் துண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக புரையோடிப்போயிருந்த உள்நாட்டு யுத்தத்தை முடிவுகட்டுவதோடு, வடக்கு - கிழக்கு தமிழர்களின் ஒரு முக்கிய சக்தியாகவே கருதப்பட்ட புலிகள் அமைப்பை முற்றிலுமாக இல்லாதொழிக்கவேண்டும் என்பதில் அவர் மிக உறுதியாகவிருந்தார்.

அவருக்கு முன்னர் பதவியிலிருந்த ஜனாதிபதிகளைப்போல பேச்சு வார்த்தை, யுத்தநிறுத்தம், சர்வதேச உதவி என்ற ரீதியில் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்போடு தொடர்புகளை வைத்திருக்கவோ, அல்லது வடக்கு - கிழக்கு விவகாரம் தொடர்பாக வெளிநாட்டு சக்திகளின் செல்வாக்குக்கு உள்படவோ மஹிந்த ராஜபக்ஷ இணங்கவில்லை.

அதேசமயம், அவர் ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்ற தருணத்தில் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பும் ஆட்டங்காணத் தொடங்கியிருந்தது. ஏற்கனவே கருணா, பிள்ளையான் போன்ற முக்கியமான கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பிலிருந்து விலகியமை; அரசியல் துறைக்குப் பொறுப்பான எஸ். பி. தமிழ்ச்செல்வன் விமானத் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டமை; முக்கிய தளபதியாகவிருந்த பால்ராஜ் மாரடைப்பால் இறந்தமைபோன்ற நிகழ்வுகள் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்கு பெரும் பின்னடைவுகளை ஏற்படுத்தியிருந்தன.

இவற்றுக்கும் மேலாக, விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் முதுகெலும்பாக, அதன் அரசியல் ஆலோசகராக அவ்வமைப்பின் ஆரம்பகாலம் முதல் பணியாற்றி, இக்கட்டான பல்வேறு கட்டங்களிலும் நல்லதோர் வழிகாட்டியாகவிருந்த அன்ரன் பாலசிங்கத்தின் மறைவு மிகப் பலவீனமான நிலைக்கு விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பைக் கொண்டு சென்றிருந்தது.

இந்நிலையில், இலங்கையில் விடுதலைப் புலிகள் எதிர்கொண்ட எந்தவோர் அரசாங்க தலைவருக்கும் அவ்வமைப்பை இலகுவாக முறியடிப்பதில் கிடைக்காத சந்தர்ப்பம் மஹிந்த ராஜபக்ஷவுக்கு மிக நன்றாகவே கிடைத்தது.

பலவீனப்பட்ட நிலையில், தம்மைச் சார்ந்திருந்த மக்களையே பாதுகாக்க முடியாமல் போயிருந்தமை புலிகள் அமைப்புக்கு மேலும் பின்னடைவைக் கொடுத்தது. உள்பூசல்கள்கூட புலிகள் அமைப்புக்குள் தலைகாட்ட ஆரம்பித்தது.

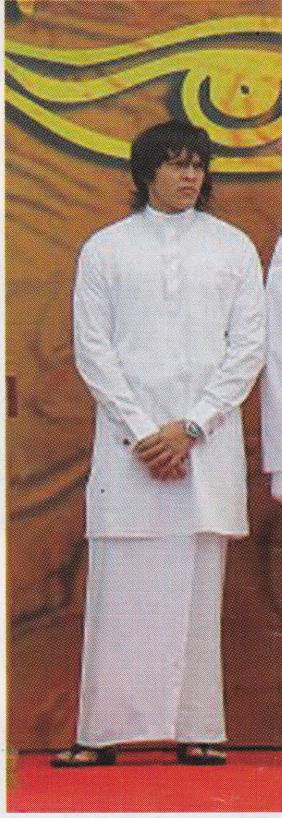
எனவே, புலிகளின் பலவீனப்பட்ட போக்கு அரசு தரப்புக்கு சாதகமாக இருந்ததோடு, ஏனைய அரசு தலைவர்களைப்போலன்றி, முற்றுமுழுதாக புலிகள் அமைப்பை இராணுவ ரீதியாகவே கையாளவேண்டும் என்பதில் ராஜபக்ஷ அரசு உறுதியாக இருந்தது. இதுதவிர, எதிர்க்கட்சிக் கூட்டணியில் அங்கம் வகித்த பல்வேறு உறுப்பினர்

அனைத்து வளங்களையும் பயன்படுத்தவும் ராஜபக்ஷ முன்வந்தார். புலிகள் புரிந்த தவறுகள், அதன் பலவீனமான நிலை, மறுபுறத்தே என்றுமில்லாதவாறு அரசு தரப்பு கொண்டிருந்த இராணுவ ரீதியிலான அணுகுமுறை என்பவை அந்த அமைப்பை முற்றிலுமாக நிலைதளர வைத்தன. விடுதலைப் புலிகளின் வீழ்ச்சி, தென்னிலங்கையில் 'ஒப்பாரும் மிக்காரும்' இல்லாத ஒரு தலைவரை உருவாக்கியது.

இத்தகைய பின்னணியிலேயே இரண்டாவது தடவையாகவும் இந்த ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் மஹிந்த ராஜபக்ஷ வெற்றிபெற்றார்.

தன்னை எதிர்த்துநின்ற முன்னாள் இராணுவ தளபதி சரத் பொன்சேகாவை தோற்கடித்ததோடு மட்டும் நின்றுவிடாது, அரசியல் ரீதியாக சரத் பொன்சேகா ஓர் அச்சுறுத்தலாக இருக்கக்கூடாதென ராஜபக்ஷ எண்ணியதோடு, பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளுடன், சரத் பொன்சேகா இராணுவ நீதிமன்றம் மூலம் சிறையிலும் தள்ளப்பட்டுள்ளார். நடந்து முடிந்த பாராளுமன்ற தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற சரத் பொன்சேகா, பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தை இழக்கும் நடவடிக்கைகளையும் ராஜபக்ஷ மேற்கொண்டிருந்தார்.

இதுதவிர, எதிர்க்கட்சிக் கூட்டணியில் அங்கம் வகித்த பல்வேறு உறுப்பினர்

னர்களையும் தமது தரப்பில் சேர்த்துக் கொண்டு, தனது ஜனாதிபதி பதவிக்கா லத்தை இருதலைவர்களுக்கு மேலாக வும் நீடிக்கும் அரசியலமைப்புத் திருத் தத்தையும் நிறைவேற்றியுள்ளார்.

ஆளும் தரப்போடு சேர்ந்துகொண் டுள்ளோர் வரிசையில் தற்போது இணைந்துகொண்டுள்ள அரசியல் கட்சி, இலங்கை முஸ்லிம் காங்கிரஸ்.

எனவே, அரசியல் ரீதியாக தமக் கென மிகப் பிரபலம் வாய்ந்த நிலையை உருவாக்கிய பின்னணியி லேயே மஹிந்த ராஜபக்ஷ இரண்டா வது தடவையாகவும் ஜனாதிபதியாக பதவியேற்கிறார்.

எதிர்க்கட்சிகளின் பலவீனமான தன்மை, வடக்கு - கிழக்கில் இருந்து வந்த தீவிரவாத அச்சுறுத்தல்கள் நீங்கி யுள்ளமை போன்ற காரணிகள், 'சுட்டு விரலால்' தமக்கு வேண்டியதைச் சாதிக்கும் வல்லமையை மஹிந்த ராஜபக்ஷ வுக்கு வழங்கியுள்ளன. முன்னொரு காலத்தில் 'இலங்கையில் ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறை ஒரு சாபக்கேடு, ஜனநாய கத்தை இந்த ஆட்சி குழிதோண்டிப் புதைத்துவிடும்' என்று நாடுமுழுவதும் பிரசாரம் செய்த மஹிந்த ராஜபக்ஷ, இன்று அந்த ஆட்சிமுறையை மேலும் பலப்படுத்தி, அதில் தமது குடும்பத்தவரோடு சுகம் காண்பவராக இருக்கின்றார்.

ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷவின் இத்த கைய மிகப் பலம்மிக்க நிலை என்பது, வடக்கு - கிழக்கு மக்களின் அரசியல் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு விழுந்த பேரிடியாகவே இருக்கின்றது.

சாத்வீக போராட்டங்கள் நடாத்தியபோதும் கூட, ஏமாற்றங்களைத் தழுவி அடக்குமுறைகளுக்குள்ளான வர்களே வடக்கு - கிழக்கு தமிழர்கள். இதன்பின்னர், ஆயுதமேந்திய தீவிரவாதப் போராட்டத்தில் குதித்தும் அடிக்கு மேல் அடிவாங்கி, இழப்புக்குமேல் இழப்புகளைச் சந்தித்து, இன்று எதுவுமே இல்லாத நிலைக்கு வடக்கு - கிழக்கு தமிழர்கள் உள்ளாகியுள்ளனர்.

இன்றைய ஈழத் தமிழரின் நிலையை யாழ்ப்பாணத்து அன்பர் ஒருவர் வேடிக்கையாக அண்மையில் இப்படிக் கூறியிருந்தார்: 'பட்டுவேட்டி கட்டிப்போய் கௌரீனமும் இல்லாத நிலைக்கு வடக்கு - கிழக்கு தமிழர்கள் வந்துள்ளனர்.' அரசியல் போராட்டத்திலும் ஒற்றுமை பேணித் தமது உரிமைகளை வெற்றெடுக்க முடியாமல் போனதோடு, ஆயுதப் போராட்டத்திலும் எதனையும் சாதிக்க முடியாதவர்களாக ஈழத் தமிழர் தம்மை இனம் காட்டியுள்ளனர்.

வடக்கு - கிழக்கு தமிழர்களின் அரசியல் வரலாற்றை நோக்குமிடத்து, தமிழர்கள் தமக்கு தாமே அழிவைத் தேடிக்கொண்டதே நிதர்சனமாக இருக்கிறது. அரசியல் போராட்டத்திலும், பின்னர் ஆயுத போராட்டத்தின்போதும் ஈழத் தமிழர்களின் பலம், பலவீனம் என்பவற்றை பேரினவாதிகள் நன்கு நாடிபிடித்தறிந்து, தாக்கவேண்டிய தருணத்தில் தாக்கியும், அழிக்கவேண்டிய தருணத்தில் அழித்தும் ஈழத் தமிழரது குரல் வளையை நசுக்கிவிட்டுள்ளனர்.

எந்த உரிமைகளுக்காக ஈழத் தமிழர்கள் போராடினார்களோ, இன்று அதே உரிமைகளுக்காக பேரினவாதிகளிடம் மண்டியிடவேண்டிய நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். உரிமைகளை இழந்து, உயிர்களை இழந்து பரிதவித்துப்போயுள்ள ஈழத் தமிழர்கள் மீது, 'வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவதுபோல' உருவாகியுள்ள புதிய பிரச்சனையே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் சிங்கள குடியேற்றம் என்ற புதிய சமாச்சாரமாகும்.

'முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் நாம் குடியிருந்தோம்' என்று கூறி சில நூற்றுக்கணக்கான சிங்களவர்கள் ஓரிரு மாதங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணம் பழைய ரயில் நிலையத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டனர்.

இவ்வாறு குடியேறிய மக்கள் நாவற் குழியில் உள்ள அரச வீடமைப்புத் திட்டத்தில் தற்போது குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

அரசியல் ரீதியாக ஈழத் தமிழரது நிலைப்பாடுகளை பலவீனமாக்கியதோடு, வடக்கு - கிழக்கில் அவர்களது நிலபுலன்கள் மீதான மேலாதிக்கத்தையும் குட்டிச்சுவராக்கும் நடவடிக்கையின் ஓர்மசம் என்பதனையே நாவற்குழியில் சிங்களக் குடியேற்றம் எடுத்தியம்புகிறது.

வவுனியாவுக்கு அப்பால் புதிது புதிதாக பௌத்த வழிபாட்டுத் தலங்கள் முளைவிடத் தொடங்கியுள்ளன. மாங்குளத்துக்கருகே பழமைவாய்ந்த முறிகண்டிப் பிள்ளையார் கோவிலருகே பௌத்த விகாரையொன்று கட்டப்பட்டு வருகிறது.

அத்துடன், நடுக்காட்டின் நடுவே அமைந்துள்ள முறிகண்டிப் பகுதியில் நவீன வர்த்தக கட்டடங்களும் உருவாகி வருகின்றன. இப் புதிய திட்டமிட்ட குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் வடக்கே வெறும் ஆரம்பம் மட்டுமே. இனிவரும் காலங்களில் இந்த நடவடிக்கை எப்படி, என்ன கோணத்தில் இருக்கும் என்பதே ஈழத் தமிழர்களின் மனதைக் குடைந்து நிற்கும் கேள்வியாக இருக்கின்றது.

அத்துடன், நடுக்காட்டின் நடுவே அமைந்துள்ள முறிகண்டிப் பகுதியில் நவீன வர்த்தக கட்டடங்களும் உருவாகி வருகின்றன. இப் புதிய திட்டமிட்ட குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் வடக்கே வெறும் ஆரம்பம் மட்டுமே. இனிவரும் காலங்களில் இந்த நடவடிக்கை எப்படி, என்ன கோணத்தில் இருக்கும் என்பதே ஈழத் தமிழர்களின் மனதைக் குடைந்து நிற்கும் கேள்வியாக இருக்கின்றது.

ஆனையிறவு

கிளிநொச்சி

யாழ்ப்பாணம்: இன்னொரு பயணம்

எதுவோ, இனி வாழ்வோம்

மாலி

தடுத்து திருப்பியனுப்பப்படுவதாக பலர் சொல்கிறார்கள். இவர்கள் விமானமூலம் யாழ்ப்பாணம் செல்லலாம்.

இடையிடையே, புத்தளத்துக்கும் அநுராதபுரத்துக்குமிடையில் புதிய வீதி நிர்மாணத்தில் சற்று தாமதங்கள் இருந்தாலும், கொழும்பிலிருந்து வவுனியாவரை பாதையும் பயணமும் பரவாயில்லை.

'வான்' ஒன்றில் காலை ஆறு மணியளவில் கொழும்பிலிருந்து புறப்பட்டு, அநுராதபுரத்தில் பசுமையின் ரம்மிய வனப்பில் சற்று இளைப்பாறிய புத்துணர்ச்சியில் புறப்பட்டபோது, புதர்களுள் ஒளிந்திருந்து வந்த பொலிஸ்காரர் ஒருவர் வாணை மறித்தார்.

'ஓவர் ஸ்பீட்'.

இன்னொரு பொலிஸ்காரர் வேகத்தைக் கணிக்கும் கமெராவுடன் மோட்டார் சைக்கிள் அருகே நின்றார்.

இருநூறு ரூபா அபராதம்.

வவுனியா பார்ப்பதற்கு அழகாக தெரிந்தது. சற்று கூடுதல் நேரம் அங்கே தரித்தாயிற்று.

அப்பாலே செல்ல, வீதியே நமக்கு விழிப்பூட்டி, எழுப்பி உசார்கொள்ள வைத்துச் சொல்கிறது: "கண்ணுக்கெட்டும் தூரம்வரை அனைத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு வாருங்கள்."

வீதியோரத்திலேயே அடர்ந்து ஓங்கி வளர்ந்த காட்டு மரங்களும், வீதிகளில் குந்தியிருந்து அந்த மரங்களில் தாவிப்பாயும் குரங்குகளும் முன்னரெல்லாம் இந்தப் பயணத்தில் களிப்பூட்டும். இப்போது அங்கு அந்த மரங்கள், குரங்குகள் இல்லை.

1995

இல் போலல்லாமல், பயணம் விரைவானதாகவும், 'சுகமா'னதாகவும் இருந்தது.

உண்மைதான்.

அப்போது, தாண்டிக்குளத்தில் இராணுவத்தினரும், பின்னர் சிறிதுதூரத்தில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் அடையாளத்தைச் சோதனையிட்டனர். இம்முறை இராணுவத்தினர் மாத்திரமே.

அப்போது, அங்கு ஒரு சூனிய பிரதேசம். அதன் தென் எல்லையில் இலங்கை இராணுவத்தினர். வட எல்லையில் விடுதலைப் புலிகள்.

முற்றிலும் தனியொரு ராஜ்யத்தை, இலங்கை அரசின் செலவில், விடுதலைப் புலிகள் அப்போது அங்கு நிர்வகித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

ஆக, அந்த ராஜ்யமும் விடுதலைப் புலிகளும் இப்போது இல்லை. ஆனாலும், அங்கு செல்வதற்கு முன்னர்போலவே பாதுகாப்பு அமைச்சின் அநுமதி தேவையாகவிருந்தது. இலங்கையில் பிறந்திராதவர்கள் பாதுகாப்பு அமைச்சின் அநுமதியைப் பெற்றிருந்தாலும், 'ஏ 9 பாதையூடாக' என்பது குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலன்றி, தரைவழியாக யாழ்ப்பாணம் செல்ல அநுமதிக்கப்படாது, ஓமந்தையில்

குறிகாட்டுவான்

இருமருங்கும் மிக நீண்ட தூரம் வெட்ட வெளியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடையிடையே பாதுகாப்பு அரண்களில் இராணுவ சிப்பாய்கள்.

சிற்சில இடங்களில் சிப்பாய்கள் சிலர் வீதியோரம் தனித்தும் நடந்து திரிகிறார்கள். நிர்மாணிக்கப்படவுள்ள வீதியின் எல்லைக் கற்கள் இருமருங்கும் ஆங்காங்கே நாட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதன்படி நிர்மாணிக்கப்பட்டால், ஜேர்மன் நாட்டு வீதிகளுக்கு அது ஒப்பாகும்.

கிணறுகள்; கூட்டங்கூட்டமாக மாடுகள். குடிமனைகள் இருந்த இடங்கள் என்பதைச் சொல்கின்றன. புதிதாக தோற்றிய சிறுசிறு கூடாரங்களில் ஓரிரு குடும்பங்கள். அவர்களுடைய வீடுகள் இருந்த இடங்களாக இருக்கவேண்டும். அருகே, இராணுவ அரண்கள்.

சில இடங்களில் காட்டுப் பகுதிகளுள் செல்கின்ற வழிகள் தெரிகின்றன. காடுகளுள் முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டு, இராணுவத்தினர் அம் முகாம்களுக்கு இடம்மாறுவதாக கொழும்பில் விஷயமறிந்த அரசியல்வாதி ஒருவர் கூறியிருந்தது நினைவில் வந்தது.

வீதியின் மருங்கில் உள்ளே, பஸ்களை நிறுத்திவிட்டு, அவ்விடங்களில் சமையலில் ஈடுபடும் சிங்கள மக்கள். இராணுவம் முகாமிட்டிருக்கும் இடங்களில் பெளத்த மத அடையாளங்கள்.

மாங்குளம்; இருந்த அடையாளம் தெரிகிறது. முறிகண்டியில் தரித்துச் சென்றால், யுத்தத்தில் சிதைக்கப்பட்ட பூமிதானே... மனது அதை எதிர்கொள்கிறது.

ஆனால், திடீரென்று... ஓர் அசாதாரண பராக்கிரமம் படைத்த ஒன்றை வெட்டிச் சரித்து வீழ்த்தியதில், குற்றயிராய்க் கிடப்பதுபோலக் கண்டு மனது துணுக்குற்றது. கிளிநொச்சியில், வீதியின் வலதுபக்கம் தரையில் கிடக்கும் இராட்சத தண்ணீர்த் தாங்கி.

"... பொரு தடக்கைச் செயல் அடங்க, மயல் அடங்க ஆற்றல் தேய ...சாய்த்த நாளில்..." இராவணன் இப்படித்தான் மடிந்து சாய்ந்து கிடந்திருப்பானோ...

புலிகள் பயன்படுத்திய சில விந்தையூட்டும் மோட்டார் சாதனங்களுடன், ஒரு 'மினி' கண்காட்சி இடமாக ஆனையிறவு நுழைவாயில் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிங்களவர்கள் பலர் பார்வையிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

'எப்படித்தான் முடிந்திருந்தாலும், புலிகளின் தீரமும் திறனும்..' என்று, தமிழர் மனங்களுக்கு அது தோன்றக்கூடும். அப்படித்தான் அந்த சிங்கள மக்களுக்கும்

தோன்றுமா? அதைத்தான் அவர்களுக்கும் ஊட்டி, அந்த உணர்வோடு யாழ்ப்பாண தீபகற்பத்துள் அவர்கள் பிரவேசிக்கட்டும்; பிரவேசிப்பார்கள் என்பதற்காகத்தான் இது அமைக்கப்பட்டதோ... ஏன் இருக்காது? 'இத்துணை அக்கிரமமும் இத்துணை ஆற்றலும் கொண்டிருந்தவர்களையல்லவா கொன்றொழித்து வென்றோம்' என்ற உணர்வையா அவர்களுக்கு அது தூண்டப்போகிறது!

வெற்றி நினைவுச் சின்னம் ஒன்றும் அங்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனையிறவிலிருந்து புறப்பட்டால் நிச்சயம் ஓர் எச்சரிக்கை. கார் அல்லது வானாக இருந்தால் அங்கிருந்து தொடரும் பயணம் அலைமோதும் ஆழ்கடல் பயணம். பல மைல் தூரம் அந்த வீதி அப்படித்தானிருக்கிறது.

வீதியோரங்களில் கண்ணிவெடி அகற்றும் பணிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

மாலை சுமார் 6 மணி. 'எல்லாம் முடிந்துவிட்ட' நிம்மதிப் பெருமூச்சுடன் கலகலப்பாய் யாழ்ப்பாணம். மூன்று தசாப்தங்களின் பின்னர் எழும் மூச்சு.

எங்கோ ஓரிடத்தில் எப்படியோ ஏற்படுத்தப்பட்ட சமரசம் அதில் தெரிகிறது. அதைப் புரிந்துகொள்வது ஒன்றும் கடினமாதல்.

எதையும் நினைத்துப் பார்க்க அவர்கள் தயாரில்லை. பட்டது போதும்; எதுவோ, இனி வாழ்வோம்.

நகர் நெரிசலாக, ஆரவாரமாக, சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறது.

வாகனங்கள் நிறைத்த வீதிகள். விபத்துகள் தினமும் நிகழ்வதாக சொல்கிறார்கள்.

முக்கிய இடங்களில் வீதிகளில் இராணுவத்தினர் நின்றாலும் பொதுமக்கள் விவகாரங்களில் தலையிடுவதில்லை.

ஏராளமான வர்த்தக நிலையங்கள்; வங்கிகள். கொழும்பிலுள்ள அத்தனை நிதி நிறுவனங்களின் கிளைகளும் உள்ளன.

நிதி உதவிக்காக இந் நிறுவனங்கள் கிளைகளைத் திறந்தபோது, நிதி வைப்புகளில் 'பிஸி'யாவதாக ஒருவர்

கூறினார். வீதி நிர்மாணங்கள், சில இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ் விஸ்தரிப்பு நிர்மாணங்கள் சில ஆலயங்கள், கல்லூரிகள் தொடர்பில் சில சர்ச்சைகளை தோற்றுவித்திருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள்.

இதுதவிர, நிர்மாண வேலைகள் என்று எதுவும் பெரிதாக தென்படவில்லை. ஒன்று; எங்கும் நிறைந்த சிங்கள மக்கள்; அவர்களது வாகனங்கள்.

இவர்கள் பெருமளவில் வந்தாலும், பொருளாதார வருமானம் பெருமளவில் இல்லை என்கிறார்கள். செல்லும் இடங்களில் சமைத்து, சாப்பிட்டுச் செல்கிறார்கள். நயினாதீவுக்கு செல்பவர்கள் நெடுந்தீவுக்கும் கூட செல்கிறார்கள். இந்த சுற்றுலா செலவினம் இவர்களுக்கு ஏதோவிதமாக வழங்கப்படுவதாக பலரும் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

கொழும்பில் அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா, 'புளொட்' தலைவர் சித்தார்த்தன், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி ஆகியோரைச் சந்தித்தபோது, யாழ்ப்பாணத்தில் எழுத்தாளர்கள் செங்கை ஆழியான், அ. யேசுராசா, பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் சிவச்சந்திரன் ஆகியோரோடு, 'உதயன்' பத்திரிகை அலுவலகத்தில் ஆசிரியர் கானமயில்நாதன், எஸ். பெருமாள் ஆகியோர் நிலைமைகளையும் கருத்துக்களையும் சொன்னார்கள். 'ருத்திர தாண்டவம்' என்றொரு நாவலை செங்கை ஆழியான் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

துறைசார்ந்த தீவிர புலி ஆதரவாளர்கள், தற்போதைய நிலை எப்படியோ ஆனால், சில தவறுகள் இருந்தாலும் இறுதிவரை அவர்கள் சரி என்கிறார்கள்; அரசின் நடவடிக்கைகளில் குறையைக் காண்கிறார்கள். விடுதலைப் புலிகள் ஒத்துப்போயிருந்தாலும் அரசு எதையுமே வழங்கியிருக்காது என்கிறார்கள்.

மறையவர்கள், நியாயமானவிதத்தில் கடுமையாகவும் மென்மையாகவும் புலிகளை விமர்சிக்கிறார்கள். முடிந்த விதத்தில் அநுசரணையாகவும் சாமர்த்தியமாகவும் சிலவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள்.

மக்கள் சலனமற்று இருக்கிறார்கள். வஞ்சிக்கப்பட்ட உணர்வு அவர்களிடம் இருக்கிறது. அதில் ஆத்திரம், விரக்தி இருக்கிறது.

சற்றுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தால் இலேசான சிரிப்புடன் ஒரு கேள்வி பொதுவாக எழும்: "என்ன நினைக்கிறீர்கள்... 'அவர்' இருக்கிறாரோ?"

பெரும்பாலும் அவர்களுக்கு அந்தக் கேள்வியின் பதில் தெரியும். ஆனால், அதில் ஆர்வம் இல்லை. அந்த நிலைக்கு அவர்கள் தாமாக வந்திருக்கிறார்கள்; அல்லது அரசு அவர்களை அப்படி ஆக்கியிருக்கிறது.

வெளிக்காட்சிகள் வெளிப்படுத்தும் சுவடுகளைத்தவிர, இந்த மக்களில் அந்த முப்பது ஆண்டுகால துயரச் சுவடுகள் தென்படவில்லை. அதைச் சுதாகரித்துவிட்டார்கள்.

ஆனால், அந்த சுதாகரிப்பு - அதன் வெறுமை துல்லியமாகத் தெரிகிறது; உணர்வில் நெருடுகிறது.

"...நகரின் மகுடமாக அழகொளிர்ந்த முற்றவெளியையடுத்த மாநகரசபை சூழ்ந்த பிரதேசம் இடிபாடுகளுடன், புதர்கள் அடர்ந்து, யாழ்ப்பாணத்தின் அதி பாழடைந்த காட்டுப் பிரதேசமாக காட்சியளிக்கிறது. திக்குத் தெரியாத அக்காட்டில் நிஜமாகவே சிறிதுநேரம் தவித்துப்போனேன்.

அந்தப் பற்றைப் புதர்கள் நடுவே, காலத்தின் வடுக்களோடு ஞாலத்துக்குச் சாட்சிசொல்ல வானுயர்ந்து நிற்கும் இரண்டு நினைவுச் சின்னங்கள். ஈழத் தமிழர்களின் அரசியல் நேர்மையைச் சாற்றி தந்தை செல்வநாயகத்தின் நினைவுத் தூபி ஒன்று. 'நம் முன்னோர்கள்போல நமக்கென்று ஒரு தனி நாட்டை நாம் உருவாக்கவேண்டும். அது சுவபமானதல்ல என்பது எமக்குத் தெரியும்; ஆனால், அதைத்தவிர எமக்கு வேறு வழி இல்லை. ஒன்றில், சிங்கள அதிகாரத்திலிருந்து நாம் விடுபடவேண்டும்; அல்லது செத்து மடியவேண்டும்...' என்று சமரச தீர்வுக்கான முயற்சிகளின் தோல்விகள் அளித்த விரக்தியில், தன்னுடைய நீண்ட அரசியல் வாழ்வின் இறுதி உரையாயமைந்த பாராளுமன்ற உரையில் திரு செல்வநாயகம் கூறிய அந்த வார்த்தைகள்; அந்த உரையின் அந்தக் காட்சி; அதன் பின்னணி அப்போது நினைவில் எழுந்தது..."

95 பயணத்தில் பார்த்த யாழ்ப்பாணம் இது. அப்போதும் இப்போதும் இலங்கைத் தமிழ் மக்களை அடையாளப்படுத்தும் அசல் யதார்த்தம்.

ஆனால், அப்போதும் இப்போதும் அது சாற்றுவது ஒன்றுதானா?

உரிமையின் உந்தல், ஈனமாய் முன்குகிறது.

ஏன்; எப்படி?

தாண்டிக்குளத்தில் உடலையும் உடமைகளையும் சோதனையிட்டாலும், இரவு சொகுசு பஸ்ஸில் கொழும்பு திரும்பிய பயணம் உடம்புக்கு சொகுசாகவே இருந்தது. ஆனால், மனது அதனை உணர்வில்லை.

"...மழை வானம் வெளுத்திருந்தது. அகலும் பகலோடு, 'படகுசுள் சிலசமயம் ஓடுமோ' என்று மனதிலிருந்த அசட்டு நம்பிக்கையும் அகல ஆரம்பிக்க, பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு, ஆள்கள் சற்றுக் குறைவாக தெரிந்த கொட்டகை ஒன்றை நோக்கி நடந்தேன். அங்கு ஓர் இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டேன்.

சற்று தள்ளி ஒருவர் அறிமுகமானவர் போலிருந்தார். கொழும்பில் வேலைபார்க்கும் அவர் முதல் நாள் வந்ததாகத் தெரிவித்தார். இரண்டு குழந்தைகளுடன் ஒரு பெற்றோர் மூன்று நாள் களாக தங்கியிருப்பதாகவும் தெரிந்தது. இவை தெம்பூட்டின. அத்துடன், அவர்களின் கஷ்டங்களை கொஞ்சம் அநுபவித்து, அறிந்துசெல்வது நல்லதேயென்ற தேற்றமும் உண்டாயிற்று.

இரவு சுமார் ஒரு மணியிருக்கும். பக்கத்து கொட்டகையில் 'பாம்பு' என்று சத்தம் கேட்டது. அதனை அடிப்பதும் அடுத்து கேட்டது. புடையன் பாம்பு என்றார்கள். வயதான ஒருவர் ஆஸ்த்மாவினால் சற்று அவதியுற்றுக்கொண்டிருந்தார்..."

95இல், கிளாலி பாதையூடாக யாழ்ப்பாணத்துக்கு சென்ற 48 மணிநேர பயணம் இது. அப்போது அங்கிருந்து திரும்புகையில் இல்லாத ஓர் உணர்வு இப்போது.

"வாழ்வை நினைத்தபின் தாழ்வை நினைப்பது வாழ்வுக்கு நேராமோ - நன்னெஞ்சே வாழ்வுக்கு நேராமோ..." - பாரதி உரைத்தது.

இனவாத உணர்வு இல்லை.

தீவிர இன உணர்வும் இல்லை.

உந்துதல் இல்லாத, இயல்பான தன்மான, மனித உணர்வுதான்.

அந்த உணர்வில், பாரதியின் இந்த வரிகள் ஜீவனற்றவை.

சுதந்திரமாக உங்கள் வாழ்க்கைப் பயணத்தை மேற்கொள்ள
எமது சேவைகள் உங்களுக்கு வழிகாட்டும்!

Personal & Corporate Advice
Retirement planning
Mortgage arrangement service and Financial re-engineering
Life assurance and protection planning
Mortgage Conveyancing
Investment planning
Key event advisory service

Debt Problems?

call us for confidential and expert advice

Free Consultation
to solve your financial problems

Mortgage 4US

Independent Financial Advisers

Karthigesu Sivanesan MBA BSc Eng FPC
Independent Financial Adviser
Mobile: 07775 578 552

Tim Drakes MSc CEFA CEMAP
Independent Financial Adviser
Mobile: 07515 891 295

020 7386 0924

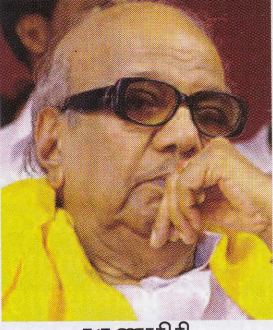
www.mortgage4usltd.com

6 Barton Road, London W14 9HD

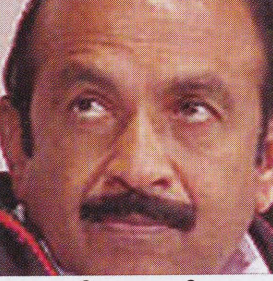

Mortgage 4US Ltd (FSA No.478944) is an appointed representative of Unleash Advice Partnership Ltd (FSA No. 473157) which is authorised and regulated by the Financial Service Authority.

ஈழத் தமிழர் விவகாரம்

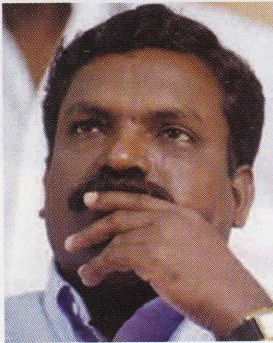
கருணாநிதி

கோபாலசாமி

ராமதாஸ்

திருமாவளவன்

விஜயநாத்

ஜெயலலிதா

யாருக்கு அக்கறை?

ராஜீவ் காந்தி கொலை,
அனைத்து கட்சிகளுக்கும்
தனித்த சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகிறது

பிங்காட்சன்

ஈழப்போர் முடிந்து ஓராண்டுக்கும் மேலாகிவிட்டது. இலங்கையில் தமிழ் இனம் துன்புற்று, துயருற்று நின்றபோது தமிழக முதலமைச்சர் கருணாநிதி பிரச்சனையைத் தீர்க்க ஒரு விரலைக்கூட அசைக்கவில்லை என்ற கோபம் உலகளவில் தமிழரிடையே நிலவுகிறது. செம்மொழி மாநாடுகளோ, அவற்றில் கா.சிவதத்தம்பி போன்றவர்களின் பங்களிப்போ, இலங்கைத் தமிழர் நிலைகுறித்து மத்திய அரசுக்கு எழுதும் கடிதங்களோ இந்தக் கோபத்தைத் தீர்த்து விடப்போவதில்லை. இந் நிலையில் அவருக்கு ஆறுதலான செய்தி ஒன்றைத் தந்தார் 'கே. பி.' என்ற குமரன் பத்மநாதன்.

இலங்கையில் விடுதலைப் புலிகள் போர்நிறுத்தத்துக்கு தயாராக இருந்ததாகவும், அதுகுறித்து, மக்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழக (ம. தி. மு. க.) தலைவர் வை. கோபாலசாமியிடம் (வைகோ) தொடர்பு கொண்டபோது, அவர் போர்நிறுத்தத்துக்கு எதிராக ஆலோசனை வழங்கியதாகவும் கூறியுள்ளார். அது, இந்தியாவில் பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள் நடைபெற்ற தருணம். போர்நிறுத்தம் ஏற்பட்டால், ஆட்சியில் உள்ள காங்கிரசுக்கும் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்துக்கும் (தி. மு. க.) அது சாதகமாகப் போய்விடும் என்பதாலேயே போர்நிறுத்தத்துக்கு வைகோ முட்டுக்கட்டை போட்டார் என்று

கே. பி. குற்றம்சாட்டியுள்ளார். வைகோ இதைக் கடுமையாக மறுத்துள்ளார். கே. பி. யின் கூற்றின் நம்பகத்தன்மை குறித்துப் பலத்த சந்தேகங்கள் நிலவினாலும், கருணாநிதிக்கு இது ஓரளவு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

1967ஆம் ஆண்டு தமிழ்த் தேசியம், தமிழ் இன உணர்வு, மொழி உணர்வு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் போராடி மக்களைக் கவர்ந்து ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்ந்ததி. மு. க. விடமிருந்து ஈழத் தமிழர்களும் அதிகம் எதிர்பார்த்திருந்தனர் என்பது உண்மையே. திராவிடநாடு வேண்டும் என்றும் வடவர் பிடியிலிருந்து விடுபடவேண்டும் என்றும் முழங்கி ஆட்சிக்கு வந்தவர்களல்லவா அவர்கள்.

இந்திய அரசின் தண்டனைக்குப் பயந்து, 'திராவிடநாடு திராவிடருக்கே' என்ற கொள்கையைக் கைவிட்டவர்களிடம் ஆதரவு எதிர்பார்த்து ஏமாந்து போயினர் ஈழத் தமிழர்கள்.

தமிழ் இன காவலர் என்று மார்தட்டிக்கொள்ளும் தி. மு. க. தலைவர் கருணாநிதி - ஒரு காலத்தில் தனிநாடு கேட்ட இயக்கத்தின் தலைவரான கருணாநிதி, என்றுமே விடுதலைப் புலிகளின் ஆதரவாளராக இருக்கவில்லை. தி. மு. க. வின் பரம எதிரியான எம். ஜி. ஆரையே விடுதலைப் புலிகள் முழுமையாக சார்ந்து நின்றார்கள் என்பது இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் எனலாம்.

விடுதலைப் புலிகள் தி. மு. க. வை ஒரு பொருட்டாகவே நினைத்ததில்லை.

எம். ஜி. ஆர். அளித்த முன்றரைக் கோடி ரூபாவைப் பெற்றுக்கொண்ட புலிகள், கருணாநிதி அளிக்க முன்வந்த சிறு தொகையைப் புறக்கணித்தனர். கருணாநிதியின் ஆதரவுபெற்ற சிறி. சபாரத்தினத்தின் மறைவுக்குப் பின்னர் விடுதலைப் புலிகள் ஏகபோக சக்தியாக வலிமைபெறத் தொடங்கியபோது, புலிகளை ஆதரிப்பதைத் தவிர வேறு வழி தி. மு. க. வுக்கு இருக்கவில்லை. புலிகளுடன் நெருங்கிவரும் முயற்சியாக, இந்திய அமைதிக்காக்கும் படை இலங்கையிலிருந்து திரும்பியபோது அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு நிகழ்ச்சியைப் புறக்கணித்ததுதான் கருணாநிதி செய்த ஈழ ஆதரவுச் செயல். இதில் வேடிக்கை என்னவெனில், 1991ஆம் ஆண்டு கருணாநிதி தலைமையிலான தி. மு. க. அரசை மத்திய அரசு கலைத்ததற்குக் கூறப்பட்ட காரணம், அவர் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவு காட்டி, தமிழ்நாட்டில் அவர்கள் கட்டுப்பாடின்றி செயல்பட அனுமதித்தார் என்பதுதான். இதனால், சூடுகண்ட பூனையான கருணாநிதி 'இலங்கை, ஈழம்' என்றாலே அஞ்சி ஒதுங்கினார். ராஜீவ் காந்தி படுகொலைக்குப்பின் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளுமே இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனை குறித்துப் பேசக்கூடத் தயங்கின. அன்றுமுதல் இன்றுவரை ஈழத் தமிழன் இருந்தால் என்ன, அழிந்தால் என்ன, தனது ஆட்சிக்கு ஊறு நேராமல் இருந்தால் போதும் என்பதுதான் அவருடைய நிலை.

ஈழத் தமிழரின் ஆதரவாளராக விளங்கிய எம். ஜி. ஆரால்தொடங்கப்பட்ட அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகம் (அ. இ. அ. தி. மு. க.) ஜெயலலிதா தலைமை ஏற்ற பின்னர் முற்றிலும் மாறிவிட்டது. அவருடைய ஆட்சியில் இலங்கைத் தமிழர் அனைவருமே விடுதலைப் புலிகளாகவே பார்க்கப்பட்டனர். தமிழகத்தில் ஈழ அகதிகளுக்கான பல சலுகைகள் குறைக்கப்பட்டன. விடுதலைப் புலிகளால் தனது உயிருக்கு ஆபத்து என்று கூறி ஜெயலலிதா தனது பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்திக்கொண்டதும் உண்டு. அவருடைய கட்சி மட்டுமன்றி, அனைத்து அரசியல் கட்சிகளுமே ராஜீவ் காந்தியின் படுகொலைக்குப் பின்னர் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனை என்றாலே ஒதுங்கிநின்றன.

வை. கோபாலசாமியின் ம. தி. மு. க. உருவானதற்குக் காரணமே இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனைதான். அவர்,

தாய்க் கட்சியான தி. மு. க. வில் இருந்த போதே கிளிநொச்சிக்குச் சென்று பிரபாகரனைச் சந்தித்தார். அவர் இந்த ஆபத்தான பயணத்தை மேற்கொண்டதற்கு கட்சியிடம் அனுமதி பெறவில்லை; கட்சித் தலைமைக்குத் தெரிவிக்கவுமில்லை. தமிழினத் தலைவர் என்ற பெயரைத் தன்னிடமிருந்து பறித்துக்கொண்டு, தன்னைமீறி வளர்ந்துவிடுவாரோ என்ற அச்சம் கருணாநிதியை ஆட்டிப்படைத்தது. ஏற்கனவே கருணாநிதியின் ஆதரவு பெற்றிருந்த 'ரெலோ' அமைப்பு வலுவிழந்து, விடுதலைப் புலிகள் ஆற்றல்மிக்க இயக்கமாக உருவெடுத்திருந்தது. தவிர, தனது வாரிசான ஸ்டாலினுக்கு எதிராக தி. மு. க. வில் இளைஞர்களிடையே வைகோ மதிப்பு உயர்ந்துவந்ததையும் அவரால் தாளமுடியவில்லை.

இந்நிலையில், அவருக்கு பொன்னான வாய்ப்பு கிடைத்தது. தன்னைக் கொலைசெய்ய வைகோ மூலம் விடுதலைப் புலிகள் சதிசெய்வதாக இந்திய உளவுத் துறையிடமிருந்து தமக்குத் தகவல் வந்திருந்ததாக அறிவித்தார். அதன் விளைவாக, வைகோ கட்சியிலிருந்து வெளியேறியதும், ம. தி. மு. க. வைத் தோற்றுவித்ததும் அண்மைக்கால வரலாறு.

விடுதலைப் புலிகளுக்கு அளித்து வந்த ஆதரவில் அன்றுமுதல் இன்றுவரை வைகோ உறுதியாகவே நின்று கொண்டிருக்கிறார். புலி ஆதரவுப் பேச்சுக்காக ஜெயலலிதா அரசு அவரைக் கைதுசெய்து ஏறக்குறைய 600 நாட்கள் சிறையில் வைத்திருந்தது.

ஆனால், அதே ஜெயலலிதாவுடன் அவர் தேர்தல் கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டிருப்பது காலத்தின் கட்டாயம் என்றே கூறவேண்டும். கடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலின்போது அதாவது, இலங்கையில் போர் தீவிரமாக நடந்துகொண்டிருந்தபோது ஈழ மக்குக்கு ஆதரவாக ஜெயலலிதா குரல் எழுப்பியதன் பின்னணியில் வைகோ இருந்தார் எனலாம்.

பாட்டாளி மக்கள் கட்சி கொள்கையளவில் ஈழத் தமிழர் ஆதரவுக் கட்சி என்று கூறிக்கொண்டாலும், ராஜீவ் கொலைக்குப் பின் அடங்கியே இருக்கிறது. தி. மு. க. வுடன் கூட்டணி அமைத்து, தனது மகனுக்கு மாநிலங்கள் அவையில் உறுப்பினர் பதவி பெற்றுத்தரவேண்டும் என்று டாக்டர் ராமதாஸ் செய்துவரும் பெருமுயற்சியில் நூறில் ஒரு பங்கேனும் ஈழத் தமிழருக்காக அவர் குரல் கொடுக்கவில்லை என்பது உண்மை.

காங்கிரசுடன் இணைந்து மூன்றாவது அணி அமைக்க விரும்பும் டாக்டர் ராமதாஸிடம் ஈழ ஆதரவு பேச்சை எப்படி எதிர்பார்க்கமுடியும்?

விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சித் தலைவர் தொல். திருமாவளவன் ஈழத் தமிழருக்காக உணர்ச்சிபூர்வமான ஆதரவு காட்டினாலும் அவருடைய கட்சி மிகச் சிறிய கட்சி என்பதால் அவர் குரல் எடுபடுவதில்லை. தவிர, ஈழ ஆதரவுக் குரல் எழுப்பினால் தி. மு. க. வுடனான கூட்டணிக்குக் குந்தகம் வந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் அவருக்கு. தி. மு. க. எம். பிக்களுடன் இலங்கை சென்ற போது தன்னால் எதையும் சொல்லமுடியாமல், தி. மு. க. எம். பி., ரி. ஆர். பாலுவின் கட்டுப்பாடும் கண்காணிப்பும் தடுத்துவிட்டன என்று கூறுகிறார். அவர் நினைத்திருந்தால் எம். பி. பதவியையும் தி. மு. க. வையும் தூக்கி எறிந்திருக்கலாம்தானே.

நடிகர் விஜயகாந்த் ஈழப் பிரச்சனை தீரும்வரை தனது பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுவதில்லை என்று முடிவெடுத்து 20 ஆண்டுகளாக அதைப் பின்பற்றியும் வருபவர். அவர் கட்சி இன்னும் தனது பலத்தை நிரூபிக்கவில்லை. இலங்கையில் கடுமையான உயிரிழப்புக்கள் நிகழ்ந்தபோதிலும் அவரால் அதற்கு எதிராக உரத்துக் குரல் எழுப்ப முடியவில்லை. எதிர்காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியுடன் கூட்டணியைக் கட்டும் நோக்கம் அவருக்கு இருக்கும்போது, இலங்கைத் தமிழருக்கு ஆதரவு தெரிவிக்க முடியுமா?

1996ஆம் ஆண்டு கருணாநிதியின் தலைமையில் மாநிலத்திலும், மத்தியில் ஐ. கே. குஜ்ரால் தலைமையில் காங்கிரஸ் அல்லாத அரசும் பதவியேற்ற போது விடுதலைப் புலிகள் ஆதரவு கேட்டு நடப்புக்கரம் நீட்டினார்கள். ஆதரவு கிட்டவில்லை; கிட்டாது என்று காரணங்களை விளக்கிக் கட்டுரை ஒன்று எழுதியிருந்தேன். அப்போது பிரான்சிலிருந்த விடுதலைப் புலி அமைப்பின் அரசியல் தொடர்பாளர் லோரன்ஸ் திலகர் என்னிடம் தொடர்பு கொண்டு அந்தக் கட்டுரை குறித்துத் தன் ஏமாற்றத்தைத் தெரிவித்தார். அவரிடம் சொன்னேன்: "தமிழ்நாட்டில் இரண்டு பெரிய கட்சிகளும் முழுமையாக ஆதரித்தால்தான் இந்தப் பிரச்சனையில் மக்களின் ஆதரவும் பெருமளவு வெளிப்படும். அவற்றின் ஆதரவு இல்லாவிட்டால் மக்கள் ஆதரவு தர மாட்டார்கள்" என்றேன். அதே நிலைதான் இன்றும்.

உலக விவகாரம்

அமெரிக்க அதிபரின் விஜயம் என்றாலே இந்தியாவில் தேவதூதன் வருகைக்கு இணையான பரபரப்பும் பரவசமும் இருக்கும். விதிவிலக்காகச் சில இடதுசாரி அறிவுஜீவிகள் 'ஏகாதிபத்தியத்தின் அடையாளச் சின்னத்தை' எதிர்த்து கட்டுரை எழுதுவதை விட்டு விட்டால், இந்திய தேசமே அமெரிக்க அதிபரின் வருகையைப் பெரும் உற்சாகத்துடன் கொண்டாடும். பராக் ஒபாமாவின் வருகையும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. பத்திரிகைகளும் தொலைக்காட்சி சனல்களும் ஒபாமா வருகையைக் கொண்டாடின. அமெரிக்க இடைக்கால தேர்தலில் ஒபாமாவின் ஜனநாயக கட்சி கடுமையாக அடி வாங்கியதன் தாக்கம் எதுவும் அவரின் வருகைக்கான எதிர்பார்ப்பில் தெரியவில்லை.

ஒபாமாவிடமும் அந்தத் தோல்வியின் சுவடு சற்றும் தெரியவில்லை என்பதுதான் ஆச்சரியம். பேச்சுத் திறமையும்

ஒபாமா இந்திய விஜயம் யாருக்கு லாபம்?

இடைக்கால தேர்தலில் ஏற்பட்ட
காயத்துக்கு மருந்திட
ஒபாமாவுக்கு வாய்ப்பாகிறது

அரவிந்தன்

**6 மனித உரிமை மீறல்களில்
ஈடுபடும் அரசுகளுக்கு எதிராக
குரலெழுப்புவது அந்த நாடுகளின்
இறையாண்மை தொடர்பான
உரிமையில் தலையிடுவதாகாது.
அவ்வாறு தலையிடுவது,
உண்மையான ஜனநாயக
நெறிமுறையின்படி
நாம் நிற்கிறோம் என்பதாகும்;
மனித உரிமை என்பது,
உலகளாவியது என்று நாம்
கூறுவதற்கு சான்றானதாகும்**

அசாத்தியமான தன்னம்பிக்கையும் கொண்ட ஓபாமா, அந்தத் தோல்வியின் நிழல் தன் வருகையின்மீது படர்ந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொண்டார். பத்திரிகையாளர் சந்திப்பின்போது இதுபற்றிய கேள்வி எழுந்தபோது, அமெரிக்காவில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகப் பொருளாதாரம் கடும் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, மக்களின் அதிருப்தி தேர்தலில் பிரதிபலிப்பது சகஜம்தான் என்று அலட்டிக் கொள்ளாமல் சொன்னார். “புதிய நடைமுறை உண்மைகளுக்கு ஏற்ப நம்மை நாமே மாற்றிக் கொண்டுதானாக வேண்டும். மாற்றம் ஒன்றுதானே நிலையானது” என்றார் பேச்சில் வல்லவரான ஓபாமா.

அமெரிக்க இடைத் தேர்தல் முடிவுகள் பற்றி இந்தியர்களுக்குப் பெரிய அக்கறை கிடையாது. அமெரிக்காவுடனான தன் உறவு பற்றியும் அந்த உறவால் வரக்கூடிய சாதக, பாதகங்கள் குறித்தும் தான் இந்தியா கவலைப்படுகிறது. அந்த வகையில் பார்த்தால் பரஸ்பர ஒப்பந்தங்கள், வர்த்தக விளம்பரங்கள், இந்தியாவின் கலாசாரப் பெருமைகளுக்கான பாராட்டுரைகள் ஆகியவற்றுக்கு மத்தியில் ஓபாமா அளித்த ஒரு வாக்குறுதி (?)

இந்தியாவுக்குப் பெரும் சாதகமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் இந்தியா நிரந்தர உறுப்பினராவது பற்றிய வாக்குறுதிதான் அது. “எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் இந்தியாவையும் உள்ளடக்குமளவுக்கு ஐநா. பாதுகாப்பு கவுன்சில் சீரிய மாற்றம் காணும் என்று நம்புகிறேன்” என்பதுதான் ஓபாமாவின் வாக்கு. தெளிவாக எந்தச் செய்தியும் இல்லாத இந்த வாக்கைத்தான் வாக்குறுதியாக இந்திய செய்தி ஊடகங்களின் ஒரு பகுதி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது.

ஓபாமா வாக்குறுதி அளித்தால்கூட இந்தியா ஐநா. பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் நிரந்தர உறுப்பினராவது அவ்வளவு எளிதல்ல. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னால், உருவாக்கப்பட்ட ஐ. நா. பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் அமெரிக்கா, ரஷ்யா, சீனா, பிரான்ஸ், பிரிட்டன் ஆகிய ஐந்து நாடுகள் நிரந்தர உறுப்பு நாடுகள். இவற்றுக்கு மட்டும் எதையும் தன்னிச்சையாக தீர்மானிக்கும் ‘வீட்டோ’ அதிகாரம் உண்டு. ஏனைய 187 உறுப்பு நாடுகளும் பல்லாற்ற பாம்புகள்.

இந்த வீட்டோ அதிகாரம் என்பது சர்வதேச அளவில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது. இதன்மூலம் பாகிஸ்தானின் தூண்டுதலால் இந்தியாவில் நடக்கக்கூடிய பயங்கரவாதச் செயல்களைத் தடுக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கும். காஷ்மீர் பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாணவும் உதவக்கூடிய சர்வதேசத் துருப்புச் சீட்டு இந்த அதிகாரம். இது கையில் இருந்தால் பாகிஸ்தானை மறைமுகமாக மிரட்டி வழிக்குக் கொண்டுவருவது இந்தியாவுக்குச் சாத்தியமாகும்.

ஆனால், அது நடக்க வேண்டுமென்றால், ஐ. நா.வில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு ஆதரவு இந்தியாவுக்கு வேண்டும். அப்படியே ஆதரவு கிடைத்தாலும் ஏற்கனவே வீட்டோ அதிகாரம் கொண்ட நாடு எதுவும் தன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி இந்தியாவின் முயற்சியைத் தடுத்தவிட முடியும். இவை இரண்டும் நடப்பது அமெரிக்காவின் கையில் மட்டும் இல்லை என்னும்போது, அதன் வார்த்தைகளை எண்ணி மகிழ்வதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை. ஏற்கனவே ஜப்பானுக்கும் இதேபோன்ற வாக்குறுதியை அமெரிக்கா அளித்திருக்கிறது. இந்தியாவைவிட ஜப்பான் வர்த்தக ரீதியாக அமெரிக்காவுக்கு நெருக்கமாக உள்ளது என்பதையும் இங்கே நினைவுபடுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

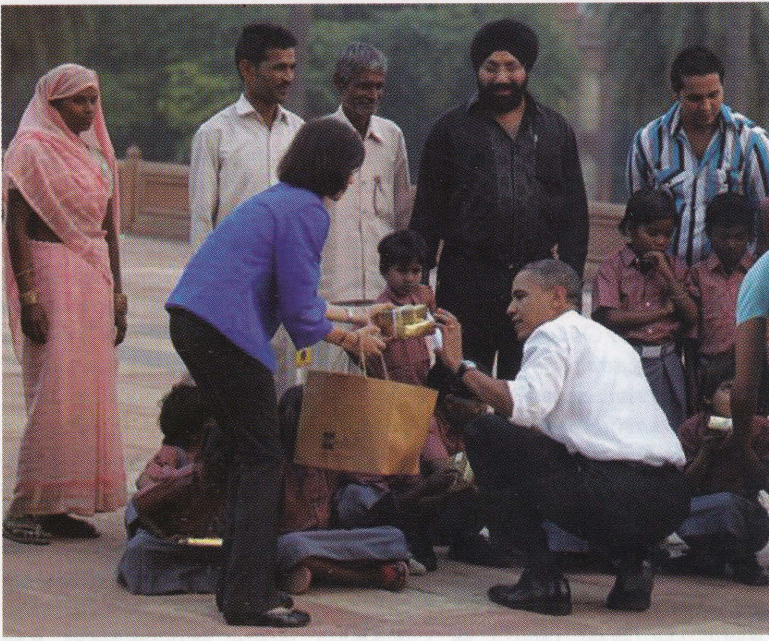
பாதுகாப்பு கவுன்சில் விஷயம் இப்படி இருக்க, உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு

விஷயத்திலும் சொல்லிக்கொள்வது போல எதுவும் நடந்துவிடவில்லை. மும்பை மீதான தாக்குதல் விஷயத்திலோ, பாகிஸ்தான் மீதான இந்தியாவின் புகார்கள் பற்றியோ ஓபாமாவாயைத் திறக்கவில்லை. ஸ்திரமான பாகிஸ்தான்தான் இந்தியாவுக்கு நல்லது என்று முத்து உதிர்த்ததோடு சரி.

இடைக்கால தேர்தல் தோல்வியின் வலியை வெளியே காட்டிக்கொள்ளவில்லை என்றாலும் அந்த வலிக்கான நிவாரணத்தைப் பெறுவதில் ஓபாமா முனைப்போடு இருந்தார். இந்தியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்குமிடையே பாதுகாப்புத் துறையிலும், அணு சக்தித் துறையிலும் முக்கிய ஒப்பந்தங்களை கையெழுத்தாயின. 12 பில்லியன் டொலர் அளவிலான இந்த ஒப்பந்தங்கள் மூலம் அமெரிக்காவிடமிருந்து இந்தியா போர் விமானங்கள் உள்ளிட்ட ஏராளமான ஆயுதங்களை வாங்குவதற்கு அமெரிக்கா எரிசக்தித் துறை நிறுவனங்கள் இந்தியாவில் அணு உலைகளை அமைக்கவுள்ளன. இதனால் அமெரிக்காவில் புதிதாக 60 ஆயிரம் வேலைவாய்ப்புகள் உருவாகும் என்று தெரிகிறது.

ஜெட் விமானங்களை இந்தியாவிலேயே தயாரிக்க கனரக தொழில் நுட்பம், மற்றும் கூட்டுறவு முறையில் தொழிற்சாலைகள் கட்டுதல் ஆகிய விஷயங்களில் ஓபாமா எதுவும் செய்யவில்லை. சூப்பர் கம்ப்யூட்டர் துறைகளில் இன்னமும் இருக்கும் தடைகளை நீக்குவது பற்றியும் பேச்சில்லை. இந்தியாவுக்குத் தொழில்முறை அயலாக்கப் பணிகளை (அவுட்சோர்ஸிங்) அதிகமாகத் தருவது குறித்தும் எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை.

பொருளாதாரப் பெருமந்தத்தைத் தொடர்ந்து ஆட்சிக்குவந்த ஓபாமா, தனது தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் கூறிய படி அமெரிக்கர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை அளிக்க முடியவில்லை. உள்நாட்டில் பணப்புழக்கத்தையும் வேலைவாய்ப்பையும் பெருக்கவேண்டிய கட்டாயத்தில் அவர் உள்ளார். இந்தப் பின்னணியில்தான் இந்தியா இராணுவ தளவாட உற்பத்தியில் அந்நிய நேரடி முதலீட்டை 26 சதவீதத்திலிருந்து 49 சதவீதத்துக்கு உயர்த்தியுள்ளதைப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. அடுத்த மார்ச் மாதத்துக்குள் மட்டும் சுமார் ஒன்றரை லட்சம் கோடி மதிப்புக்கு இராணுவ தளவாடங்களை கொள்முதல் செய்ய இந்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளதையும் இதனுடன் இணைத்துப் பார்த்தால், ஓபாமாவின் வருகையின்போது மேற்

கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தங்களால் யாருக்கு லாபம் என்பது புரியும்.

இன்னோர் உதாரணத்தைப் பார்க்கலாம். மத்திய மற்றும் தெற்காசிய விவகாரங்களுக்கான அமெரிக்க அரசுச் செயலர் ராபர்ட் ஒப்ளேக்கின் கூற்றுப்படி, அமெரிக்காவின் F-16 ரக போர் விமானங்கள் இந்திய பாதுகாப்புத் துறையின் ஒப்பந்தத்தில் பங்கேற்கின்றன. இந்த ஒப்பந்தம் அமெரிக்காவுக்குக் கிடைத்தால் அது அமெரிக்காவில் 27 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் என்கிறார் பிளேக்.

உலகளவில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தில் 15 வீதம் அணு சக்தியிலிருந்து உற்பத்தியாகிறது. அணு உலைகளினால் ஏற்படும் கதிர்வீச்சு ஆபத்துகளைக் கணக்கில்கொண்டு, அங்கே கழித்துக் கட்டப்பட்ட இந்தத் தொழில் நுட்பத்தை இந்தியாவின் தலையில் சுமத்தவும், அணு தொழில் நுட்பத்தில் இந்தியா பெற்றிருக்கும் சுயேச்சைத் தன்மையைக் குலைக்கவுமாக ஏற்பட்டிருக்கும் இந்திய - அமெரிக்க அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தைத் தொடர்ந்து, அணு உலைகளை அமைப்பதிலும் இந்திய அரசு அந்நிய முதலீடுகளை அநுமதிக்கிறது.

இப்படி, இறக்குமதி செய்து நிறுவப்படும் அணு உலைகளில் விபத்து ஏற்பட்டால், அதற்கான பொறுப்பிலிருந்து அந்நிய முதலாளிகளை விடுவித்துவிடும்வகையிலான சட்டத்தையும் அண்மையில்தான் மன்மோகன் அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் போது, ஓபாமாவின் வருகையால் மகிழ்ச்சியடைய இந்தியாவுக்கு ஏதும் இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகி

றது. ஆனால், அதற்காக ஓபாமாவையோ அமெரிக்காவையோ குறைகூறுவதில் அர்த்தம் இல்லை. இந்த ஒப்பந்தங்களால் இந்தியாவுக்கு ஏற்படும் இழப்புப்பற்றித் தெரியாமலா இந்திய ஆட்சியாளர்கள் இந்த ஒப்பந்தங்களுக்கு ஒப்புதல் அளித்திருப்பார்கள்?

இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்புக் கூட்டுக் கூட்டத்தில் ஓபாமா உரையாற்றியபோது, மனித உரிமைகள் விஷயத்தில் இந்தியாவின் நிலைப்பாடு குறித்த விமர்சனத்தை நாகுக்காக முன்வைத்தார்.

“ஒவ்வொரு நாடும் அதற்குரிய பாதையைக் கடைபிடித்து வருகின்றது. எந்த ஒரு நாடும் அறிவில் சிறந்தவர்கள் தாங்களே என்று சொந்தம் கொண்டாட முடியாது. அதேபோல், தனது மதிப்பீடுகளை மற்றைய நாடுகளின் மீது திணிக்கவும் முற்படக்கூடாது. ஆனால், பர்மாவில் (மியான்மாரில்) நடப்பதுபோல் அமைதியான போராட்டங்களும், இயக்கங்களும் ஒருக்கப்படும்போது உலகின் ஜனநாயக நாடுகள் அமைதி காக்கமுடியாது. அமைதியாக ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபடுவோர்மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்துவதும், பல தசாப்தங்களாக சிறையில் அடைப்பதும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாதவை. பேராசை பிடித்த, மக்கள் சத்தியைக்கண்டு அஞ்சும் ஒரு கொள்கையற்ற அரசின் வசதிக்காக, மக்கள் அனைவரையும் பணையக் கைதிகளாக குவதை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. பர்மிய அரசு செய்வதுபோல், தேர்தலையே திருடுவதை ஏற்கமுடியாது.

“இப்படிப்பட்ட மனித உரிமை மீறல்களைத் தட்டிக்கேட்கும் பொறுப்பு

பன்னாட்டு சமூகத்துக்கு, குறிப்பாக அமெரிக்கா, இந்தியாபோன்ற ஜனநாயக நாடுகளுக்கு உள்ளது. இந்த விஷயத்தில் நான் வெளிப்படையாக பேச வேண்டுமேயானால், பன்னாட்டு அளவில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளை இந்தியா தவிர்க்கிறது என்றே கூறுவேன். தங்கள் நாட்டில் இத்தகைய மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபடும் அரசுகளுக்கு எதிராக குரலெழுப்புவது அந்த நாடுகளின் இறையாண்மை தொடர்பான உரிமையில் தலையிடுவதாகாது. அவ்வாறு தலையிடுவது, உண்மையான ஜனநாயக நெறி முறையின் படி நாம் நிற்கிறோம் என்பதாகும்; மனித உரிமை என்பது, உலகளாவியது என்று நாம் கூறுவதற்கு சான்றானதாகும். அப்படிப்பட்ட தொடர்ந்த செயல்பாடுகள் மட்டுமே ஆசியாவை சர்வாதிகாரத்திலிருந்து மீட்டு, ஜனநாயகப் பாதைக்குத் திருப்பும், அதன் மூலம் உலகின் பாதுகாப்பும் உறுதியாகும்”.

ஈராக்மீது படையெடுத்து, ஏழு ஆண்டு காலத்தில் சுமார் 11 இலட்சம் பேரைப் பலிகொண்ட அமெரிக்காவுக்கு மனித உரிமை குறித்துப் பேச அருகதையில்லை என்பதை மறுக்க முடியாது. அரசியல் கைதிகளை இரகசிய இடங்களில் சிறைவைத்துக் கொடுரமான சித்திரவதைகளைச் செய்வது, அப்பாவி மக்களைக் குண்டு வீசிக் கொன்றுவிட்டு, அவர்கள் யாவரும் பயங்கரவாதிகளே என்று கூறுவது போன்ற நடவடிக்கைகளில் இன்றளவும் ஈடுபடும் ஒரு நாட்டின் அதிபராக இருக்கும் பாரக் ஓபாமா, மனித உரிமைப்பற்றிப் பேசுவது அருகதையற்ற செயல்தான்.

ஆனால், அமெரிக்காவின் தகுதி ஒரு புறம் இருக்க, ஓபாமாவின் வார்த்தைகள் இலங்கையில் நடந்துவரும் மனித உரிமை மீறல்களின் பின்னணியில் கூடுதல் கவனத்துக்கு உள்ளாகின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது. தவிர, ஓபாமா மனித உரிமைகளுக்கு ஓரளவேனும் முக்கியத்துவம் அளித்துவருபவர் என்பதையும் மறுக்கமுடியாது.

பல அம்சங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது ஓபாமாவின் இந்திய விஜயம் அமெரிக்காவுக்குப் பெரிய அளவில் நன்மைகளை ஏற்படுத்தக்கூடியது என்பது புலப்படுகிறது. அந்தவகையில் இது ஓபாமாவுக்கு வெற்றிதான். இடைக்கால தேர்தல்களில் பட்ட அடிக்கு மருந்திட இது அவருக்கு உதவும் என்று நம்பலாம். ■

புதிய ரகம்
இனிய சுவை

பசுங்கீற்று இளம் தென்னையின்
தேங்காய்களின் பால் தரும்
இயற்கையான இன்பச்சுவைக்கும்
வெண்மைக்கும்

ஜே பிராண்டின்
தேங்காய்ப்பால்

UK 0800 310 2126
France 061 01 85 835

to find out more about our range of products
www.jaybrand.co.uk

அயோத்தி விவகாரம்

தீர்வைத் தராத தீர்ப்பு

மிகுந்த எதிர்பார்ப்புடன் வெளியான
நீதிமன்றத் தீர்ப்பு,
சட்டத்தின் பங்கை மறுத்து,
பிரச்னையை மத நம்பிக்கையின் பக்கம்
தள்ளியிருக்கிறது

அரவிந்தன்

மி குந்த பதற்றத்துடன் எதிர் பார்க்கப்பட்ட தீர்ப்பு. கடந்த 20 ஆண்டுகளாக மத நல்லிணக்கத்துக்குச் சவாலாக இருந்து வரும் ஒரு பிரச்னையின் சட்டப் பரிமாணங்கள் பற்றிய தீர்ப்பு.

ராம ஜென்ம பூமி - பாப்ரி மஸ்ஜித் சர்ச்சை தொடர்பாக பல ஆண்டுகளாக விசாரணையில் இருந்த தீர்ப்பு செப்ரெம்பர் 30ஆம் தேதி வழங்கப்பட்டது.

பல ஆண்டுகளாக இவ்வழக்கை ஆராய்ந்துவரும் அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றம், சர்ச்சைக்குரிய அந்த நிலம் யாருக்குச் சொந்தம் என்பதுபற்றி தனது தீர்ப்பை வழங்கியது. சிப்கத் உல்லாகான், சுதிர் அகர்வால், தரம் வீர் சர்மா ஆகிய மூன்று நீதிபதிகள் அடங்கிய குழு இந்தத் தீர்ப்பை வழங்கியது. அயோத்தி வழக்கில், சர்ச்சைக்குரிய நிலத்தை மூன்று சம பங்குகளாகப் பிரித்து இந்து மகாசபை, நிர்மோஹி அகாரா, சுன்னி வக்ஃப் வாரியம் ஆகியவற்றுக்கு வழங்கவேண்டும் என்று தீர்ப்பு.

1992 டிசம்பரில் இடிக்கப்பட்ட பாபர் மசூதியின் மத்திய கோபுரத்துக்குக் கீழே ராமர் சிலை வைக்கப்பட்டுள்ள இடம், ராமர் பிறந்த இடம் என்று இந்தத் தீர்ப்பில் கூறப்பட்டுள்

நிர்மோகி அக்ரா முழு இடத்தையும் தங்கள்வசமே ஒப்படைக்கவேண்டும் என்று கோரி வழக்குத் தொடுத்தது. சுன்னி முஸ்லிம் வக்ஃப் வாரியமும் இந்த இடத்தை முழுவதுமாகத் தங்களிடம் ஒப்படைக்கக் கோரியது. வக்ஃப் வாரியத்தின் மனுவை முழுவதுமாகத் தள்ளுபடி செய்த நீதிமன்றம், நிர்மோகி அக்ராவுக்கும் முழு இடத்தை வழங்கவில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு பகுதி நிலத்தை வழங்கலாம் என்றும் தீர்ப்பளித்தது. இந்த அமைப்புக்கு அயோத்தி நிலத்தில் ராம் சபுத்தரா என்ற பகுதியும் சீதா ரசோய் என்ற பகுதியும் தரப்படவுள்ளது.

தீர்ப்பு ஒரு தரப்புக்குச் சாதகமாக இருந்தால் அதனால் கலவரம் வெடிக்கும் என்ற அச்சம் நிலவியது. எனவே, தீர்ப்பிணையொட்டி நாடு முழுவதும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் பலப்படுத்தப்பட்டன. முஸ்லிம்கள் பலரது முகங்களில் இறுக்கத்தைப் பார்க்க முடிந்தது. அலுவலகங்களுக்குச் சென்றவர்கள் விரைவாக வீடு திரும்பி, தொலைக்காட்சியின் முன் உட்கார்ந்துவிட்டார்கள். சில கடைகள் சீக்கிரமே மூடப்பட்டன. சாலைகள் வெறிச்சோடியிருந்தன.

ஆனால், தீர்ப்புக்குப் பிறகு எங்கும் கலவரம் ஏற்படவில்லை. இதற்குக் காரணம், தீர்ப்பு இருதரப்பினருக்கும் பொதுவாக இருந்ததுதான் என்று கூற முடியாது. மூன்று தரப்புக்கும் நிலத்தைச் சமமாகப் பிரித்து வழங்கவேண்டும் என்று தீர்ப்பில் கூறப்பட்டிருந்தாலும் சர்ச்சைக்குரிய இடம் ராமர் பிறந்த இடம்தான் என்று தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது இந்து தரப்புக்குச் சாதகமானதாகவே அமைந்திருக்கிறது. முஸ்லிம்களுக்கு அந்த நிலத்தில் உள்ள உரிமையை அங்கீகரித்துள்ள நீதிமன்றம், பாப்ரி மஸ்ஜித் இருந்த, 1992இல் இடிக்கப்பட்ட கட்டிடத்தின் மையப் பகுதி, ராமர் பிறந்த இடம் என்று தீர்ப்பில் கூறியுள்ளது. இதற்கு ஆதாரமாக நீதிபதிகள் இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் கண்டுபிடிப்புகளையும் இந்துக்களின் மத நம்பிக்கையையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

சர்ச்சைக்குரிய இடத்தில் மசூதி கட்டப்படுவதற்கு முன்பு கோவில் இருந்ததா என்ற கேள்விக்குத் தெளிவான பதிலை நீதிபதிகளால் தரமுடியவில்லை. மூன்று நீதிபதிகளில் நீதிபதி சர்மா கோவில் இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் அகழ்வாராய்ச்சித் துறையினரின் கண்டுபிடிப்புகளில் கிடைத்துள்ளன என்று கருதுகிறார். அங்கே கிடைத்த

எது. இந்த இடத்தில் ராமர் கோவில் கட்டலாம் என்றும் தீர்ப்பு கூறுகிறது.

இந்த மொத்த இடத்தின் பரப்பளவு 60க்கு 40 சதுர அடி. அதாவது, 2,400 சதுர அடி. மசூதி இடிக்கப்பட்ட பின் அந்த இடத்தைச் சுற்றியிருந்த 27 ஏக்கர் நிலத்தை மத்திய அரசு கையகப்படுத்தியது. பின்னர், மேலும் 65 ஏக்கரைக் கையகப்படுத்தியது. இப்போது இந்த மொத்த 67 ஏக்கர் நிலமும் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில்தான் உள்ளது.

இப்போது மூன்றாகப் பிரிக்கப்படவுள்ள நிலம் 2,400 சதுர அடிதான். இந்த இடத்துக்காக பாபர் மசூதி கமிட்டி, ராம் ஜென்ம பூமி கமிட்டி, இந்து மகா சபா உள்ளிட்ட இந்து அமைப்புகள் போராடிவந்தன. நிர்மோகி அக்ரா என்னும் இந்து அமைப்பு இந்த இடத்துக்குத் தனியாக உரிமை கோரியது. இப்போது இந்த அமைப்புக்கும் ஒரு பகுதி நிலம் தரப்படவுள்ளது.

மொத்த இடத்தையும் மூன்றாகப் பிரித்து அதில் ஒரு பகுதியை பாபர் மசூதி கமிட்டியிடமும், இன்னொரு பகுதியை ராமர் கோவில் கட்ட இந்து அமைப்புகளிடமும் ஒப்படைக்க உத்தரவிட்ட நீதிமன்றம், இன்னொரு பகுதியை நிர்மோகி அக்ராவிடம் ஒப்படைக்குமாறு உத்தரவிட்டுள்ளது.

சர்ச்சைக்குரிய இடம்

ராமர் பிறந்த இடம்தான் என்று தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது இந்து தரப்புக்கு சாதகமானதாகவே அமைந்திருக்கிறது

இடிபாடுகள் கோவிலின் இடிபாடுகளா என்பது குறித்து உறுதியான முடிவுக்கு வரமுடியவில்லை என்ற நிலையில், இதுபற்றி எந்த முடிவுக்கும் வர இயலாது என்பதே பொருத்தமான பதிலாக இருக்கமுடியும். ஆனால், கோவில் இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன என்று இரண்டு நீதிபதிகள் கூறியிருக்கிறார்கள். சர்ச்சைக்குரிய இடம் ராமர் பிறந்ததுதான் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

2003இல் மத்திய அரசின் வேண்டு கோளுக்கு இணங்க இந்த இடத்தில் அகழ்வாராய்ச்சி செய்த அகழ்வாய்வுத் துறையின் முடிவுகளின் அடிப்படையிலேயே கோவில் இருந்தது, இடிக்கப்பட்டது தொடர்பான கருத்து நீதிபதிகளால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. புராண, இதிகாச நம்பிக்கைகளை அங்கீகரிக்கும்விதமாக இந்திய அகழ்வாய்வுத் துறை செயல்பட்டுவருவது குறித்த விமர்சனங்கள் வரலாற்றாய்வாளர்கள் மத்தியில் இருந்துவருவதையும் இங்கு நினைவுபடுத்திக்கொள்வனவேண்டும்.

கோவில் இருந்ததா இல்லையா என்பது ஒருபுறம் இருக்க, இந்த இடம் ராமர் பிறந்ததாக இந்துக்கள் நம்புகிறார்கள் என்பதால் இந்த இடம் அவர்களுக்கு உரிமையாகிறது என்ற கருத்தும் தீர்ப்பில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்றாய்வாளர் ரொமிலா தாப் பர் இந்தத் தீர்ப்புக்குக் கடுமையாக எதிர்வினையாற்றியுள்ளார். வரலாற்றின் மீதான தாத்தாரியத்தை ஒன்றுமில்லாமல் ஆக்கி, வரலாற்றின் இடத்தில் மதத்தை வைக்க இத்தீர்ப்பு முயல்கிறது என்று அவர் குற்றம்சாட்டியுள்ளார். இன்றைய அரசியலை நியாயப்படுத்துவதற்காக, நாம் கடந்த காலத்தை மாற்ற முடியாது என்று அவர் கூறுகிறார்.

“...இந்த இடம் ராமர் பிறந்த இடம் தான் என்றும் அங்கு ராமர் கோவிலைக் கட்டலாம் என்றும் நீதிமன்றம் கூறுகிறது. இது முழுக்கமுழுக்க இந்துக்களின் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலான கருத்து. இதை நிரூபிக்க எந்த ஆதாரமும் இல்லாத நிலையில் இத்தகைய தீர்ப்பை நீதிமன்றத்திடமிருந்து யாரும் எதிர்பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். இந்துக்கள் ராமரைக் கடவுளாகக் கருதி மிகவும் ஆழமாக மதிக்கிறார்கள். ராமர் இங்கே பிறந்தாரா, இந்த நிலம் யாருக்குச் சொந்தம், இந்த இடத்தைப் பெறுவதற்காக வரலாற்றுச் சின்னம் ஒன்றை பலவந்தமாக இடித்தது சரியா என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு இந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் சட்டபூர்வமான முடிவை எட்ட முடியுமா?”

என்று ரொமிலா தாப்பர் கேள்வி எழுப்புகிறார்.

அகழ்வாய்வுத் துறையின் முடிவுகளைப் பல அகழ்வாய்வாளர்களும் வரலாற்றாய்வாளர்களும் கடுமையாக ஆட்சேபித்துள்ளனர் என்பதையும் தாப்பர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். கோவிலை இடித்து மகுதி கட்டப்பட்டதா இல்லையா என்பது குறித்துக் கூர்மையான கருத்து வேறுபாடுகள் ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் நிலவும்போது, இந்த முடிவுகளை வைத்துக்கொண்டு திட்டவாட்டமான முடிவுக்கு எப்படி வரமுடியும் என்றும் அவர் கேட்கிறார். பல்வேறு பத்திரிகைகள், அறிவாளர்களாலும் இதேபோன்ற கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன.

“புராணங்களைச் சலித்து வரலாற்றைத் தேடும்படி சபிக்கப்பட்ட நம் நாட்டில் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளும் புராணக் கதைகளின் தன்மையைப் பெற்று விடுவது வியப்பானதல்ல. ... பிரச்சனைக்குரிய நிலத்தின் உரிமையை மெய்ப்பிக்கும் ஆவணங்கள் எதையும் எந்தத் தரப்பினரும் வைத்திருக்காத நிலையில் ‘அறுபவப் பாத்யதையின்’ அடிப்படையில் மூன்று தரப்பினருக்குமே அது உரிமையானது என்ற முடிவுக்கு நீதிமன்றம் வந்திருக்கிறது. எவரிடமும் ஆதாரம் இல்லை என்னும்போது அந்த இடத்தை அரசு கையகப்படுத்தவேண்டும் எனச் சொல்வதே சரியானதாக இருக்கும். அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் இந்தப் பிரச்சனையில் ஒரு தீர்வைக் காணவேண்டிய பொறுப்பும் நெருக்கடியும் ஆட்சியாளர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்” என்று தமிழக சட்ட மன்ற உறுப்பினரும் எழுத்தாளருமான ரவிக் குமார் கருத்துக் தெரிவித்திருக்கிறார்.

தீர்ப்பின் சட்டரீதியான பெறுமானங்கள் ஒருபுறம் இருக்க, இருபது ஆண்டுகளாகப் பதிலற்று அலையும் சில அடிப்படையான கேள்விகள் மீண்டும் முன்னிலை பெறுகின்றன. நீதிமன்றங்களும் பெரும்பான்மையான அறிவுஜீவுகளும் திரும்பத் திரும்பக் கோவிலை இடித்து மகுதி கட்டப்பட்டிருப்பது குறித்த கேள்விகளிலேயே தங்கள் கவனத்தைக் குவித்துவருகிறார்கள். அதற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்றும் இல்லை என்றும் அவரவர்பார்வைக்கேற்பக் கூறிவருகிறார்கள். 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கோவில் இடிக்கப்பட்ட மகுதி கட்டப்பட்டிருந்தாலும் அதைக் காரணமாக வைத்து இன்று, அந்த மகுதியை - அது பயன்பாட்டில் உள்ளதா இல்லையா என்பது முக்கியமல்ல - இடிக்கலாமா, கூடாதா

மதம், சாதி, தேசிய இனங்கள் என்பவை சார்ந்து வரலாற்றின் தவறுகளைச் சரிசெய்துகொள்வது என்று தொடங்கினால் அதற்கு முடிவே இருக்காது

என்பதுதான் ஆதாரமான கேள்வி.

மதம், சாதி, தேசிய இனங்கள் ஆகியவை சார்ந்து வரலாற்றின் தவறுகளைச் சரிசெய்துகொள்வது என்று தொடங்கினால் அதற்கு முடிவே இருக்காது. நேற்றைய காயங்களின் தழும்புகளைப் புதுப்பித்து, இன்றைய புண்களாக மாற்றுவது விவேகமான செயல் அல்ல. காயங்களைக் கிளறிப்பார்க்கும் செயல்கள் வலியையும் கசப்புணர்வையும் வளர்க்க உதவுமே என்றி, குறைப்பதற்கு வழிவகுக்காது. இதுபோன்ற சர்ச்சைகள் பல இடங்களில் உள்ளூர் மக்களின் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் சுமுகமாக முடிந்திருக்கும் சம்பவங்கள் பல நிகழ்ந்திருக்கின்றன. குறுகலான அடையாளங்கள் சார்ந்த பிடிவாதங்களே இதுபோன்ற சர்ச்சைகள் சுமுகமாக முடிவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக அமைகின்றன. இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் வரலாற்றின் இடிபாடுகளின் மீது ஏறிநின்று முழுக்கமிடுவதைவிட, யதார்த்த வாழ்வின்மீது காலூன்றி நல்லிணக்கம் நாடுவதே விவேகமானது. நேற்றைய தழும்புகளைப் புண்களாக மாற்றும் முயற்சிகள் இருக்கும்வரை சுமுகமான தீர்வு என்பது எட்டாக்கனியாகவே இருக்கும்.

வரலாற்றின் தவறுகளைச் சரி செய்யவே கூடாது என்றும் வாதிடமுடியாது. இட ஒதுக்கீடு முதலான சலுகைகள் வழங்கப்படுவது வரலாற்றுப் பிழை

களை நேர்செய்வதுதான். ஆனால், இவை சமத்துவ உணர்வு, சம நீதி, சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சி, எல்லாப் பிரிவினருக்கும் சமூக வளர்ச்சியில் பங்கு கிடைப்பதுபோன்ற நோக்கங்களைக்கொண்டது. காலம் காலமாக ஒடுக்கப்பட்டு, அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டுவந்த பிரிவினருக்கு உரிய நியாயம் வழங்குவதன் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் சீர்திருத்தம் இது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்களின் சம்மதத்தோடு கொண்டுவரப்பட்ட சீர்திருத்தம். ஆனால், இடிக்கப்பட்ட வழிபாட்டுத் தலங்கள் விஷயம் வேறு.

இவ்விஷயத்தில் வரலாற்றுப் புண்கள் சார்ந்த நிகழ்வுகளை நேர்செய்யும் முயற்சிகள் சமத்துவம்போன்ற மதிப்பீடுகள் சார்ந்ததல்ல. மன்னர் ஆட்சிக்காலத்தின் பல்வேறு போக்குகளை அதே மனநிலையில் அதே அணுகுமுறையுடன் சரிசெய்வோம் என்ற வாதம் மானுட நாகரிக வளர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கக்கூடியதல்ல. பல இந்து மன்னர்கள் பிற இந்து மன்னர்களை வெற்றி கொண்ட பிறகு, தோல்வியுற்ற மன்னர்கள் கட்டிய கோவில்களை இடித்துள்ளமைக்கும் வரலாற்று ஆதாரங்கள் உள்ளன. சைவ மன்னர்கள் வைணவக் கோவில்களை இடித்ததற்கும், இந்து மன்னர்களால் புத்த விகாரைகள் இடிக்கப்பட்டதற்கும் ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் சரிசெய்வது என்று சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஆரம்பித்தால் எங்கேபோய் முடியும்?

இந்தியாவில் அந்நிய ஆட்சியின் தடங்கள் எப்போதுமே பகைமை உணர்ச்சியுடன் பார்க்கப்பட்டன என்று சொல்லமுடியாது. ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவைச் சுரண்டினார்கள். பிரித்தானம் சூழ்ச்சியைக் கடைப்பிடித்தார்கள். ஆனால், இன்று இங்கிலாந்து நாட்டுடன் இந்தியாவுக்கு ஆரோக்கியமான நட்பு நிலவுகிறது. இங்கு வரும் இங்கிலாந்து நாட்டினர்களுக்கோ இங்குள்ள இங்கிலாந்து ஆட்சியின் அடையாளங்களுக்கோ எந்த ஆபத்தும் ஏற்படவில்லை. ஆங்கிலேய அடையாளங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களும் சுருத்தொற்றுமையின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வையேயன்றி, வன்முறையின் அடிப்படையில் அல்ல.

வரலாற்று நிகழ்வுகளைக்கொண்டு சமகால அரசியல் சதுரங்கத்தில் காய் நகர்த்துவது அபாயகரமான விளையாட்டு என்பதைச் சமகால வரலாற்றே நமக்குச் சொல்கிறது. வரலாற்றிலிருந்து பாடம் கற்கவேண்டுமே அல்லாது, புண்களைக் கண்டுபிடித்து, அவற்றை நோண்டிக்கொண்டிருந்தல்கூடாது. இந்தப் பின்னணியில் பார்க்கும்போது, அலகாபாத் உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு கவலை அளிக்கிறது. இந்த இடம் யாருக்குச் சொந்தம் என்ற ஒரு கேள்விக்கு மட்டுமே ஆவண ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் அது தீர்ப்பளித்திருக்கவேண்டும். சர்ச்சைக்குரிய இடத்தை என்னசெய்வது என்ற சிக்கலான விஷயத்தில் முடிவு எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பை அரசாங்கம் தட்டிக்கழிக்க முடியாது என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கவேண்டும்.

சுடும் மனக்கசப்பையும் இரத்தக் குளியல்களையும் ஏற்படுத்திவிட்ட இந்தப் பிரச்சனையில் இறுதித் தீர்ப்பை நீதிமன்றங்கள் எழுதமுடியாது. இடம் யாருக்குச் சொந்தம் என்பதல்ல கேள்வி. இந்த இடம் இரு சமூகங்களிடையே பகைமையை வளர்க்கும் மையமாகவே இருக்க அநுமதிக்கப்போகிறோமா என்பதே கேள்வி. இந்தக் கேள்வியை அரசியல் அரங்கிலும் சமூக அரங்கிலும் துணிச்சலுடன் எதிர்கொண்டு விடைகாணவேண்டுமே தவிர, நீதிமன்றங்களிடம் தள்ளிவிட்டுப் பதுங்கி நிற்பது நேர்மையான செயலாக இருக்க முடியாது.

அயோத்திப் பிரச்சனையின் அதிக

பட்சப் பலன்களை அறுவடை செய்து விட்ட இந்து இயக்கங்கள், அந்தப் பலன்களின் எல்லைகளையும் உணர்ந்திருக்கின்றன. 1992க்குப் பின்னர் உத்தரப் பிரதேசத்தில் பாரதிய ஜனதா கட்சி தொடர்ந்து சரிவைச் சந்தித்துவருகிறது. தேசிய அளவிலும் தேர்தல் களத்தில் அக்கட்சியின் வாக்குகளின் எண்ணிக்கை 1992க்குப் பிறகு அதிகம் வளரவில்லை. கோவில் கட்டுவதை ஆதரிக்கும் இந்துக்கள், அதற்காக வன்முறையில் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திப் பிரச்சனையை அரசியல், சமூகக் களங்களில் வைத்துத் தீர்க்க முயல்வேண்டும். இல்லையேல், நீதிமன்றங்கள் சட்டத்தைவிட நம்பிக்கை சார்ந்து இயங்குவது போன்ற விபரீதங்களின் விளைவுகளைச் சந்திக்கவேண்டியிருக்கும்.

ஜமைத்-உலாமா-ஹிந்த் என்ற இஸ்லாமிய அமைப்பு இத் தீர்ப்புக்கு எதிராக மேன்முறையீடு செய்துள்ளது. சாட்சியங்களின் அடிப்படையில்லாமல், இந்துக்களின் மத நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளதாக அது தெரிவித்துள்ளது. இந்தப் பிரச்சனை குறித்து 1991இல் சுந்தர ராமசாமி எழுதிய சில வரிகள் இந்தக் கட்டுரைக்குச் சரியான முத்தாய்ப்பாக அமையும்:

“வரலாற்றின் புண்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதென்றால் அவற்றுக்கு முடிவே இல்லை. இந்துக்கள் சார்ந்து, முஸ்லிம்கள் சார்ந்து, இந்தியாவைப் படையெடுத்த அந்நிய சக்திகள் சார்ந்து, இந்தியாவைக் கலாசார ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் ஒட்டச் சுரண்டிய வெள்ளையர்களைச் சார்ந்து, வெள்ளை மகாத்மியங்களைப் போற்றிக்கொண்டிருப்பவர்களைச் சார்ந்து, தமிழ் நாகரிகத்தைப் பார்க்கிலும் அந்நிய நாகரிகங்களுக்கு விசுவாசமாக இருப்பவர்கள் சார்ந்து எல்லாம் புண்களைத் தீர்த்துக்கொள்வது என்றால் அதற்கொரு முடிவு உண்டா? சாதாரண இந்துவோ, சாதாரண முஸ்லிமோ வரலாற்றின்மீது நிற்கொண்டிருக்கவில்லை. அவர்கள் மண்மீது நிற்கொண்டு ஆக்கபூர்வமான காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் புண்கள் இல்லை. இருந்தபோதிலும் அவை பொருக்காடிய புண்கள்தான். அப்புண்களை வளர்த்துக்கொள்ளும் ‘பேரறி’வும் அவர்களிடம் இல்லை. அந்தச் சாதாரண மக்கள்தான் சகல ஆக்கங்களுக்கும் காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்ற அளவில் அவர்கள்தான் முக்கியமானவர்கள்.”

**வரலாற்றின்
இடிபாடுகளின் மீது ஏறிநின்று
முழக்கமிடுவதைவிட,
யதார்த்த வாழ்வின்மீது
காலூன்றி
நல்லிணக்கம் நாடுவதே
விவேகமானது**

அருந்ததி ராய்:

பொய்கள் உண்மைகள் சில மாயைகள்

அருந்ததி ராய் கடந்த ஜூன் மாதம் சென்னை வந்திருந்தார். பச்சை வேட்டை பற்றியும் மாவோயிஸ்ட் பிரச்னை பற்றியும் ஒரு கூட்டத்தில் பேச ஏற்பாடு. அந்த கூட்டத்துக்கு வந்திருந்த மக்கள் திரளைப் பார்த்தபோது மலைப்பாக இருந்தது. மதுரையிலிருந்து, திருச்சியிலிருந்து, தமிழ்நாட்டின் இன்னபிற பகுதிகளிலிருந்து மக்கள் பேருந்துகளை வாடகைக்கு அமர்த்தி வந்திருந்தார்கள்.

அருந்ததி ராயின் இந்த மாய வசிகரத்துக்கு என்ன காரணம்? அவர் பெண் என்பதோ, அவர் அழகாயிருக்கிறார் என்பதோ அல்ல. அவர் உண்மைகளின் பக்கம் நின்று பேசுகிறார். அதுவும், அதிகம் பேசப்படாத உண்மைகளின் பக்கம் நின்று உரக்கப்பேசுகிறார். தேசியம் என்ற போர்வையின்கீழ் பாதுகாப்பாக ஒளிந்திருக்கும் பொருள்களைப்பற்றிப் பேச அவர் துணிந்திருக்கிறார்.

'புக்கர்' பரிசுபெற்ற நாளிலிருந்து சர்ச்சைகளின் தலைவியாக இருந்திருக்கிறார் அருந்ததி ராய். நர்மதா போராட்டம் தொடங்கி, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பலவிதமான போராட்டங்களோடு தன்னை இணைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அரசாங்கத்துக்கு எதிரான நிலை என்றபோதும் கூட, எப்போதும் மக்களின் பக்கம் நிற்க அவர் தவறியதில்லை. அது, மாவோயிஸ்டுகள் பிரச்னையாகக் குறுக்கப்படும் பழங்குடி இன மக்களின் பிரச்னையாக இருக்கலாம்; அல்லது, காஷ்மீர் பிரச்னையாக இருக்கலாம். அருந்ததியின் கவலை, கரிசனம் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மீதுதான்.

அரசியல் கட்சிகளாலும் செய்தி ஊடகங்களாலும் பெரிதுபடுத்தப்பட்ட காஷ்மீர் பிரச்னையில் அருந்ததி

தேசியம் என்ற போர்வையின்கீழ்

பாதுகாப்பாக

ஒளிந்திருப்பவைபற்றியும் பேச

துணிந்திருக்கிறார்

யாழினி

ராய் செய்தது என்ன? 2008ஆம் ஆண்டிலேயே காஷ்மீர் மக்களுக்கு 'சுதந்திரம்' தேவை என்று சொன்னார். சமீபத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சியில், காஷ்மீர் இந்தியாவின் ஓர் அங்கமாக எப்போதும் இருந்ததில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதன் காரணமாக அவர்மீது தேசவிரோதி என்கிற முத்திரையும், தேசத்துரோக குற்றச்சாட்டும் பாய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அருந்ததி ராயைப் பொறுத்தவரை காஷ்மீர் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமை மீது தனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது என்கிறார். அதற்காகத்தான் அடுத்த சில நாட்களில் அவரது வீட்டின்மீது

தனது மகளிர் படையை வைத்து தாக்குதல் நடத்தியது பாரதிய ஜனதா கட்சி (பா.ஜ.க.). தாக்குதல் நடைபெறுவதற்கு சில மணித்துளிகள் முன்பே அங்கு பல ஆங்கில தொலைக் காட்சிகளின் நிருபர்கள் குவிந்திருந்தனர்.

'பிரிவினைவாதியாக அறியப்படும் கிலானியுடன் ஒரே மேடையில் தோன்றியது பற்றி விமர்சனங்கள் எழுகின்றன. நான் கலந்துகொண்டது பொதுவான ஒரு மேடை. பல்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள் ஒன்றாகக் கூடித் தத்தமது கருத்துக்களை முன் வைத்த மேடை' என்று செய்தி நிருபர்களுக்கு அளித்துள்ள பேட்டியில் ராய் குறிப்பிட்டுள்ளார். "அவர்களது கருத்துக்களை அவர்கள் கூறினார்கள். நான் என்னுடைய கருத்தைக் கூறினேன். ஹூரியத் இயக்கத்திலோ மாவோயிஸ்ட் இயக்கத்திலோ நான் சேரவில்லை. என் மனதுக்குப் பட்டதைப் பேசினேன்; அவ்வளவுதான்".

காஷ்மீர் மாநிலம் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த பகுதி அல்ல என்று

பேசிய அருந்ததி ராய், நாடு சுதந்திரம் பெற்றபோது, காஷ்மீர் இந்தியாவுடன் இணைக்கப்பட்ட விதம்பற்றிக் கேள்வி எழுப்புகிறார். அது இயல்பாக நடந்திருந்தால் இன்று ஏன் இவ்வளவு பிரச்னைகள் என்கிறார். ஏழு லட்சம் இராணுவ வீரர்களை காஷ்மீரில் நிறுத்திவைத்துள்ள இந்திய அரசு, அதன்மூலம்தான் காஷ்மீரைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். காஷ்மீரின் தெருக்களில் காணப்படும் யதார்த்தத்தைப் பார்க்காமல் கண்ணை மூடிக்கொண்டிருப்பதில் உள்ள அபாயம் குறித்து எச்சரிக்கை செய்கிறார். சொந்த மண்ணை விட்டு வெளிவீடு அகதிகளாக வேதனையும் காஷ்மீர் பண்டிட்டுகள் பற்றிய கரிசனத்தையும் அவர் வெளியிடுகிறார்.

அருந்ததி ராயின் அணுகுமுறையில் பல பிரச்னைகள் இருக்கலாம். மாவோயிஸ்டுகளையோ, காஷ்மீர் தீவிரவாதிகளையோ விமர்சனமின்றி அவர் ஆதரிப்பதைக் கவலை

யோடுதான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அதற்காக அவரது அடிப்படை நேர்மையைச் சந்தேகிக்க முடியாது. தன் மனதுக்குப்பட்ட உண்மையை வெளிப்படையாகப் பேசுவதற்கான அவரது உரிமையையும் மறுக்க முடியாது. புகார் பரிசு பெற்ற பிறகு உலகப் புகழ்பெற பல வழிகள் இருந்தும் அருந்ததி ராய் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டு, இந்தியா என்கிற தேசியவாத கருத்தாக்கத்துக்குக் கீழே புதைக்கப்படும் மனித ஓலங்களை வெளிக்கொணர முயற்சி செய்கிறார்.

கருத்தரங்கங்களின் குளிப்பதன அறைகளுக்குள் முடங்கிவிட்ட மேல்தட்டு அறிவுஜீவியாக அல்லாமல், களத்தில் இறங்கி பணியாற்றுகிறார் ராய். பாதிக்கப்பட்ட இடங்கள் பற்றிக் கட்டுரைகள் எழுதுவதற்கு முன், அறிக்கைகள் வெளியிடுவதற்கு முன் அந்தக் களத்துக்கு நேரடியாகச் செல்கிறார். ஒரு மனித உரிமைப் போராளியாக இருப்பது வெறும் எழுத்தாளராகவோ

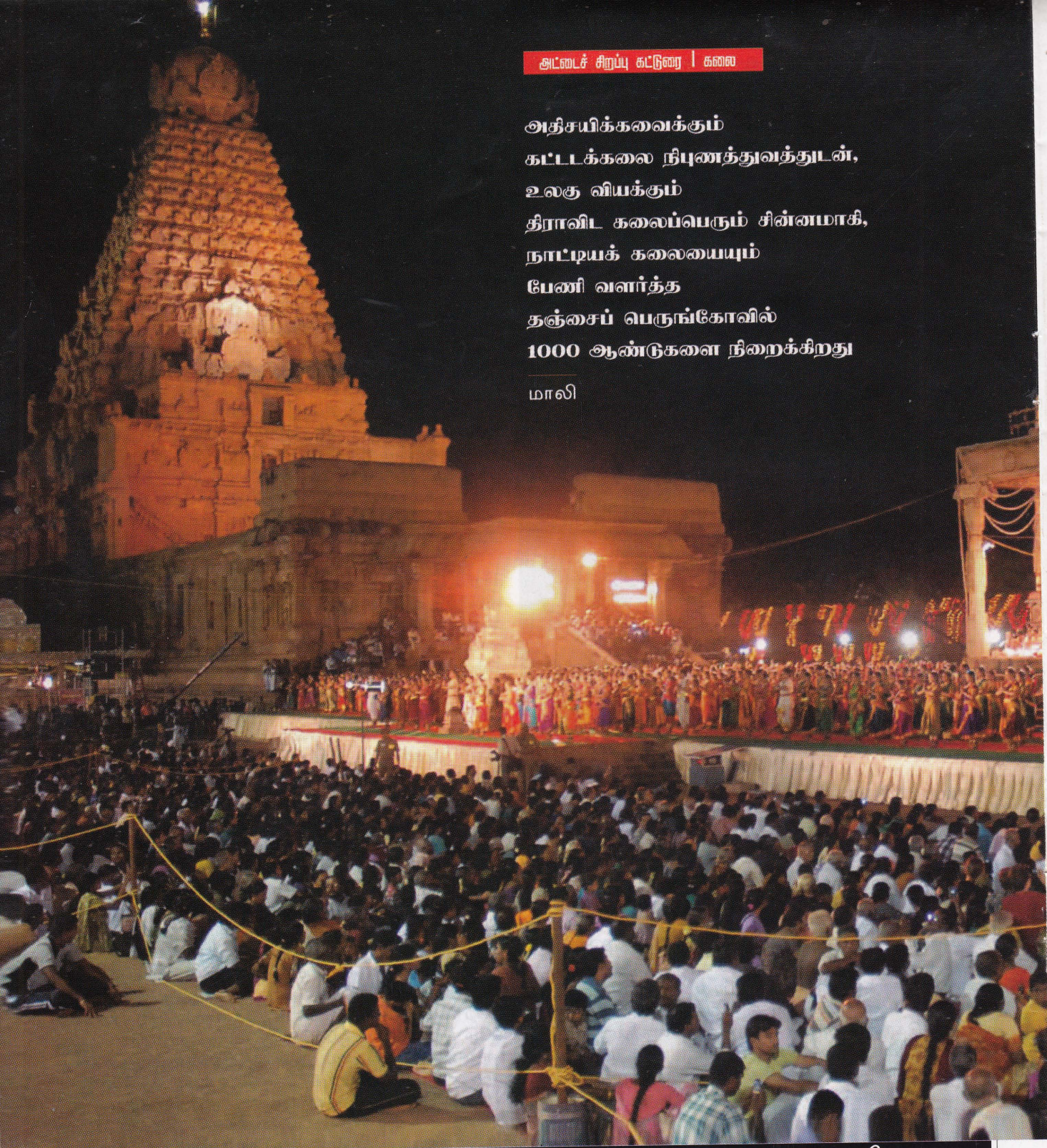
அறிவுஜீவியாகவோ இருப்பதைவிட முக்கியமானது என்று நினைக்கிறார். பரபரப் பூக்காகவும் மலினமான பிரபல் யத்துக்காகவும் அவர் இப்படிப் பேசுவதாகச் சிலர் விமர்சிக்கிறார்கள். புகழ் ஒன்றை மட்டுமே அவர் குறிக்கோளாக வைத்திருந்தால் அவர் எழுத்தில் மட்டுமே அதை அடைந்திருக்க முடியும். லட்சலட்சமாகப் பணமும் சம்பாதித்திருக்க முடியும்.

தமிழ்நாட்டு எல்லையைத் தாண்டாமல், இங்கு ஈழத்திலிருந்து சிங்கப்பூர் பிரச்னைவரை பேசும் அறிவுஜீவிகள் பலர் இருக்கிறார்கள். அருந்ததி ராய் அப்படியல்ல. அவர் மாவோயிஸ்டுகளோடு சில நாட்களும் காஷ்மீரில் சில நாட்களும் மக்களோடு மக்களாகத் தங்கி அவர்களது உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்கிறார். தன் சொந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையிலேயே தன் கருத்துகளை வெளியிடவும் செய்கிறார்.

அருந்ததி ராய் மீது தேசவிரோதக் குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தி அவரை மௌனமாக்க முயற்சிப்பதன் மூலம் இந்திய அரசோ பாரதிய ஜனதா கட்சியோ என்ன சாதிக்கப்போகிறது? அவர் பேசாதிருந்தால் கூட உண்மைகள் உண்மைகளாகத்தான் இருக்கும்; பொய்களாக மாறிவிடா. எடுத்துப் பேசுவதற்கு யாருமின்றி அவை தேசியவாதத்தின்கீழ் புதைந்துபோகும். காஷ்மீர் மக்களினதும், பச்சை வேட்டைக்கு பலியாகும் பழங்குடியின மக்களினதும், நர்மதா போராட்டத்தின் பின்னிருக்கும் மக்களினதும் போராட்டங்களையும் அவற்றின் நியாயங்களையும் சர்வதேசத் தளத்துக்கு எடுத்துச் சென்றதுதான் அவர் செய்த குற்றம். அவரும் அவரைப்போன்ற சிலரும் பேசுவதை நிறுத்திவிட்டால் அந்த நியாயங்கள் பேசப்படாமல் போகும். தேசியவாதம் என்கிற மாயையில் சிக்கியிருக்கும் மக்களைப் பொறுத்தவரை ஒரேயொரு நியாயம்தான் இருக்கமுடியும். ஆனால், யதார்த்தம் இவர்களது மயக்கங்களின் எல்லைக்கு வெளியில் தான் இருக்கிறது. அதைச் சுட்டிக்காட்ட, மயக்கங்களுக்கு ஆட்படாத சிலர் தேவை. அதாவது அருந்ததி ராயைப்போல சிலர் தேவை.

26 ஆபிரிக்க நாடுகளில் இருப்பதை விட அதிகமான ஏழைகள் எட்டு இந்திய மாநிலங்களில் இருக்கும்போது, எங்கே போயிற்று உங்களது தேசியவாதம்? - இது அருந்ததி ராய் எழுப்பும் கேள்வி.

அதிசயிக்கவைக்கும்
கட்டக்கலை நிபுணத்துவத்துடன்,
உலகு வியக்கும்
தீராவிட கலைப்பெரும் சின்னமாகி,
நாட்டியக் கலையையும்
பேணி வளர்த்த
தஞ்சைப் பெருங்கோவில்
1000 ஆண்டுகளை நிறைக்கிறது
மாலி

...பெரியகை நூருள் உய்க்பாடியிற் சுகைபாடியிற் றூளப்பாடியிற் குடவையூருள் பெய்வூருள்
உய்க்பூருள் ஞானபெருவ உய்க்பூர் ஈழவூருள் றீருடபாடி றீருரை இவக்கூருள் றூளிப்பூருள்
புளிப்பூருள் திண்டிவாடி பெருந்திற் தண்டிப்பெருவ திண்டிவூருள் வலையூருள்பெய்வூருள்
பெருவூருள் வலையூருள் ...

(தஞ்சைப் பெருங்கோவில் கல்வெட்டு வாசகங்கள்)

அற்புதம்; ஆயிரம்

'... மின்னெடும் புருவத்து
இளமயில் அனையார்...
இன்நடம் புரியும்
இஞ்சிகூழ் தஞ்சை'

படங்கள்:
தமிழ்நாடு அரசு தகவல், பொதுசன தொடர்பு துறை
புகைப்பட பிரிவு

த

ஞ்சைப் பெருங்கோவில்; திராவிட கட்டடக் கலையின் மேன்மையையும், சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் செழிப்பையும், அதன் வல்லமையையும், தமிழரின் நாகரிக வளர்ச்சியையும் உலகு அதிசயிக்க, விண்ணுயர்ந்து சாற்றுகிறது. 'பெருவுடையார்' அல்லது 'பிரஹதீஸ்வரர்' ஆலயம் என்றும், 'இராஜராஜேஸ்வரம்' என்றும் அழைக்கப்படும் இவ்வாலயம், முற்றிலும் கருங்கல்லினால் நிருமாணிக்கப்பட்ட உலகின் முதலாவது ஆலயம் என்பதுடன், அதன் கட்டடக் கலை நிபுணத்துவத்தில் இந்தியாவின் மிகப்பெரும் புகழ்ச்சின்னங்களுள் ஒன்றாகவும் திகழ்கிறது.

சோழர் காலத்து கட்டடக் கலையையும், சிற்பங்களையும், ஓவியங்களையும், வெண்கல உருவ வார்ப்புக்களையும் வியப்புடன் வெளிப்படுத்துகிறது.

216 அடி உயரத்தைக்கொண்ட இக் கோவில் விமானம், உலகில் மிக உயர்ந்ததாக விளங்குகிறது. விமானத்தின் உச்சியிலுள்ள எண்கோணவடிவ அமைப்பு, 80 தொன் எடையுடனான, தனிக் கல்லில் வடிவமைக்கப்பட்ட தென்றேதான் நம்பப்பட்டுவந்தது. ஆனாலும், அது நான்கு கற்களின் இணைப்பு என்பது இப்போது அறியப்படுகிறது. அவ்வாறே, விமானத்தின் உச்சியிலுள்ள கலசத்தின் நிழல், எந்தப் பொழுதிலும் தரையில் படாது என்று கருதப்பட்டதும் இப்போது மறுக்கப்படுகிறது.

ஓரே வகையான, 130 ஆயிரம் தொன் கருங்கல் இக் கோவில் நிர்மாணத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

காவேரி தீரத்தில், தமிழ்நாட்டின் 'நெற்களஞ்சியமா'க, பசுமையே போர்த்தி, கருங்கல் என்பது அபூர்வமாகும் தஞ்சாவூரில், இந்த கருங்கல் அபூர்வத்தை அருள்மொழி வர்மன் என்று பெயர்கொண்ட முதலாம் இராஜராஜ சோழன் படைத்தான். இக் கோவிலையடுத்து, இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் சோழ ராஜ்யம் எங்கும் எழுந்த சுமார் 300 கோவில்கள், சோழப் பேரரசின் பேராற்றலையும் சோழ மன்னர்களின் இறை ஈடுபாட்டையும் உணர்த்துகின்றன.

அருள்மொழி வர்மனுக்குத் தோற்றிய கனவு, காலத்தை வென்று நனவாய் நிலைக்கிறது. இந்தக் கனவு, அந்த சோழ சாம்ராஜ்யத்துப் பேரரசன் ஈழ மண்டலத்தில் தங்கியிருந்தவேளையில் தோற்றியதென்பதும் வரலாற்றுப் பதிவு.

1004ஆம் ஆண்டு, மன்னன் இராஜராஜ சோழனால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்ட இக் கோவில், 1009இல் கட்டி முடிக்கப்பட்டு, 1010இல் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. முப்பது ஆண்டுகள் (985 - 1014) ஆண்ட இராஜராஜன், தன்னுடைய ஆட்சியின் 25ஆவது ஆண்டின் 275ஆவது நாள், கோபுரத்தின் பன்னிரண்டரை அடி உயரமான தங்கக் கலசத்தை பிரதிஷ்டைக்கு கையளித்தான்.

வரலாற்றில் சில சிதைவுகளையும், 1311இல் மாலிக் கபூரின் படையெடுப்பையடுத்து சில இழப்புகளையும் சந்தித்தாலும் 'பெரிய கோவில்' என்ற வரலாற்றுப் பெயருடன், இன்று ஆயிரம் ஆண்டுகளான நிறைத்திருக்கிறது பெருவுடையார் கோவில்.

பிரமாண்டமான சுற்றுப் பிரகாரத்தைச் சுற்றி, கோட்டை மதிலேபோன்ற பெருஞ் சுவரும் அகழியும் உள்ளன.

இக் கோவிலில் வியப்புடன் ஈர்க்கும் மற்றொன்று இங்குள்ள நந்தி. தனித்த ஒரு கல்லில், 19 அடி நீளமும், 13 அடி உயரமுமாக செதுக்கி வடிவமைக்கப்பட்டு, வாயிலில் தனி மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கிறது. இது, பின்னர் வந்த நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. இத்துணை பெரிய கோவிலுக்கு இன்னமும் பெரிய நந்தி வேண்டும் என்று, இராஜராஜன் நாட்டிய நந்தியை அகற்றி, இது வைக்கப்பட்டது. இராஜராஜனின் நந்தி தெற்கு பிரகாரத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இக் கோவிலின் அம்மன் சந்நிதியான பெரியநாயகி அம்மன் சந்நிதி 13ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய மன்னர்களால் அமைக்கப்பட்டது.

பதினைந்து தளங்களைக்கொண்ட கர்ப்பக்கிரக கோபுரத்தின் முதல் தளத்தில் பரத முனிவரின் நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் குறிப்பிடப்படும் 108 கரணங்களில் 81 கரணங்கள் சிற்பங்களாக செதுக்கப்பட்டிருப்பதும், மன்னனைப்பற்றியும் இக் கோவில் பற்றியதுமான ஆச்சரியமுறவைக்கும் மிக விரிமான தகவல்கள் கல்வெட்டுகளில் பதியப்பட்டிருப்பதும் இக் கோவிலில் வியக்கவைக்கும் மற்றும் இரண்டு அம்சங்கள்.

நாநூறு நாட்டிய மகளிர் இக்கோவிலில் நித்திய பூசைகளிலும் திருவிழாக்களிலும் நாட்டியமாட நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்களுக்கு நட்புவாங்கம்செய்ய நாட்டிய ஆச்சாரியர்களும் 240 பாட்டு, பக்கவாத்திய கலைஞர்களும் இருந்தனர். உதவியாகவும் பலர்

நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

இந் நாட்டிய மகளிர் 'தளிச்சேரிப் பெண்டுகள்' என்று கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இவர்கள் வாழ்ந்த பகுதி 'தளிச்சேரி' என்று அழைக்கப்பட்டதால் இப்படி அழைக்கப்பட்டனர்.

இவர்கள் வசிப்பதற்கு பல தெருக்கள் அமைக்கப்பட்டு, அங்கு ஒவ்வொரு வருக்கும் தனித்தனி இலக்கமிட்டு ஒவ்வொரு வீடு வழங்கி, ஆளுக்கு ஒரு வேலி நிலமும், வருடத்துக்கு 100 கலன் நெல்லும் வழங்கப்பட்டன. இவர்கள் வசித்த தெருக்கள் மேலைத் தளிச்சேரி, வடக்கு தளிச்சேரி, தெற்குத் தளிச்சேரி என்று அழைக்கப்பட்டன.

சோழ மண்டலத்தின் பல்வேறு கோவில்களிலிருந்த நாட்டிய மகளிரில் மிகச் சிறந்தோரைத் தேர்ந்து, இராஜராஜன் இங்கு நியமித்தான். இவர்கள் 'ஆடல், பாடல், அழகு எதிலும் குறைவில்லாமல்', 'யோக்கியராய் இருப்பர்' என்ற அவனின் கட்டளை கல்வெட்டில் இருக்கிறது. நியமிக்கப்பட்ட இப்பெண் ஒருவர், வேறு ஊருக்கு செல்ல நேர்ந்தால் அல்லது மரணமுற்றால் அல்லது ஏதாவது காரணத்தால் தனது பணியைச் செய்ய இயலாவிட்டால், அல்லது தகுதி இல்லாவிட்டால் அவரது சந்ததியைச் சார்ந்தவர் அல்லது வாரிசு ஆனவர் இப் பணியைச் செய்ய வேண்டும்.

ஏதோ காரணத்துக்காக சந்ததியினரோ அல்லது வாரிசோ இப் பணியைத் தொடர இயலாவிடின், தாமே யோக்கியதையுள்ள ஒருவரை நியமித்து, அவருக்கு ஊதியம் கொடுத்து, அரச வசதிகளைத் தாமே அருபவிக்கலாம்.

மாறாக, அவர்களே எவரையும் நியமிக்க இயலாதபோது, கோவில் நிர்வாகம் தகுதியான ஒருவரை நியமிக்கும். அப்போது, புதிதாக நியமிக்கப்படுபவருக்கே அந்த வீடும், நிலமும் ஊதியமும் வழங்கப்படும். இந்த வீடும், நிலமும், வருட ஊதியமான 100 கலன் நெல்லும் 'ஒரு பங்கு' எனப்பட்டது. 400 நாட்டிய மகளிருக்கும் இவ்வாறு ஒவ்வொரு பங்கு அளிக்கப்பட்டபோது, நாட்டிய ஆசான்கள் இரண்டு பங்கு ஊதியம் பெற்றனர். 200 கலன் நெல் இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இசைக் கலைஞர்கள் ஒன்றரைப் பங்கு பெற்றனர்.

இராஜராஜன் காலத்தின் ஏழு தலை சிறந்த நட்டுவனார்கள் இங்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்திருக்கின்றனர். இவர்கள் எல்லோருக்கும் கணக்கு எழுதுபவர்களும் ஆறு பேர் நியமிக்கப்பட்டனர்.

இராஜராஜனால் நியமிக்கப்பட்ட 400 நாட்டிய மகளிரின் பெயர்களும் அவர்களது பட்டங்களும் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் எந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும், நாட்டியத்தில் எதில் சிறப்புப் பெற்றிருந்தார் என்பதும், எந்தத் தெருவில், எந்த இலக்க வீடு வழங்கப்பட்டு, என்ன ஊதியம் வழங்கப்பட்டது என்பதுவுமாக அனைத்தும் கல்வெட்டுகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திகழ்ந்த நமது நாட்டியக் கலையை வெளிப்படுத்தும் இவ்வரிய கல்வெட்டுச் சான்றைக் காலத்தில் அழியாமல் இராஜராஜன் பொறித்திருக்கிறான்.

உலகு வியக்கும் நமது ஆன்மீக, கலைப்பெரும் செல்வமாகி, நம் அருங்கலைப் பொக்கிஷமான நாட்டியத்தையும் பேணிக்காத்த தஞ்சைப் பெருங்கோவில், ஆயிரம் ஆண்டுகளை எய்தின், வரலாற்றில் அது வரலாறே.

அது வரலாறாகியிருக்கிறது. ஆயிரம் நாட்டிய கலைஞர்களின் 'நாட்டியாஞ்சலி' அச்சநிதியில் வரலாற்றுப் பெருமையாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆடலும் தேடலும் டாக்டர் பத்மா

சுப்ரமண்யத்தின் மூச்சு. வழக்கிழந்த ஆடல் நுணுக்கங்களை மீளச் சேர்க்கும் அவரது ஆராய்ச்சியில், தஞ்சைப் பெருங்கோவிலுடன் அறுபதுகளின் ஆரம்பத்திலிருந்தே அந்நியோன்யமானவர்.

இக் கோவிலின் கரண சிற்பங்களை 1956இல், இந்திய தொல்லியல் ஆய்வு நிபுணரான கே. ஆர். சிறிநிவாசன் கண்டுபிடித்தார். பத்மாவின் ஆராய்ச்சி மேற்பார்வையாளரான டாக்டர் ரி. என். இராமச்சந்திரன் பின்னர் இவற்றைக் கரணங்கள் என அடையாளம் கண்டார்.

பத்மாவின் 30 ஆண்டுகால ஆய்வுகள் இந்த சிற்பங்களையே பெரிதும் அடிப்படையாகக்கொண்டு அமைந்தன. முன்னர் கருதியபடி, கரணங்கள் நாட்டிய 'நிலை'கள் அல்ல; அவை 'அசைவு'களே என்று அறியவைத்தவர் பத்மா.

ஆக, தஞ்சைப் பெருங்கோவிலின் ஆயிரமாவது ஆண்டு, பத்மா சுப்ரமண்யத்திடமிருந்து எப்படி தப்பித்திருக்கும்?

ஆயிரம்பேர் ஆடப்போவதாக அவர் அறிவித்தபோது, 'எப்படி' என்ற

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திகழ்ந்த நமது நாட்டியக் கலையை வெளிப்படுத்தும் கல்வெட்டுச் சான்றைக் காலத்தில் அழியாமல் பொறித்திருக்கிறான் இராஜராஜன்.

வியப்பு பல கேள்விகளுடன் எழுந்தாலும், பத்மா அதனையும் ஒரு சரித்திரமாய்ப் படைப்பார் என்பதில் எங்கும் ஆவல் நிறைந்தது.

செப்ரெம்பர் 25ஆம் தேதி, சனிக்கிழமை.

மாலை 5.30 மணிக்கு ஆரம்பமாகி, முக்கால் மணிநேரம் நாதஸ்வரம். அடுத்த முக்கால் மணிநேரம் ஒதுவார்களின் பண்ணிசை. அதன் பின்னர் 7 மணிக்கு நடனம். இதுதான் நிகழ்ச்சி நிரல். அரசு ஏற்பாட்டிலான பல்வேறு ஐந்து நாள் நிகழ்ச்சிகளுடன், நான்காம் நாள் நிகழ்ச்சி இது.

பிற்பகல் மூன்றரை மணிக்கெல்லாம் பிரதான வாயிலூடாக கோவில் பிரகாரத்துள் சென்றாயிற்று.

கூட்டம் அவ்வளவு பெரிதாக இல்லை; எனினும், மக்கள் வரத்தொடங்கியிருந்தார்கள்.

சுந்தியைச் சுற்றி ஆடப்போவதாக பத்மா கூறியிருந்தார். நந்தியைச் சுற்றி லும் அமைந்த கருங்கல் மேடை முழுவதும் சிவப்பு, பச்சை வண்ணங்கள் மாறி மாறி அமைந்த கம்பளங்கள் விரிக்கப்பட்டு, விளிம்புகளில் சுருக்கிட்ட வெண்துணி தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது.

பார்த்தமாதிரித்தே, இங்கேதான் இந்த அற்புதம் நிகழப்போகிறது என்று மனதில் ஓர் உணர்வு ...

பொலிசாரும், தொலைக்காட்சி படப்பிடிப்பாளர்களும், பத்திரிகைக்காரர்களும் பலர் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். மின்னொளி கம்பங்களும், தொலைக்காட்சிக் கமெராக்களும் எல்லா திசைகளிலும் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன.

பிரமாண்டமான அப் பிரகாரத்தில், நந்தியின் இடதுபுறமாக முதல்வர் கருணாநிதிக்கும் மற்றும் அமைச்சர்கள், பிரமுகர்களுக்கும் இருக்கைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

சற்று நேரத்தில், வரிசையாக வர ஆரம்பித்த நர்த்தகிகள், நந்தியைச் சுற்றி அமைந்த மேடையை நிறைத்தார்கள். அவரவருக்கென்று திட்டமான இடம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிந்தது. பத்மாவும் மருகன் கண்ணனும் அங்குமிங்கும் சுறுசுறுப்பாக தெரிந்தனர். நந்தியைச் சுற்றி நர்த்தகிகள் நிறைந்த மேடைக்கு மேலாக, சிறிய சுற்றளவான இன்னொரு மேடையில் ஓதுவார்கள் அமர்ந்தார்கள்.

முதல்வர், பிரமுகர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிக்கு எதிர்த்தாற்போல், நாட்டிய மேடையில் ஒரு பகுதியில் நாதஸ்வர கலைஞர்கள் அமர்ந்து கொண்டார்கள்.

நாதஸ்வர விற்பன்னர்கள் அரிதாகுவதான ஒரு வேளையில், இங்கு இரு பெண் நாதஸ்வர கலைஞர்கள். கலைஞர் கருணாநிதியின் பிறந்த ஊரான திருக்குவளையைச் சேர்ந்த, 'திருக்குவளை சகோதரிகள்' இவர்கள்.

அந்த வரலாற்று வைபவத்தை

பெருவுடையார் சந்திதியாயில், நந்தியைச் சுற்றிய மேடையில், சூழ்ந்தெழுந்த அந்த மின் பேரொளியில் ஆயிரமாய் மின்னிப் பொலிந்து, கலைப்பெருங் கடல் ஒன்று அசைந்து ஆர்ப்பரித்தெழுந்தது.

தொடக்கிவைக்கும், தனித்த சிறப்பையூட்டும் எதிலும் அவர்கள் முயற்சிக்கவில்லை.

ஒதுவர்களின் பண்ணிசை. கொளுத்தும் வெயில் என்றில்லாமல், சுமாராகவும் நன்றாகவுமிருந்த அன்றைய பொழுதில், திடீரென்று வானம் இருளத் தொடங்கியது.

மழை வரத்தான் போகிறது. குடை இருக்கிறதா...? யோசனை எழுந்தது.

நர்த்தகிகள் எல்லோரும் மேடையில் அவரவருக்குரிய இடத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

என்ன ஆகும்? கொட்டும் மழையிலும் கொட்டி ஆடுவார்கள். அப்படித்தான் மனம்

சொன்னது.

பண்ணிசை அந்தப் பரந்த வெளியில் மிதந்துகொண்டிருந்தது.

ஓரிரு மழைத்துளிகள் வீழ்ந்தன. அப்புறம்...

மழையின் நினைவு மறந்தேபோயிற்று. ஏன் அந்த மழை பெய்யவில்லை? ... தெரியவில்லை.

அமர்ந்திருந்த நர்த்தகிகள் எழுந்து, ஒவ்வொருவரும் தத்தமுக்குள் ஒவ்வொருவிதத்தில் ஓர் ஒத்திகை பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். 'எப்படியிருக்கும், எப்படியிருக்கும்' என்று நம்முடைய மனங்களும் ஒத்திகை பார்க்கின்றன.

கர்ப்பக்கிரக கோபுரத்தின் உச்சியில் மின் விளக்கு விண்ணைத்தொட்டு ஒளிர்ந்துகொண்டிருந்தது. வாயிற் கோபுரங்களும் உயர்ந்த மதில் சுவர்களும் மற்றும் கோபுரங்களும் மின் வண்ணத்தில் ஜொலித்தன. பெருவுடையார் சந்நிதி வாயிலில், நந்தியைச் சுற்றிய மேடையில், சூழ்ந்தெழுந்த அந்த மின் பேரொளியில் ஆயிரமாய் மின்னிப் பொலிந்து, கலைப்பெருங் கடல் ஒன்று அசைந்து ஆர்ப்பரித்தெழுந்தது.

டாக்டர் பத்மா சுப்ரமணியத்தின் முத்திரை பதிக்கும் அந்தப் பின்னணி இசை.

ஒலிப்பதிவுசெய்யப்பட்ட அந்தப் பின்னணி இசையில், பத்மாவும் பாடுகிறார் என்பதும் தெரிந்தது. இராஜரா

ஜன் கல்வெட்டில் பொறித்துச் சாற்றிய 'யோக்கியர்' பத்மா. பாட்டிலும் வல்லவர்.

விநாயகர் கௌத்துவம். சங்கம் முழங்க, 'ஓம்' என்ற பிரணவ ஒலி.

ஒன்றான, ஆயிரம் அசைவுகள். ஒரே இடத்தில் நின்றபடியே அரங்கை நிறைத்த ஆடல்.

எங்காவது ஒரு பொக்கிஷத்தில் பத்மா ஏதோ ஒன்று நிச்சயம் தேடி எடுத்திருப்பார். மன்னன் இராஜராஜ சோழனின் குருவாகவும் விளங்கிய கருவூர்த் தேவரின் திருவிசைப்பா.

இதே இராசராசேச்சரம்மீது பாடப்பட்ட ஒரு பேரிலக்கியம் அது. "... இஞ்சி (பெரு மதில்கள்) சூழ் தஞ்சை ராசராசேச்சரத்திவர்க்கே" என்ற ஈற்றடிகளுடனான பத்துப் பாடல்களும், இவற்றின் பாடுபயனாக அமைந்த பதினோராவது பாடலும் கடினமான மொழிநடை கொண்டவை. இவற்றுக்கு, தியாகராஜரின் பஞ்சரத்தின கீர்த்தனைகள்போல நாட்டை, கௌளை, ஆரபி, வராளி, ஸ்ரீராகம் என்ற கனராகங்களில் இவ்விரண்டு பாடல்களாகவும், பதினோராவது பாடலுக்கு ரேவதியிலுமாக இசையமைத்து, அழகான நடன அமைப்பும் செய்யப்பட்டிருந்தது.

இப்போதெல்லாம் பல இடங்களிலும் மகா சிவராத்திரியின்போது 'நாட்டியாஞ்சலி' நிகழ்கிறது. தியாகராஜ உற்

அருள்மொழி வர்மனுக்குத் தோற்றிய கனவு, காலத்தை வென்று நனவாய் நிலைக்கிறது. இந்தக் கனவு, அந்த சோழ சாம்ராஜ்யத்துப் பேரரசன் ஈழ மண்டலத்தில் தங்கியிருந்தவேளையில் தோற்றியதென்பதும் வரலாற்றுப் பதிவு.

சுவங்களில் 'பஞ்சரத்தின கீர்த்தனைகள்'போல, அந்த நாட்டியாஞ்சலிகளில் லெல்லாம் அஞ்சலியாகவேண்டிய 'பஞ்சரத்தின திருவிசைப்பா' இது.

வெளிவாயிலை நோக்கி நந்தி மண்டபத்தில் 'சிவ சிவ' என்பது அந்த வண்ண ஒளி வெளியில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்க, ஆதி சங்கரரின் 'நமசிவாய' சிவ பஞ்சாட்சர துதி முத்தாய்ப்பாய் நிறைந்தது. வேறெங்கும் காணாத பெருவிசாலமான அப் பிரகாரத்து பெருவெளியில், மத்தளமும் மிருதங்கமும் விண்ணதிர எழுப்பிய பேரொலி, இந்த ஆயிரம் நர்த்தகிகளுடன், அந்தக் கோவிலில் சிற்பமாய் உறைந்திருந்த அந்த கரண வார்ப்புகளையும் உயிர் பெற்று ஆடவைத்திருக்கும். உண்மையிலே, நம்முடைய கோவில்களின் கர்ப்பக்கிரக விமானங்களும், அவற்றின் நிர்மாணங்களும், அண்ட சராசரத்தில்துண்டி நமமும் நடராஜ தாண்டவ தத்துவமுமான தத்துவ வெளிப்பாடுகளில்

மனதில் ஒரு லயிப்புணர்வு கிளர்ந்தது. அங்கு குறிப்பிடப்பட்டதுபோல், அன்று எது; இன்று எது என்று புரியாமல், நின்றது காலம். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கருவூர்த் தேவர் சாட்சியமாய்ச் சொன்ன தண்நிலா விண்ணில் அன்றும் சாட்சியத்துக்கு நின்றது.

“பெரியநாயகி அம்மன் சந்நிதியில் ஆசிபெற்று கட்டிய சலங்கையுடன் இப் புனித மேடையில் ஆடி, பின்னர் கருவறையில் பெருவுடையார் நீழலை வணங்கி, அச் சந்நிதியிலேயே கௌரவமும் பெற்றால், இதைவிட வேறென்ன வேண்டும்? கடைசிவரை கனவாகவே இருந்த ஒன்று, நனவாகிவிட்டது.” அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து இந்த நிகழ்ச்சியில் பங்குகொண்ட இலங்கையரான கலைமகள் சந்திரசேகரம் மனம் துதுப்ப கூறினார்.

நிகழ்ச்சியின் பின்னர் நர்த்தகிகள் அனைவரும் பெருவுடையார் சந்நிதி கருவறைவரை அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, தரிசனமும் பிரசாதமும் பெற்ற துடன், தமிழக அரசினால் இவ்வைபவத்தை அழகுற சித்தரிக்கும் மஞ்சள்நிற பொன்னாடையும் அங்கு போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். முன்னதாக, தஞ்சைப் பெருங்கோவில் பதிக்கப்பட்ட பதக்கத்துடனான முத்துமாலை ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்கப்பட்டு, அந்த மாலைகளை அணிந்தவண்ணமே அவர்கள் ஆடினார்கள்.

கர்ப்பக்கிரகத்தில் இரண்டு தளங்களில் அமையும் பெருவுடையார் என்ற நாமம்கொண்ட பிரமாண்டமான அச்சிவலிங்கம், எல்லோரையும் மலைக்கவைக்கும் அளவு மலர் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. 36 வகையான, 300 கிலோ எடையுள்ள மலர்கள் என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் தெரிவித்தன.

கனவாகத்தான் இருந்ததைக் காட்சியாகக் கண்ட உணர்வோடு, பின்னர் சென்னையில் டாக்டர் பத்மா சுப்ரமணியத்துடன் பேசியபோது, அவரும் சொன்னார்: “ஒரு கனவு நனவாகிவிட்டது.”

“நிறைந்த ஆத்ம திருப்தி. பூர்வ ஜென்மத்தில் எனக்கும் அந்தக் கோவிலுக்கும் ஏதோ ஒரு தொடர்பு இருந்திருக்கவேண்டும். இந்த ஜென்மத்தில் ஒரு கடமையை முடித்திருக்கிறேன்” என்றார் பத்மா.

“பொருத்தமான ஒன்றுக்காக தஞ்சை, சரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையத்துக்குச் சென்று தேடியதில் அங்கு கருவூர்த் தேவரின் இத் திருவிசைப்பாவைத் தேர்ந்தேன். 1010 ஆம் ஆண்டு இக்

கோவிலின் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றவேளையில் இது பாடப்பட்டிருக்கவேண்டும். இது பெரிதும் அறியப்படாததுதான்; ஒதுவார்கள்கூட பலர் இதனைப் பாடுவதில்லை” என்றார்.

ஆயிரம்பேர் அங்கு ஆடமுடியும் என்று எப்படித் துணிந்தீர்கள்? என்ற தற்கு; “எனக்கு அது நன்றாகவே தெரியும். 20 ஆயிரம் சதுர அடி அதில் உள்ளது. ஒவ்வொருவருக்கும் 16 சதுர அடி என்று ஒதுக்கினேன். ஏழு வலையங்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வொன்றிலும் பல வரிசைகள். அதுவே ஒரு தனி ‘கோரியோகிராபி’ (choreography). யார் எந்த இடத்தில் நிற்கிறார் என்பது எனக்கு தெரியும். ஒத்திகையே இல்லாமல், ஒவ்வொருவரையும் அவரவர் இடத்தில் நிறுத்திமுடிக்க ஒன்றரை மணித்தியாலங்கள் எடுத்தேன்” என்றார்.

“அனைத்து இந்திய பரதநாட்டிய கலைஞர் சங்கத்துக்கு (ABHAI) நான் தலைவியாக இருக்கிறேன். தஞ்சாவூர் ‘பிரகன் நாட்டியாஞ்சலி’ அமைப்புடன் இணைந்து இதனைச் செய்வதாக முடிவாயிற்று.

இணையத்தளத்தில் அறிவித்த

தஞ்சைப் பெருங்கோவில் பதிக்கப்பட்ட பதக்கத்துடனான முத்துமாலை ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்கப்பட்டு, அந்த மாலைகளை அணிந்தவண்ணமே அவர்கள் ஆடினார்கள்.

போது மிகுந்த வரவேற்பு இருந்தது. எங்கிருந்தாலும், அவரவர் செலவிலேயே வந்து ஆடுவதாக ஏற்பாடு செய்தோம். ‘டிவிடி’யில் ஆடல் முறையைப் பதிவுசெய்து, பாடல்களின் பொருளையும் இணைத்து எல்லோருக்கும் அனுப்பினோம். இதுபற்றிய செய்தி ‘இந்து’ பத்திரிகையில் வெளியாகியது.

“செய்தி வெளியானதும் முதல்வர் கருணாநிதி அழைத்தார். தேதி நிச்சயமா? என்றார்.

“ஆம்; பல இடங்களிலுமிருந்து கலைஞர்கள் வருகிறார்கள் என்றேன்.

“அரசு அடுத்த ஆண்டு இதனைக் கொண்டாடவிருப்பது தெரியுமா? என்றார்.

“அரசு கொண்டாடவிருப்பதால் ‘இது வேண்டாம்’ என்று சொல்லிவிடப்போகிறாரோவென்று, ‘நாம் இதனைச் சின்னதாக செய்கிறோம்; அரசு பெரிய அளவில் கொண்டாட்டுமே’ என்றேன்.

“சின்னதாக ஆயிரம்பேரா?” என்றார்.

“எதற்காக இரண்டு விழா? நீங்கள் பிற்போட முடியாது என்பது தெரியும். எனவே, அரசும் இதனுடனேயே இணைந்துகொள்ளலாம். உங்களுக்கு அரசு என்ன செய்யவேண்டும்?” என்றார்.

“எல்லோரும் அவரவரே அங்கு வந்துவிடுவார்கள். முடிந்தால் ஒரு நாள் அவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியும் உணவும் ஏற்பாடு செய்தால் போதும் என்றேன்.

“பொறியாக நினைந்ததை ஜோதியாக ஒளிரவைத்தார்” என்றார் பத்மா.

தமிழ்நாடு அரசும் பொலிசாரும் மிகச் சிறப்பான விதத்தில் ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்ததுடன், நர்த்தகிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் மிகுந்த கௌரவமும் சுவனிப்பும் அங்கு அளிக்கப்பட்டது.

ஆயிரம்பேர்தான் ஆடினார்களா?

“ஆயிரத்து அறுபது. ஆயிரத்து 200 பேர் விண்ணப்பித்திருந்தார்கள். கடைசியாக வந்தவற்றைத் தவிர்க்கவேண்டிய தாயிற்று.”

“தமிழ்நாடு மாத்திரமன்றி, இந்திய மாநிலங்கள் பலவற்றிலிருந்தும் வெளி நாடுகளில் அமெரிக்கா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலங்கை ஆகிய இடங்களிலிருந்தும் வந்திருந்தார்கள். இலங்கையிலிருந்து வாசுகி ஜெகதீஸ்வரனின் எட்டு மாணவிகள் வந்திருந்தார்கள். தமிழகத்திலிருந்து பொதுவாக எல்லோரது மாணவிகளும் வந்திருந்தனர். இந்திராராஜன், நரசிம்மாச்சாரி - வசந்தலக்ஷ்மி,

பெருவிசாலமான அப்
பிரகாரத்து பெருவெளியில்,
மத்தளமும் மிருதங்கமும்
விண்ணதிர எழுப்பிய பேரொலி,
இந்த ஆயிரம் நர்த்தகிகளுடன்,
அந்தக் கோவிலில் சிற்பமாய்
உறைந்திருந்த கரண
வார்ப்புகளையும் உயிர்பெற்று
ஆடவைத்திருக்கும்.

ரோஜா கண்ணன், சூரியநாராயண
மூர்த்தி போன்ற பலர் தாமே கலந்து
கொண்டு ஆடினார்கள்.”

மழை வருவதுபோல இருந்ததே...?
“அது நம்பவே முடியாதது.
மாவட்ட ஆட்சியாளர் வந்து, ‘10
கிலோ மீட்டர் தொலைவில் பலத்த
இடி, மின்னலுடன் பெருமழை பெய்கி
றது. சற்று வேளைக்கே தொடங்கிவிட
லாமா?’ என்றார்.

“நான், சரி என்று கூறி, ஆறரை
மணிக்கு தொடங்க ஆயத்தமானோம்.
ஆனால், நேரடி ஒளிபரப்புக்கு ஏற்பாடு
களுடனிருந்த ‘தூர்தர்ஷன்’ மற்றும்
தொலைக்காட்சி, இணைய ஒளிபரப்பு
நிறுவனங்கள் இதில் குழப்பமடைந்
தன. “எனவே, அவர்களின் நிலையைப்
புரிந்துகொண்டு, ‘சரி, தீர்மானிக்கப்பட்
டபடியே ஏழு மணிக்கு ஆரம்பிக்க
லாம்; எந்த தடங்கலுமே ஏற்படாது
என்று மனதில் ஒரு திடம் எழுந்தது.

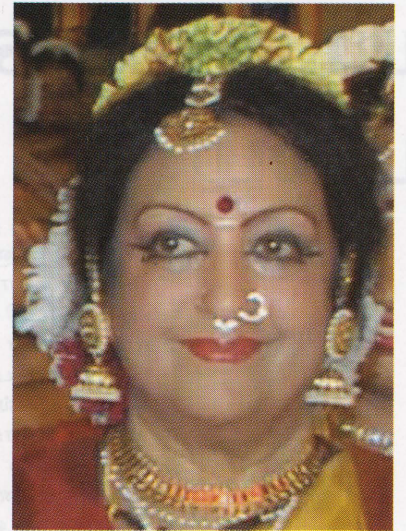
“அப்படியே நடந்தது. ஆசீர்வாத

கருவூர்த் தேவர் வரிகளுக்கு
ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்
பின்னரும் உயிர்கொடுத்த,
நம்முடைய காலத்தின்
வரலாற்றுக் கலைஞரான
டாக்டர் பத்மா
சுப்ரமணியத்திடம் ஒரு
பெருநிறைவு அமைதியோடு
தெரிந்தது.

மாய் வந்து பனித்த மழைத்துளிகள்
அவை”.

‘... மின்னெடும் புருவத்து இளமயில்
அனையார்... இன்னடம் புரியும் இஞ்சி
குழ் தஞ்சை’ என்ற கருவூர்த் தேவர் வரி
களுக்கு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்
னரும் உயிர்கொடுத்த, நம்முடைய
காலத்தின் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க நாட்
டியக் கலைஞரான டாக்டர் பத்மா சுப்
ரமணியத்திடம் ஒரு பெருநிறைவு
அமைதியோடு தெரிந்தது.

‘எவ்வளவோ சரித்திர தகவல்களை
யெல்லாம் நாம் அறிந்துகொள்ளும்
விதத்தில் இராஜராஜ சோழன் இக்கோ
விலில் கல்வெட்டுகளில் பொறித்து
வைத்துள்ளபோது, ‘இன்று ஆயிரம்
பேர் இங்கு ஆடினோம்’ என்ற இச்
செய்தியையும் ஒரு கல்லில் எங்காவது
ஓரிடத்தில் பதித்தால், அடுத்த ஆயிரம்

ஆண்டில் அது அறியப்படும்; முடிந்
தால் செய்யுங்கள்’ என்று மிக அடக்க
மாக, நிகழ்ச்சியின் முடிவில் பத்மா சுப்
ரமணியம் தொல்லியல் திணைக்களத்
துக்கும் முதல்வருக்கும் விடுத்த
கோரிக்கை சரித்திரத்துக்கான தேவை.

சரித்திரத்தில் இது அறியப்படும்
என்றே நம்புவோம். ஆனால், நிகழ்ச்சி
யில் குறிப்பிட்டதுபோல், இலங்
கையை ‘ஸ்ரீலங்கா’ என்றில்லாமல்,
இராஜராஜன் பொறித்துவைத்துள்
ளதுபோலவே ‘ஈழம்’ அல்லது
‘இலங்கை’ என்றே பொறிக்கப்பட்
டும்.

கலை | நாடகம்

சென்னையில் பயன்விளைத்த மழை

ஒரு நிகழ்வுக்கு பத்துறை சார்ந்தவர்களும் வருவது, சென்னையில் அரிதாய் நடக்கும் காட்சி. அப்படியொரு காட்சி லண்டன் அவைக்காற்று கலைக் கழகத்தினரின் நிகழ்வில் இருந்தது.

இந்திரா பார்த்தசாரதியின் 'மழை', வக்லோவ் ஹவல் எழுதிய 'பிரத்தியேக காட்சி' ஆகிய இரு நாடகங்களும் மாலை நேரம் 'ஸ்பேஸஸ்' என்ற இடத்தில் மேடையேறியது. மறைந்த நடனக் கலைஞர் சந்திரலேகா தனது புதுவகை நடனத்துக்காக உருவாக்கிய இடம் இது.

பாலேந்திராவுடனான நேரடி மற்றும் தொலைபேசி உரையாடல், நாடகத்தைப் பற்றிய எதிர்பார்ப்பாய் அமையவில்லை. ஆனந்த ராணியும் நேரடி சந்திப்பில் குறைவாகப் பேசியதால், நாடகம் எப்படி இருக்குமோ என்கிற சிறு நினைப்பு இருந்தது.

நாடக நிகழ்வு எனது நினைவுகளைத் தகர்த்துவிட்டது. நடிகர்களின் நீண்டகால அநுபவமும் - நன்றாக செய்திருந்த ஒத்திகையும் நிகழ்வில் வெளிப்பட்டது. ஆனால், பிரத்தியேக காட்சி நாடகத்தில் பின்புறமிருந்து அவ்வப்போது வரிகளை நடிகர்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது பலவீனமான ஒன்று; முற்றி

லும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

மழை நாடகத்தை முன்னரே பல குழுக்கள் மேடையேற்றியிருந்தாலும், அவற்றை மீறி தனக்கான ஒரு பார்வையை - ஓட்டத்தை - ஈழத் தமிழ் மணத்தோடு பாலேந்திராவின் மழை நாடகம் கொண்டிருந்தமை முக்கியமாகப் பட்டது.

மனைவியை இழந்த ஒரு பேராசிரியர் நோய்வாய்ப்பட்டவர், திருமணமாகா மகளுடன் வாழ்கிறார். மகன் வெளியூரில் வாழ்கிறார். வீட்டுக்கு வரும் டாக்டர் ஜேம்ஸுக்கு நிர்மலாவுடன் பழக்கமேற்படுகிறது. இந்த நால்வரின் சிக்கலான உளவியல் உலகம் வாழ்வை எப்படிப் பாதிக்கிறது என்பதை ஒரு புரிதலுக்கான கதையாகக் கூறலாம்.

மனோ (பேராசிரியர்), ஆனந்த ராணி (மகள்) இருவரும் நடிப்பின் பல்வேறு தளங்களுக்கு போயிருந்தனர். டாக்டராக வாசுதேவனும், மகனாக பாலேந்திராவும் நன்கு பாத்திரத்தை வெளிப்படுத்தினர். மழை, இந்த நாடகத்தில் ஒரு பாத்திரமாகவே இடம்பெற்றது எனலாம். வாழ்க்கையை ஆழ உணர்ந்து அழகாய்ப் படைத்திருந்தார் இ. பா.

பிரத்தியேக காட்சி, மழை நாடகத்துக்கு வேறான தளத்தில் பகிடியாக இருந்தது. மனோவும் ஆனந்தராணியும் கணவன், மனைவி பாத்திரம். வாசுதேவன் விருந்தாளி. விருந்தாளியிடம் தங்களது பகட்டைப் பேசிப்பேசி, காட்டிக் காட்டி நோகடித்த விதம் லாவகமாய் வந்திருந்தது. தன் இயலாமையை சோகமான முகத்தோடு சிறுசிறு உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டில் வாசு நன்றாக வெளிப்படுத்தினார்.

தமிழ் நாடக உலகில் நகைச்சுவை அரிது. இது நமது வாழ்க்கையையே நகைச்சுவையாக்கி, மூன்று பாத்திரங்கள் வழி நன்றாக வெளிக்கொணரப்பட்டிருந்தது.

இரு நாடகங்களும் செய்த முதல் காரியம் பார்வையாளர்களின் நேரத்தை அர்த்தமாக்கியது. இரண்டாவது, நடிப்பில் வெளிப்பட்ட ஈடுபாடு; பக்குவம்.

மூன்றாம் அரங்கு (கே. எஸ். கருணா பிரசாத்), கூத்துப்பட்டறை (ந. முத்துசாமி) ஏற்பாட்டில் நடந்த இந்த நாடக நிகழ்வு, பார்வையாளர்களுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்ததாகவே தெரிகிறது. நடிகர்களும் இதுகுறித்து மிக்க மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினர்.

தமிழ் நாடகத்தை கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மேடையேற்றிவரும் லண்டன் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகத்தினரின் செயல்பாடு தமிழில் அரிதான ஒன்று. அவர்களுக்கு பெரும் பாராட்டை தாராளமாக வழங்கலாம்.

- யோகாஸ் நாதன்

SOLD

RED CARPET
REAL ESTATE

Thinking of

Buying or Selling

Real Estate

**RED
CARPET.**

Royal Realty Ltd., Brokerage
INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

Canada - Toronto வுக்கு

அண்மித்த பகுதியில்.....

Real Estate Service

வீடு, வியாபாரம் வாங்க, விற்க.....

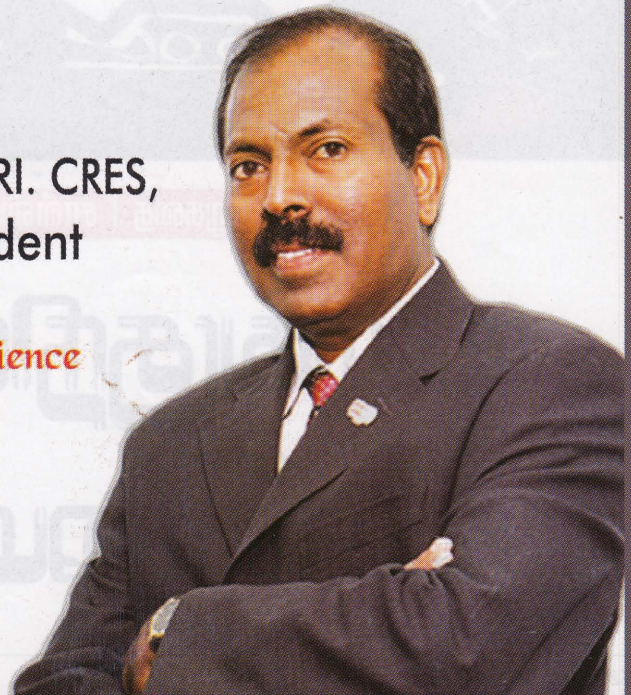
Karu Kandiah FRI. CRES,
Real Estate Broker / President

* 20 Years Real Estate Experience
* Multi Award Winner

Dir: 416-284-5698

Bus: 416-284-5555

880 Ellesmere Road, Suite 204, Toronto, ON., M1P 2W6

சிறுகதை | சாள்ஸ் குணநாயகம்

உறங்குநினைவு உண்மைகள்

ஒவ்வொரு குடும்பங்களின்மீதும் ரத்தக் கோடுகளால் வரையப்பட்ட ஒவியங்கள்

“அ அங்கு நடந்த எதையும்பற்றி என்னிடம் கேட்கவேண்டாம்.

அவற்றை நினைத்தால்கூட என்னால் தாங்கமுடியவில்லை. கவலைகளே நிறைவாய்க்கொண்ட என் அம்மாவின் துணிகரத்தால் நான் தப்பிப் பிழைத்து உயிர்வாழ்கிறேன்.”

மேகலா, ஈழத்தில் பெண் போராளிக் காக வலுக்கட்டாயமாக பிடித்துச் செல்லப்பட்ட என் உறவுக்காரப் பிள்ளை. தமிழகத்தில் அவளைச் சந்தித்து சாடைமாதையாய் அங்குள்ள நிலைமைகள்பற்றிக் கேட்க விளைந்த போது அவள் அதிரடியாக எனக்குச் சொன்ன வார்த்தைகள் இவை.

நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆயினும், சுதாகரித்துக்கொண்டேன்.

வட்டமான புன்னகை தவழும் முகம். எப்போதும் துருதுருத்துக்கொண்டிருக்கும் கருவிழிகள். பரந்த நெற்றி. கூர் மூக்கு. கதைக்கும்போது இடையிடையே சிரித்துக்கொள்ளும் பண்பு. எந்த எடுப்புமே காட்டாத நிதானமான பேச்சு.

இந்தப் பிள்ளைக்கு இந்த வயதில் இப்படியோர் அநுபவமா?

எதிர்மறையாய் பெரும் அவலமாய் கிடைத்த பெரும் அநுபவத்துடன் தனியாக தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து, தெரிந்த பெண்ணொருவரின் வீட்டில் தங்கியிருக்கிறாள்.

ஈழப்போரில் எவ்வளவு ஏமாற்றுக்கள், பொய்கள், சித்திரவதைகள், சிறைகள், கொடிய காடுகள், மேடுகள், கடல்கள் ஊடான தப்பியோட்டங்கள், துப்பாக்கிச் சனியன்களுக்கு தெரியாமல் ஒளித்திருத்தல் என்று ஒவ்வொரு குடும்பங்களின் மீதும் ரத்தக் கோடுகளால் வரையப்பட்ட சகிக்கமுடியாத ஒவியங்கள்.

உயிர்களை மட்டுமே கையில் பிடித்துக்கொண்டு ஓடிய ஓட்டப்பந்தயத்தில் உயிர்கூட விஞ்சாமல்போன வர

லாறு பின்னிக் கிடக்கிறது.

“உமது அம்மாவும் சித்திமாரும் என்னிடத்தில் படித்தவர்கள். அம்மாவுக்கு நான் ஓர் அண்ணன் முறையானவன். அதனால், என்னை நீர் ‘மாமா’ என்றே கூப்பிடலாம்” என்றேன்.

“இவர் மாமி; இவள் மச்சாள்.” எனது மனைவியையும் மகளையும் அறிமுகப் படுத்தினேன்.

என் தந்தை வழியான அவர்களது உறவுமுறைகளையும், எம் இளமைக்காலத்து கிராம வாழ்வையும் அவளுக்குச் சொல்லிவைத்தேன்.

ஈழப் போரின் கடைசிக் காலகட்டத்தில் இரு தரப்பாலும் நடாத்தப்பட்ட பல விடயங்கள் அப்பாவிப் பொதுமக்களை மிக அதிகமாக பாதிப்பதையவைத்துவிட்டது என்பதை நான் நன்றாகவே விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

விடுதலைப் புலிகளின் கட்டாய ஆள் சேர்ப்பும், நெருக்கடி மிக்க நடைமுறைகளும், மக்களை யுத்தத்துக்குள்ளேயே தடுத்துவைத்த முறைமைகளும் ஆயுதப் போராட்டத்தின்மேல் வெறுப்பையே நெருப்பாய்க்கொட்டி எரியவைத்துக் கொண்டன. அதேவேளை, அரசு படைகள் செய்த கொடுங்கள் ஈழத் தமிழரின் இருப்பின்மீதே ஓர் எதிர்காலமற்ற சூழலை உருவாக்கி அழித்தொழித்தது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் மேகலா தப்பிப்பிழைத்து இந்தியாவில் வந்து தங்கியிருப்பது என்னை ஆச்சரியப்படவைத்திருப்பது உண்மையல்லவா?

கடந்த இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக நெதர்லாந்தில் வாழ்ந்து வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொண்டு, ஈழப்போர் வெல்லும் என்ற நம்பிக்கையிலும் பிரச்சார மாயையிலும் கிறங்கிக்கிடக்கும் என்னைப்போன்றவர்களுக்கு இது உண்மையில் பெரும் ஆச்சரியம்; ஏமாற்றம்.

மேகலாவைப் பார்க்கலாம்; அங்கு நடந்த உண்மைச் செய்திகளை, ஒருபக்

கச் சார்பற்ற பார்வையில் பார்க்கலாம் என்ற எண்ணம் வந்தது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால், அதற்கு அப்பாலும் தெரிகின்ற மன உணர்வுகளும் மதிக்கப்படவேண்டும்.

“மாமா, எனக்கு இரவில் நித்திரை கூட வருவதில்லை. நாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டோம்; மிரட்டப்பட்டோம். பயங்கொள்ள வைத்தார்கள். எமது வாழும் உரிமைகளைப் பறித்தார்கள். சுற்றி வளைத்து கைதுசெய்தார்கள். பெற்றோரைக்கூட தாக்கினார்கள். பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளைக் கொண்டு வந்து ஒப்படைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். அதுவே பின்னர் பெற்றோரின் மன உணர்ச்சலாக தொடர்கிறது. எங்களுக்கு கட்டாய பயிற்சிதந்து பின்னர் போர்டை வைத்தார்கள்.

“என் தாயோடு வாழ்ந்த வாழ்க்கை, அவரின் அன்பு, என் தங்கைகளின் பாசம், என் கல்வி, என் பாடசாலை, என் கிராமம் அனைத்தும் இழந்த ஒரு பெண்ணாக நான்...”

பேச்சை நிறுத்திவிட்டு அமைதியானாள். அவள் அழவில்லை. அழுவதற்கு அவளிடம் கண்ணிரே இல்லாதிருக்கலாம். இல்லை, அவள் தைரியமாகவே இருக்கிறாள் என்பதை நான் புரிந்துகொண்டேன்.

இப்போது அவளுக்கு இருபது வயது. அவளது பத்தாவது வயதில் தந்தை சிவா விபத்தொன்றில் மரணமானார். அவளுக்கு இரண்டு தங்கைகள். விசுவமடு பிரதேச பாடசாலையில் ஓ. எல். இல் சித்தியெய்தி, ஏ. எல். படிக்கத் தொடங்கிய காலமது.

“பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்கள்கூட இயக்கத்துக்கு பிள்ளை பிடித்து அனுப்பும் கைங்கரியத்தை கச்சிதமாய் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். நல்ல சமூகமாக இளையோரை வளரவைக்க வேண்டிய அவர்களே துப்பாக்கிகளுக்கு தூபம்போட வைத்தார்கள் என்றால்...”

“பல தடவைகளில் நான் பிள்ளை பிடிக்காரிடம் பிடிபடவே இல்லை. பல்வேறு உறவினர், தெரிந்தவர்கள் வீடுகளில் ஒளிந்திருந்தேன். அவர்கள் விடுவதாக இல்லை. அம்மா பல தடவை அவர்களிடம் பேசிவிட்டா.

வீட்டுக்கு வந்து கடுமையான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள். பரீட்சைப் பெறுபேறுகள், பாடசாலை அத்தாட்சி, பிறப்புப் பத்திரங்கள், அடையாள அட்டை எல்லாவற்றையும் எடுத்துப் போய்விட்டார்கள். நான் மறைந்திருந்த வீடுகளில் அம்மா என்னை வந்து

பார்ப்பதே இல்லை. அதனால்கூட நான் பிடிபட்டுவிடுவேன் என்ற எண்ணத்தில்...”

கடைசியில் ஒரு நபர், இயக்கத்துக்கு ஆள் சேர்ப்பவர், அம்மாவிடம் சில நம்பிக்கைகளை ஊட்டினார்.

“தகப்பன் இல்லாத குடும்பம்; அதுனால், பிள்ளையைக் கொண்டுபோக மாட்டார்கள். நீங்கள் எல்லோரும் பெண்கள். மூத்த பிள்ளை, அவள் ஏதாவது வேலை செய்துதான் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று பொறுப்பாளிடம் வந்து சொல்லிப் பாருங்கள்; உங்களுக்கு ஒன்றும் நடக்காது. அக்கா, ஒருதடவை பிள்ளையைக் கூட்டிவந்து கதைத்துப் பாருங்கள்.”

நம்பலாமா? நடக்குமா என்று அம்மாவைக்கு உள்ளூர பயம். என்ன செய்வது? எவ்வளவு காலம் ஒளித்துவைத்திருப்பது? உக்கிரமான சண்டை. தொடரான இடப்பெயர்வு. மந்தைகளை ஒட்டிப்போவதுபோல எல்லோரும் இடம்பெயர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பூநகரி, பரந்தன், கிளிநொச்சி அடுத்தடுத்து விடாப்பிடியான சண்டைகளோடு இராணுவம் முன்னேறிவருகிறது. இனி நாம் போவதற்கு எந்தக் கடலோ, எந்தக் கரையோ?

நாங்களும் இடம்பெயர் நேர்ந்தால் பிள்ளையை எங்கே ஒளித்துவைத்திருப்பது? யுத்தம் எங்களை ஒரு சிக்கலுக்குள் தள்ளி விழுத்தியிருந்தது.

எல்லா வீடுகளிலும் மரண ஓலம். எல்லா வீடுகளிலும் பிள்ளைகளைப் பிடித்துவிட்டார்கள். பிள்ளைகள் பிடிபடாத வீடுகளைப் பார்த்து மற்றவர்கள் பொறாமைப்படும் காலம் அது.

பெற்றோர் பலர் இயக்கக் காரர்களைத் தாக்கிய சம்பவங்களும், தாறுமாறாக ஏசிய சம்பவங்களும் அதனால் அவர்களிடம் பச்சை மட்டை அடியும், சிறைத் தண்டனையும், கடுமையான வேலைகளும் வாங்கப்பட்ட சம்பவங்களும் எல்லோராலும் பேசப்படுகின்றன.

ஈழ மக்கள் போராடுவதைத் தவிர, வேறொன்றும் இல்லை என்றாகிவிட்டது.

“பேச்சுவார்த்தைகள், உலகப் பார்வை, அயல்நாடுகளின் உறவு எல்லாவற்றையும் எல்லோரும் சேர்ந்து குழப்பி, ஈழத் தமிழரையும் நட்டாற்றில் விட்டிருக்கிறார்கள்.”

இலங்கை அரசு படைகள் மிகக் கண்மூடித்தனமான இன சங்காரம் செய்து, மக்களையும் புலிகளையும் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்காக அழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள்.

வார்த்தைகளால் சொல்லிவிட முடியாத கொடூரம் நிறைந்த வன்னிப் போரில் வென்றவர்கள் யாரும் இல்லை. வார்த்தை ஜாலங்களால் எல்லாவற்றையும் மூடிமறைத்து, புலிகளும் அரசும் வெற்றிப் பெருமிதம் கொண்டார்கள். ஆனால், சொல்லொணாத துன்பங்களுக்கு ஆளாகி, எல்லா சமைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு தோற்றுப்போனவர்கள் ஈழத் தமிழர். அதிலும், வன்னித் தமிழர்; அவர்களை எல்லோரும் வஞ்சித்து விட்டார்கள்.

உயிர் தப்புவது மட்டுமே ஈழத் தமிழர்களின் ஒரே வழி. அதை மக்கள் நன்றாக உணர்ந்திருந்தார்கள்.

பிடிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளை விட்டுவிட்டு, தப்பியோ, பாஸ் எடுத்தோ வர முடியவில்லை. பாஸ் நடைமுறைகள்

அம்மா கவலைகளால் நிறைந்து, கோவில்களும் விரதங்களுமாக தன் உடலை வருத்தி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதை அவரின் முகமும் உடலும் அப்பட்டமாய்க் காட்டின. என்னை ஆரத்தமுவி, கண் கலங்கினா.

“அம்மா, எல்லாம் நல்லா நடக்கும். ஒன்றுக்கும் வீணாக கவலைப்படவேண்டாம்” என்று ஆறுதல்தான் என்னால் சொல்லமுடிந்தது.

“மேகலா. நீர் உள்ளே வாரும்; ஓர் அடையாள அட்டைக்கு படம் பிடிக்கவேண்டும்” என்றார். நான் அம்மாவின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டேன். “நானும் வருகிறேன்” என்று அம்மா கேட்டா. “இல்லை அம்மா, நீங்கள் இருங்கள். அவ மட்டும் வரட்டும்” என்றார்.

நான் அவர்பின் தொடர்ந்தேன். ஆனால், என்னை அவர்கள் அதன் பின்னர் அம்மாவிடம் ஒப்படைக்கவே இல்லை. “என் பிள்ளையை நானே கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டேனே; கொலை பாதகர்கள் இப்படி என்னை ஏமாற்றிவிட்டார்கள்” என்று அம்மா கதறுவது எனக்கு இப்போதும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

மேலும் மேலும் இறுக்கமாக்கப்பட்டுள்ளது. போராளிக் குடும்பங்கள், மாவீரர் குடும்பங்கள் எல்லோருக்கும் அதுவே நியதியானது. ஆனாலும், செல்வாக்கும் பிரமுகத்தனங்களும் வழமையானபடி சலுகைகளைப் பெற்றுத் தான் வந்தன.

“நான் மறைந்திருந்த வீட்டுக்கு என் அம்மாவால் அனுப்பப்பட்ட ஆள் ஒருவரால், அன்று காலை அழைத்துவரப்பட்டேன். பன்னிரண்டாம் கட்டைச் சந்தியில் அம்மா என்னைச் சந்தித்து கூட்டிப்போனா.

“அம்மா மனக் கவலைகளால் நிறைந்து, கோவில்களும் விரதங்களுமாக தன் உடலை வருத்தி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதை அவரின் முகமும் உடலும் அப்பட்டமாய்க் காட்டின. என்னை ஆரத் தழுவி, கண் கலங்கினா.”

“அம்மா, எல்லாம் நல்லா நடக்கும். ஒன்றுக்கும் வீணாக கவலைப்பட

வேண்டாம்” என்று ஆறுதல்தான் என்னால் சொல்லமுடிந்தது.

நாங்கள் மூவரும் விடுதலைப் புலிகளின் பணிமனைக்குச் சென்றபோது, முன் கொட்டிலில் நான்கு, ஐந்து பேர் மட்டுமே இருந்தனர். அம்மாவுடன் ஏற்கனவே பேசியவரும் எமக்காகவே காத்திருந்ததுபோல் அப்போதுதான் வெளியேவந்தார். புலனாய்வில் தான் பெற்ற வெற்றியின் பிரதிபலிப்பாக ஒரு நமட்டுச் சிரிப்பு மெல்லியதாய் முகம் காட்டியது.

“வாருங்கள் அம்மா, பிள்ளையைக் கூட்டி வந்திருக்கிறியள் போல கிடக்கு...” என்றார்.

“ஓமய்யா, மூத்த பிள்ளை. தகப்பனும் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டு வளர்ந்த பிள்ளை. வருத்தம், நோயோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பிள்ளை. படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்றும் விரும்புது” என்றா அம்மா.

“மணிந்தவும் அரசு படைகளும் எங்களைப் படிக்கவா விடுவாங்கள்” என்றார்.

“என்ன பெயர், மேகலா. நீர் உள்ளே வாரும்; ஓர் அடையாள அட்டைக்கு படம் பிடிக்கவேண்டும்” என்றார்.

நான் அம்மாவின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டேன்.

“நானும் வருகிறேன்” என்று அம்மா கேட்டா.

“இல்லை அம்மா, நீங்கள் இருங்கள். அவ மட்டும் வரட்டும்” என்றார்.

நான் அவர்பின் தொடர்ந்தேன்.

ஆனால், என்னை அவர்கள் அதன் பின்னர் அம்மாவிடம் ஒப்படைக்கவே இல்லை.

“என் பிள்ளையை நானே கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டேனே; கொலை பாதகர்கள் இப்படி என்னை ஏமாற்றி விட்டார்கள்” என்று கதறுவது எனக்கு இப்போதும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

“என்னை அவர்கள் கண்களைக் கூட்டி, அடர்ந்த காட்டுப் பகுதிக்குள் கூட்டிப்போய் பயிற்சியில் ஈடுபடுத்தினர்.

எனக்குள் வெறுப்பும் கோபமும் வலுப்பட்டுக் கிடந்தது. எப்படியாவது தப்பிவிடவேண்டும். கொடிய விலங்குகளும் பாம்புகளும் கொண்ட காடுகளை நாம் எப்படிக்கடப்பது? காட்டருகே இருக்கக்கூடிய ஊர் மனைகளையும் திசைகளையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். புலிகளின் பாதுகாப்பு மிக்க முகாம்களை விட்டு, நிலக் கண்ணி வெடிகள், சிறு பொட்டுகளுக்கூடாக, அவர்களின் புலனாய்வுக் கண்களுக்கு

காணாமல் எப்படித் தப்புவது? இரவிலா, பகலிலா, சண்டை வரும் வேளையிலா? தீர்மானம் தீர்மானமாய் விரிந்தது.

பிடிபட்டால் மரணம், சிறை, சித்திரவதை, இராணுவ தண்டனை எல்லாம் எதிர்பார்த்ததே.

உலகின் வல்லமை மிக்கதும், எல்லா வசதிகளையும் பண பலத்தையும் கொண்டதுமான போராளிக் கூட்டத்திடமிருந்து தப்பினாலும், எம்மை அவர்கள் விட்டுவிடுவார்களா?

எது வரினும் வரட்டும். ஒரு பெண்ணாக, பதுமையாக, பாவையாக, பயந்தான் கொள்ளியாக எம்மைப் பேசிய புலிப் பிரச்சாரகர்கள்கூட ஒரு தடவை விழித்துக்கொள்ளட்டும். என் தாயின் அன்புக்கு மேல் எதுவும் பெரிதாக தெரியவில்லை என்பதைவிட, புலிகள் வன்னித் தமிழரை பாடாய்ப் படுத்தி விட்டார்கள்.

மிக நிதானமாக, அவதானமாக, மெதுவாகவும் வேகமாகவும் செயல்பட்டுத் தப்பிவிட்டோம்.

நாங்கள் மூன்று பெண்கள். இரவில் காடுகளைக் கடப்பது எப்படி என்று தான் எண்ணினோம். ஆனால், மின்மினிப் பூச்சிகளின் வெளிச்சத்தில் கூட எம் கண்களுக்கு ஒளி கிடைத்தது. பதுங்கியும், பாய்ந்தும் புள்ளிமாண்களின் வேகத்தில் நாம் அவதானித்த சரியான திசை நோக்கி காடுகளைக் கடந்து, விடிகாலையில் அந்த மிளகாய்த் தோட்டங்களால் விரிந்த ஊர் மனையை அடைந்துவிட்டோம். ஒரு கடினமான பயிற்சியில் புடம்போட்ட பெண்களாக, தலைமுடி கட்டையாக வெட்டப்பட்ட புலிப் போராளிகளின் உடையோடு ஆயுதங்களற்றவர்களாக அந்த வீட்டின் முன்னால் போய் நின்றோம்.

நாம் தப்பிவிட்டோம்; எம்மை பலர் காப்பாற்றிவிட்டார்கள். ஆனாலும், என் தொடர்கதை முடிந்துவிடவில்லை.

என்னை அடையாளம் காண்பது இலகுவானது. அம்மாவைச் சந்திப்பது; வன்னியைவிட்டு வெளியேறுவது; புலிகள், அரசு படைகளிடம் அகப்படாமல் இலங்கையைவிட்டே ஓடிவிடுவது என்ற எண்ணங்களின் பின்கதை இன்னும் கொடுமானது. என் தாயும் இரு தங்கைகளும் இன்னும் தடுப்பு முகாம்களுக்குள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் மட்டும் தமிழ் நாட்டில். படிப்பைத் தொடரலாம் என்றாலும்... புதிய நெருக்கடிகள்.

மைனா

இயக்கம்: பிரபு சாலமன்
 இசை: டி. இமான்
 கலை: வைரபாலன்
 ஒளிப்பதிவு: சுகுமார்
 நடப்பு: வித்யார்த், அமலா பால்

தமிழ் மண்ணின் அடையாளம் சார்ந்த படங்கள் தமிழில் அரிதாகவே வெளிவருகின்றன. அதிலும், யதார்த்த வாழ்வுக்கு நெருக்கமான படங்கள் மிக அரிதானவை. இந்த இரண்டும் சேர்ந்ததாக வெளிவந்திருக்கிறது 'மைனா'. கதையில் புதுமை இல்லையென்றாலும், அதைத் திரையில் காட்சிப்படுத்தியிருக்கும் விதம் கவனிக்கவைக்கிறது. யதார்த்தமான பாத்திரப் படைப்புகள், அழுத்தமான நடப்பு, நம்பகத்தன்மை கொண்ட திருப்பங்கள், மனதில் நிற்கும் காட்சிகள் என்பனவற்றால் பிரபு சாலமனின் மைனா முக்கியமான படமாக அடையாளம் காட்டப்படக்கூடியதாக உள்ளது.

சுருளி (வித்யார்த்) பன்னிரண்டு வயதிலேயே உழைக்கக் கிளம்பியவன். அநாதைகளாக நடுத்தெருவுக்கு வரும் சிறுமியையும் (மைனா) அவள் அம்மாவையும் கண்டு இரங்கும் சுருளி, அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறான். தன் ஊருக்குக் கூட்டிவந்து, பக்கத்து வீட்டுப் பாட்டியிடம் அடைக்கலமாக விடுகிறான். மைனாவுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் செய்கிறான்.

இவர்கள் இருவரும் வளர, காதலும் வளருகிறது. இந்தக் காதலை அறியும் மைனாவின் அம்மாவால் அதைச் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. சுருளி தங்களுக்கு மறுவாழ்வு தந்தவன் என்றாலும் படிப்பு வாசனை இல்லாத, சமூகத்தில் அந்தஸ்து இல்லாத தற்குறி தானே. தன் பெண்ணுக்கு வேறு மாப்பிள்ளை பார்க்க அம்மா முயல, சுருளி கொதித்தெழுகிறான். விவகாரம் கைவிஞ்சிப்போகும் நிலையில் சுருளி கைநீட்டிவிடுகிறான். அதன் விளைவாக சிறையில் காவலில் வைக்கப்படுகிறான். ஆனால், கடைசிநாள் சிறைக்காவலுக்கு முன்பே தப்பி, மைனாவின் திருமண நிச்சயத்தைத் தடுக்க ஓடிவருகிறான். தப்பியவனைத் தேடி சிறைக்காவலரும், ஜெயிலரும் சுருளியின் ஊருக்கு வருகிறார்கள். சுருளி நிச்சய தார்த்தத்தை நிறுத்திவிடுகிறான்.

மண் வாசனையும் யதார்த்தமும்

ஆனால், காவலர்களிடம் மாட்டிக் கொள்கிறான். சுருளியுடன் மைனாவும் வருகிறான். சுருளிக்கும் அவன் காதலுக்கும் என்ன ஆயிற்று என்பதே மீதிக் கதை.

பால்ய கால நட்பு சார்ந்த காட்சிகள் ஏற்கனவே 'அழகி', 'பூ' போன்ற படங்களில் பார்த்த காட்சிகளை நினைவுபடுத்துகின்றன. ஆனால், இதர காட்சிகள் அப்படியல்ல. பாராட்டத்தக்க விதத்தில் திரைக்கதையை உருவாக்கியிருக்கிறார் பிரபு சாலமன். நம்பகத்தன்மையான சம்பவங்கள், யதார்த்தமான மனிதர்கள், இயல்பான வசனங்கள் என்று திரைக்கதை நேர்த்தியாகக் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடையில் ஏற்படும் திருப்பங்கள் (சுருளி தப்பிச்செல்வது, மீண்டும் சிக்குவது, மலைப் பாதையில் நடக்கும் விபத்து,

கடைசியில் நிகழும் எதிர்பாராத திருப்பம்) சுவையாகவும் நம்பும் விதத்திலும் உள்ளன. சம்பவங்களைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ள விதம் அருமை என்றால், இடையில்வரும் உதிரிப் பாத்திரங்களின் வார்ப்பு கச்சிதம். சின்னச் சின்னக் காட்சிகளில்கூட இயக்குநரின் கவனம் தெரிகிறது. காட்டுக்குள் யானைகள் எதிர்ப்படுவது, புலியின் படத்தைப் பார்த்து பயப்படுவது என்று பலவற்றைச் சொல்லலாம். கேரளாவில் ஹோட்டலில் நடக்கும் சம்பவம் சுவாரஸ்யம்.

காடுகளிலும் மேடுகளிலும் நிகழும் பயணம் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள விதம் அருமை. கலாசார அடையாளங்களுடன் நிலக்காட்சிகளைப் படமாக்கியிருக்கும் விதத்தில் இயக்குநரின் பக்குவம் தெரிகிறது.

கதையில் புதுமை
இல்லையென்றாலும்,
அதைத் திரையில்
காட்சிப்படுத்தியிருக்கும் விதம்
கவனிக்கவைக்கிறது.
யதார்த்தமான
பாத்திரப் படைப்புகள்,
அழுத்தமான நடிப்பு,
நம்பகத்தன்மை கொண்ட
திருப்பங்கள்,
மனதில் நிற்கும் காட்சிகள்.

திரைக்கதை
நேர்த்தியாகக்
கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சின்னச் சின்னக்
காட்சிகளில் கூட
இயக்குநரின் கவனம் தெரிகிறது.

மைனாவும் சுருளியும் ஆவேசமான
காதலர்களாகவே சித்தரிக்கப்படுகி
றார்கள். இருவருமே காதலை எதிர்க்
கும் தங்கள் பெற்றோரை ஆங்காரத்து
டன் எதிர்கொள்கிறார்கள். இந்த
மோதல்களில் வெளிப்படும் குணாம்
சங்களை யதார்த்தமாக நாம் ஏற்றுக்
கொள்ளவைப்பதுதான் இயக்குநரின்
வெற்றி.

காதலுக்காகத் தாய், தந்தையையே
அடிக்கும் அளவுக்கு காதலோடு
வாழும் ஓர் எளிய மனிதனாக சுருளி
யின் பாத்திரம். அந்தப் பாத்திரத்துக்குப்
பொருந்தும் தோற்றம், உடல் மொழி,
பேச்சு மொழி ஆகியவற்றில் வித்யார்த்
நன்றாகச் செய்திருகிறார்.

காதலுக்காக அம்மாவையே எதிர்க்
கத் துணியும் மைனா பாத்திரத்தில்
அமலா கச்சிதம். காதலைச் சத்தமில்லா

மல் வெளிப்படுத்தும் பாங்கு ரசிக்க
வைக்கிறது. அமலாவின் கண்களும்
முகபாவங்களும் பாத்திரத்தை நிலைநி
றுத்துவதற்கு உதவுகின்றன.

துணைக் கதாபாத்திரங்களில்
சிறைக்காவலராக நடித்திருக்கும் தம்பி
ராமையா, ஜெயிலர் பாஸ்கர் பாத்திரங்
கள் பொலிஸ்காரர்கள் குறித்த பொது
பிம்பத்தை உடைக்கின்றன. “நீ பண்
ணின காரியத்துக்கு உன்னை சுஞ்சா
கேசல ஆறு மாசம் உள்ள தள்ளுறேன்.
இவர் தேனி பஸ் ஸ்டாண்ட்ல பிச்சை
எடுத்துகிட்டு இருப்பா” என்று சொல்
லும் ஜெயிலருக்குள் ஏற்படும் மாற்றம்
இயல்பானதாக உள்ளது.

கலை இயக்கத்தைக் கையாண்
டுள்ள வைரபாலன், மலைக் கிராமச்
சூழலை அழகாகச் சித்தரித்திருக்கிறார்.
சுகுமாரின் கமெரா, காடுகளின் அடர்த்

தியையும் மலையின் பசுமையையும்
அற்புதமாகப் படமாக்கியிருக்கிறது. டி.
இமான் இசையில் பாடல்கள் நன்றாக
இருந்தாலும் பின்னணி இசையில்
இரைச்சலே அதிகமாக உள்ளது.

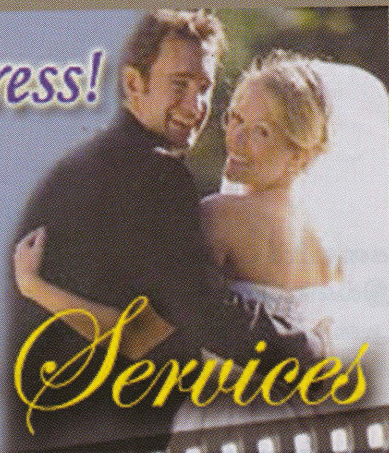
திரைப்படத்தில் கதையைவிடவும்
கதையைச் சொல்லும் விதம்தான் முக்
கியம். பால்யகால நடிப்பு, வெறித்தன
மான காதல், அந்தக் காதலுக்குச் சமூ
கத்தின் எதிர்ப்பு என்று பழைய கதைக்
கதைகளைக் கொண்டிருக்கும் மைனா,
அதை முன்வைத்த திரைக்கதையின்
மூலம் தனித்து நிற்கிறது. பாத்திர வார்ப்
பும் நம்பகத்தன்மை கூடிய சம்பவக்
கோவையும் நடிப்பும் ஒளிப்பதிவும்
சேர்ந்து மைனாவை வெகுஜனப் பரப்
பில் முக்கியமான படமாக ஆக்குகின்
றன.

- அரவிந்தன்

Any Occasion... Or just to impress!

A Prestigious Luxury Experience Through

Gowri's Limousine Services

Here are just a few ideas...

Weddings

*Graduations/
Proms*

*Anniversaries/
Birthdays*

Airport Pickup

Social Events

Casino Trips

Night Outs

Visit us at www.gowrilimo.com

(Advanced Booking Recommended)

*1551 Keele St,
Toronto, On,
M6N 3G1*

Call Siva 416-657-1106 or 416 242 8884

ATTENTION OWNERS/LANDLORDS
WE URGENTLY NEED MORE PROPERTIES
FOR SALES AND LETTINGS IN
EDGWARE, BURNT OAK, CANONS PARK, COLINDALE, KINGSBURY,
KENTON, QUEENSBURY, STANMORE, MILL HILL, HARROW

SPECIAL OFFER FOR ALL READERS
1% SALES COMMISSION

morelanduk.com

info@morelanduk.com

DISCOVER THE DIFFERENCE call us on 0208 238 5840

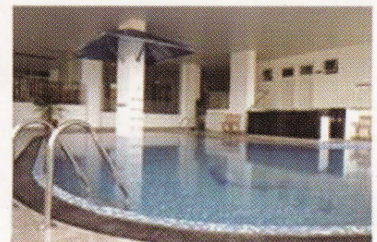
GLOBAL TOWERS HOTEL –SRI LANKA

Offers Special rates for Two & Three bedroom apartments

Our Facilities

24hour In-room dining
Restaurant & Bar
Internet Broadband with Wi Fi Facility
Indoor Swimming Pool
Laundry Services, Hair & Beauty Salon
Business Centre
Extensive rooftop Banquet & Conference Facilities
Wellness Spa/Jacuzzi/Stream Room
Gift Shop,
Travel & Tour office

SGL OR DEL Room only - US \$ 57 Incl of taxes
SGL OR DEL Studio (Living & Room) - US \$ 75 incl of taxes
2 BR Apt. (Maximum 5 persons) - US \$ 135 Incl of taxes
3 BR Apt. (Maximum 7 persons) - US \$ 175 Incl of taxes
Breakfast per person - US \$ 7 Inclusive of all taxes.

Tel: 0094 11 259 1000

Emails: nalin@globalanka.com or info@globalanka.com

Address: No. 11, Station Avenue (Marine Drive) Colombo 06, Sri Lanka.

UK Office: 02082385840 - info@morelanduk.com

If Quality Counts...
meet the professionals

COMPLETE FLOORING

SALES AND SERVICE

Hardwood Laminate Carpet Tile Granite Marble Vinyl Cork
Marmoleum Kitchen cabinets Countertops Vanities Medallion

IDEAL
Flooring Centre
Custom Kitchens & Vanities

www.myideal.ca

10 Milner Business Court, Suite 400, Scarborough, ON, M1B 3C6
Phone: 416-754-3500 Fax: 416-754-3537